Jabur

BAB 1

1 Bagja jalma anu henteu nuturkeun naséhat jalma jahat, henteu nangtung dina jalan jalma-jalma dosa, henteu linggih dina korsi anu hina.
2 Tapi kabungahan-Na teh kana hukum PANGERAN; sarta dina hukum-Na doth anjeunna tapa beurang jeung peuting.
3 Sarta anjeunna bakal kawas tangkal dipelak di sisi walungan cai, nu brings mudik buahna dina mangsa na; daunna ogé moal layu; jeung naon bae manéhna bakal makmur.
4 Jalma-jalma jahat mah lain kitu, tapi lir halimpu anu kabawa angin.
5 Ku sabab eta jelema-jelema anu durhaka moal tahan dina pangadilan, atawa jelema-jelema dosa dina jamaah jalma bener.
6 Sabab PANGERAN uningaeun kana jalan jalma bener, tapi jalan jalma-jalma doraka bakal binasa.

BAB 2

1 Naha bangsa-bangsa ngamuk, sareng jalma-jalma ngabayangkeun hal anu sia-sia?
2 Raja-raja saalam dunya adeg-adeg, para pangawasa sarumping, ngalawan ka PANGERAN jeung ka nu diistrénan-Na, pokna,
3 Hayu urang megatkeun tali maranéhanana, jeung buang tali maranéhanana ti urang.
4 Anu linggih di sawarga bakal seuri, ku PANGERAN bakal dihina.
5 Lajeng anjeunna bakal nyarios ka aranjeunna dina murka-Na, sareng nyusahkeun aranjeunna dina murka-Na.
6 Najan kitu Kami geus ngangkat raja Kami di gunung Sion anu suci.
7 Kaula rek ngumumkeun parentahna: PANGERAN geus nimbalan ka kaula, Anjeun teh Putra Kami; poe ieu Kami geus begotten thee.
8 Nyuhunkeun ka Kami, ku Kami bakal dipaparinkeun ka maneh bangsa-bangsa kapir jadi milik maneh, jeung bagian ujung bumi jadi milik maneh.
9 Maneh kudu ngarecah maranehna ku galengan beusi; Anjeun bakal ngancurkeun aranjeunna dina potongan-potongan sapertos wadah potter.
10 Ku sabab kitu, para raja, sing wijaksana, sing diajar, para hakim di bumi.
11 Ngawula ka PANGERAN kalawan sieun, jeung girang ku gumeter.
12 Cium Putra, supaya Anjeunna henteu bendu, anjeun bakal binasa tina jalan, nalika murka-Na ngan saeutik. Bagja sakabeh jalma anu percaya ka Anjeunna.

BAB 3

1 (Mazmur Daud, waktu anjeunna kabur ti Absalom putrana.) Nun PANGERAN, kumaha langkung seueurna anu nyusahkeun abdi! loba anu naroskeun ka Kami.
2 Seueur anu nyarios ngeunaan jiwa abdi, "Teu aya pitulung pikeun anjeunna di Allah." Selah.
3 Tapi Gusti, nun PANGERAN, nyalindung ka abdi; kamulyaan abdi, sareng angkat sirah abdi.
4 Abdi sasambat ka PANGERAN ku sora abdi, sareng anjeunna ngadangu abdi ti gunung suci-Na. Selah.
5 Abdi ngagolér sareng saré; kuring hudang; pikeun PANGERAN ngadukung kuring.
6 Kaula moal sieun ku sapuluh rebu jalma, anu geus narajang ka Kami.
7 Bangkit, nun PANGERAN; salametkeun abdi, O Allah abdi: pikeun anjeun geus smitten sadaya musuh kuring kana tulang pipi; maneh geus pegat huntu nu durhaka.
8 Kasalametan kagungan PANGERAN, berkah Gusti ka umat Gusti. Selah.

BAB 4

1 (Pikeun pamingpin biduan Neginoth, Mazmur Daud.) Dangukeun abdi nalika abdi nganuhunkeun, nun Allah anu adilna abdi; hampura abdi, sareng dangukeun doa abdi.
2 Eh anak-anak manusa, sabaraha lila maneh bakal ngarobah kamulyaan Kami jadi éra? sabaraha lila anjeun bakal cinta kasombongan, jeung neangan sanggeus leasing? Selah.
3 Tapi terang yen PANGERAN geus misahkeun jalma anu soleh pikeun Mantenna: PANGERAN bakal ngadangu nalika kuring nelepon ka Anjeunna.
4 Tetep sieun, sareng ulah ngalakukeun dosa: koméntar sareng haté anjeun dina ranjang anjeun, sareng sing tenang. Selah.
5 Nyanggakeun kurban-kurban kabeneran, sarta percaya ka PANGERAN.
6 Seueur anu nyarios, Saha anu bakal nunjukkeun ka urang? PANGERAN, Angkat cahaya panon anjeun kana kami.
7 Gusti parantos masihan kabingahan dina manah abdi, langkung seueur tibatan waktos gandum sareng anggurna ningkat.
8 Abdi sami-sami ngagoler, teras sare, margi Gusti, mung Gusti anu ngajantenkeun abdi aman.

BAB 5

1 (Ka pamimpin penyanyi dina Nehilot, Mazmur Daud.) Dangukeun pitutur abdi, nun PANGERAN, perhatikeun semedi abdi.
2 Dangukeun panyambat abdi, Gusti abdi, sareng Gusti abdi, margi abdi bakal neneda ka Gusti.
3 Isuk-isuk Gusti bakal ngupingkeun sora abdi, nun PANGERAN; isuk-isuk kuring bakal ngado'a ka anjeun, sareng bakal ningali.
4 Sabab Anjeun lain Allah anu mikaresep kana kajahatan;
5 Jalma-jalma bodo moal aya di payuneun Gusti;
6 Maneh bakal numpes jelema-jelema anu ngomongna nyilakakeun: PANGERAN bakal ngahina ka jelema nu tumpah getih jeung nipu.
7 Tapi pikeun kuring, abdi bakal sumping ka bumi anjeun dina seueurna welas asih Gusti, sareng dina kasieunan anjeun kuring bakal nyembah ka Bait Allah anu suci.
8 Nun PANGERAN, pimpin abdi dina kaadilan Gusti, margi musuh abdi; lempengkeun jalan anjeun ka payuneun abdi.
9 Sabab teu aya kasatiaan dina sungutna; bagian jero maranéhna pisan wickedness; tikoro maranéhanana nyaéta sepulchre muka; aranjeunna sanjung ku létah maranéhna.

10 Tumpur aranjeunna, nun Allah; hayu aranjeunna ragrag ku counsels sorangan; tuang aranjeunna kaluar dina multitude of transgressions maranéhanana; sabab geus rebelled ngalawan Anjeun.
11 Tapi sing saha anu ngandelkeun ka Gusti kudu girang; sing saha-sahana surak gumbira, sabab ku Gusti dibela; sing saha anu nyaah ka jenengan Gusti, sing saha anu nyaah ka Gusti, mugi sing saha anu nyaah ka Gusti.
12 Sabab Gusti, nun PANGERAN, baris ngaberkahan ka nu bener; kalayan ni'mat anjeun bakal ngurilingan anjeunna sapertos tameng.

BAB 6

1 (Mazmur Daud, Neginoth on Sheminith) Nun PANGERAN.
2 Mugi welas ka abdi, nun PANGERAN; keur kuring lemah: O PANGERAN, dudung kuring; pikeun tulang abdi vexed.
3 Jiwa abdi oge sesah, tapi Gusti, dugi ka sabaraha lami?
4 Mundur, nun PANGERAN, luputkeun jiwa abdi;
5 Pikeun dina maot teu aya émut ka anjeun: di alam kubur saha anu bakal muji sukur ka anjeun?
6 Abdi bosen ku kerung; sapeuting ngajadikeun kuring ranjang kuring ngojay; Kuring nyiram dipan kuring ku cimata.
7 Panon kuring kabeurangan ku kasedih; eta waxeth heubeul kusabab sakabeh musuh kuring.
8 Nyingkah ti Kami, he sakabeh jalma anu ngalakukeun kajahatan; sabab PANGERAN parantos ngadangu sora tangis abdi.
9 PANGERAN parantos ngadangu panyambat abdi; PANGERAN bakal nampi doa abdi.
10 Musuh-musuh abdi sami-sami isin sareng sesah pisan.

BAB 7

1 (Sygaion Daud, anu anjeunna nyanyikeun ka PANGERAN, ngeunaan kecap Kush urang Benyamin.) Nun PANGERAN Allah abdi, abdi percanten ka Gusti, salametkeun abdi tina sagala jalma anu nyiksa abdi, sareng luputkeun abdi.
2 Ulah nepi ka nyanyahokeun jiwa abdi kawas singa, nyampeurkeun, bari teu aya nu nyalametkeun.
3 Nun PANGERAN Allah abdi, upami abdi parantos ngalakukeun ieu; lamun aya iniquity dina leungeun kuring;
4 Upami abdi parantos ngabales kajahatan ka anjeunna anu rukun sareng abdi; (enya, Kuring geus nganteurkeun manéhna nu tanpa alesan nyaéta musuh kuring:)
5 Mugi musuh nyiksa jiwa abdi, teras nyandak; enya, hayu anjeunna tapak-tapak hirup abdi di bumi, sarta nempatkeun kahormatan abdi dina lebu. Selah.
6 Bangun, nun PANGERAN, dina bendu Gusti, bangkit ku ambek-ambekan musuh-musuh abdi, sareng hudang pikeun abdi kana hukuman anu diparentahkeun ku Gusti.
7 Ku sabab kitu jamaah jalma-jalma bakal ngurilingan ka anjeun, ku sabab éta, balik ka luhur.
8 PANGERAN bakal ngahukum jalma-jalma;
9 Duh, kajahatan jalma-jalma jahat dileungitkeun; tapi ngadegkeun adil: pikeun Allah taqwa nguji hate jeung reins.
10 Panyalindungan abdi ti Allah, anu nyalametkeun jalmi-jalmi anu jujur.
11 Allah ngahukum jalma bener, jeung Allah bendu ka jalma jahat unggal poé.
12 Lamun henteu malik, manehna bakal ngasah pedang; Anjeunna geus ngabengkokkeun busur-Na, sarta nyiapkeun eta.
13 Mantenna oge geus nyiapkeun keur manehna pakakas-pakakas maot; Anjeunna netepkeun panah-panahna ngalawan anu nyiksa.
14 Nya, anjeunna ngalahirkeun ku kajahatan, sareng parantos nyandung kajahatan, sareng ngalahirkeun bohong.
15 Mantenna ngadamel lombang, digali, teras murag kana solokan anu didamelna.
16 Kajahatanna bakal malik kana sirahna sorangan, jeung kalakuanana anu telenges bakal narajang kana dada sorangan.
17 Abdi muji ka PANGERAN numutkeun kaadilan-Na, sareng muji jenengan PANGERAN Nu Maha Agung.

BAB 8

1 (Ka panghulu juru musik Gittit, Mazmur Daud.) Nun PANGERAN, Gusti urang, agungna nami Gusti di saalam dunya! anu parantos netepkeun kamulyaan anjeun di luhur langit.
2 Tina sungut orok-orok sareng anu nyusu anjeun parantos netepkeun kakuatan pikeun musuh-musuh anjeun, supados anjeun tetep musuh sareng pamales kanyeri.
3 Nalika kuring nganggap langit anjeun, padamelan ramo anjeun, bulan sareng bentang-bentang, anu parantos ditunjuk;
4 Naon ari manusa, nepi ka eling ka manehna? jeung anak manusa, nu Anjeun didatangan manéhna?
5 Sabab Anjeunna geus dijieun leuwih handap saeutik ti batan para malaikat, sarta ku Mantenna dimakkotaan ku kamulyaan jeung kaagungan.
6 Anjeunna ku Gusti parantos ngawasa kana padamelan panangan Gusti; Anjeun geus nempatkeun sagala hal dina suku-Na:
7 Sakabeh domba jeung sapi, enya, jeung sato-sato tegal;
8 Manuk awang-awang, lauk-lauk laut, jeung sakur anu ngaliwat ka sagara.
9 Nun PANGERAN, Gusti urang, agungna nami Gusti di sakuliah bumi!

BAB 9

1 (Ka panghulu Muthlabben, Mazmur Daud.) Abdi muji ka Gusti kalayan sapinuhna manah; Kuring baris nembongkeun mudik sagala karya Anjeun endah pisan.
2 Abdi bade gumbira sareng gumbira ka Gusti, abdi bade muji jenengan Gusti, nun Nu Maha Agung.
3 Lamun musuh-musuh kuring dibalikkeun, aranjeunna bakal murag sareng binasa di payuneun Gusti.
4 Sabab Gusti parantos ngajaga hak abdi sareng perkara abdi; Anjeun satest dina tahta nangtoskeun katuhu.
5 Maneh geus ngagebeg ka bangsa-bangsa, geus ngancurkeun jalma-jalma jahat, ngaran maranehna geus dipupus salalanggengna.
6 Eh musuh, karuksakan geus datang ka tungtung langgeng: jeung anjeun geus ancur kota-kota; pangeling-eling maranéhanana musnah sareng maranehna.

7 Tapi PANGERAN bakal tetep salamina, parantos nyiapkeun tahta-Na pikeun pangadilan.
8 Mantenna bakal ngahukum dunya kalayan adil, Anjeunna bakal ngahukum jalma-jalma kalayan jujur.
9 PANGERAN oge bakal jadi pangungsian pikeun nu tertindas, pangungsian dina mangsa kasulitan.
10 Sareng anu terang kana nami Gusti bakal percanten ka Gusti, sabab Gusti, nun PANGERAN, henteu ngantunkeun jalma-jalma anu milari Gusti.
11 Nyanyikeun puji ka PANGERAN, anu jumeneng di Sion, wartoskeun ka umat-Na.
12 Waktu Mantenna mariksa getih, Mantenna nginget-nginget ka maranehna;
13 Mugi welas ka abdi, nun PANGERAN; Perhatikeun kasulitan kuring anu kuring sangsara ku jalma-jalma anu membenci kuring, anjeun anu ngangkat kuring tina gerbang maot:
14 Sangkan abdi tiasa nerangkeun sadaya puji ka Gusti di gapura putri Sion: Abdi bakal girang dina kasalametan Gusti.
15 Bangsa-bangsa karubuhkeun kana lombang anu didamelna;
16 PANGERAN dikenal ku hukuman anu dilaksanakeun, anu jahat dijebak ku pananganana sorangan. Higgaion. Selah.
17 Jalma-jalma jahat bakal robah jadi naraka, jeung sakabeh bangsa anu mopohokeun ka Allah.
18 Pikeun anu miskin moal salawasna dipopohokeun, anu ngarep-ngarep jalma miskin moal musna salamina.
19 Bangun, nun PANGERAN; ulah manusa prevail: hayu kafir jadi judged dina tetempoan thy.
20 Nun PANGERAN, mugi-mugi bangsa-bangsa uningaeun yen dirina teh ngan manusa. Selah.

BAB 10

1 Ku naon Gusti nangtung ti kajauhan, nun PANGERAN? naha anjeun nyumput dina mangsa kasulitan?
2 Jalma-jalma jahat ku kareueusna, nyiksa jalma-jalma miskin;
3 Jalma jahat ngagungkeun kahayangna, sareng ngaberkahan jalma-jalma anu sarakah, anu dibenci ku PANGERAN.
4 Jalma jahat, ku kaagungan beungeutna, moal milarian Allah: Gusti henteu aya dina sagala pikiran-Na.
5 Jalan-jalanna salawasna pikasieuneun; judgments thy jauh di luhur kaluar ti tetempoan-Na: sakumaha keur sakabeh musuh-Na, anjeunna puffets ka aranjeunna.
6 Mantenna ngadawuh dina hatena, "Kuring moal goyah, sabab kuring moal aya dina kasusah."
7 Sungutna pinuh ku kutukan, tipu daya, sareng panipuan;
8 Mantenna calik di tempat-tempat panyicingan di desa-desa;
9 Mantenna cicing-cicing lir singa di jero gorokanna, ngalongokan nangkep nu mariskin;
10 Mantenna jongklok, ngarendahkeun diri, nepi ka nu mariskin tiwas ku nu kuat.
11 Sajeroning hatena, “Allah geus poho; anjeunna moal ningali eta.
12 Bangun, nun PANGERAN; Ya Allah, angkat panangan anjeun: ulah hilap anu hina.
13 Ku naon jalma jahat ngahina ka Allah? manéhna hath ceuk dina haténa, Anjeun moal merlukeun eta.
14 Anjeun parantos ningali; for thou beholdest mischief and spite, to requite it with your hand: the poor committeth himself to thee; Anjeun nu nulungan anak yatim.
15 Pegatkeun panangan jalma jahat sareng jalma jahat: teangan kajahatanna dugi ka teu aya.
16 PANGERAN teh Raja salalanggengna, bangsa-bangsa kapir tumpur ti nagri-Na.
17 Nun PANGERAN, Gusti parantos ngupingkeun kahoyong jalmi-jalmi anu hina.
18 Pikeun nangtoskeun ka yatim sareng katindas, supados jalmi-jalmi di bumi ulah ditindas deui.

BAB 11

1 (Pikeun pamingpin biduan, Mazmur Daud.) Ka PANGERAN, abdi percanten, kumaha saur anjeun ka jiwa abdi, Kabur sapertos manuk ka gunung anjeun?
2 Sabab, jelema-jelema jahat teh ngabengkokkeun busurna, nyiapkeun panahna kana talina, supaya bisa nembrakkeun jalma-jalma anu jujur.
3 Lamun pondasi-pondasi ancur, naon anu bisa dilakukeun ku jalma bener?
4 PANGERAN aya di Bait-Na anu suci, singgasana PANGERAN aya di sawarga; panon-Na nenjo, kongkolak panon-Na nguji anak-anak manusa.
5 PANGERAN nguji jalma bener, tapi jalma jahat jeung jalma anu mikanyaah ka kakerasan, nyawana benci.
6 Ka jalma-jalma jahat bakal dihujanan perangkap, seuneu sareng walirang, sareng angin topan anu dahsyat: ieu bakal janten bagian tina cangkir aranjeunna.
7 Sabab PANGERAN nu adil mikanyaah ka bener; beungeutna doth ningali nu jejeg.

BAB 12

1 (Pikeun pamingpin biduan Seminit, Mazmur Daud.) Tulungan, nun PANGERAN; pikeun lalaki godly ceaseth; pikeun satia gagal ti antara anak manusa.
2 Masing-masing nyarioskeun kasombongan ka tatanggana: ku biwir anu ngolo-ngolo sareng kalayan ati anu duaan aranjeunna nyarios.
3 PANGERAN bakal ngancurkeun sagala biwir anu ngolo-ngolo, jeung létah anu ngucapkeun hal-hal anu sombong.
4 Anu ngadawuh, Ku létah urang bakal unggul; biwir urang sorangan: saha nu lord ka urang?
5 Pikeun nindes ka nu mariskin, keur ngadeuheusan ka nu malarat, ayeuna Kami bakal gugah, saur PANGERAN; Kuring baris nempatkeun anjeunna aman ti anjeunna anu puffets ka anjeunna.
6 Pangandika PANGERAN teh lir pangandika anu murni: lir perak anu diuji dina tungku taneuh, disucikeun tujuh kali.
7 Gusti jaga aranjeunna, nun PANGERAN, Gusti bakal ngajaga aranjeunna tina generasi ieu salamina.
8 Jalma-jalma jahat leumpang ka unggal sisi, nalika jalma-jalma jahat diluhurkeun.

BAB 13

1 (Pikeun pamingpin biduan, Mazmur Daud.) Sabaraha lami Gusti hilap ka abdi, nun PANGERAN? salamina? Sabaraha lami maneh nyumputkeun beungeut anjeun ti kuring?
2 Sabaraha lami abdi kedah naséhat dina jiwa abdi, gaduh kasedihan dina haté abdi unggal dinten? Sabaraha lami musuh abdi bakal diluhurkeun ka abdi?
3 Perhatikeun sareng dangukeun abdi, nun PANGERAN, Allah abdi;
4 Ulah aya musuh kuring ngomong, Kuring geus unggul ngalawan manéhna; jeung jalma-jalma anu nyusahkeun kuring bungah nalika kuring digerakkeun.
5 Tapi abdi percanten ka rahmat Gusti; haté abdi bakal girang dina kasalametan Anjeun.
6 Kaula bade ngahuleng ka PANGERAN, margi Mantenna parantos nyaah ka abdi.

BAB 14

1 (Pikeun pamingpin biduan, Mazmur Daud.) Nu bodo ngomong dina hatena, "Teu aya Allah." Maranehna ruksak, geus migawe kajiwaan, teu aya anu migawe kahadean.
2 PANGERAN nilik ti sawarga ka anak-anak manusa, pikeun ningali lamun aya anu ngarti, jeung neangan Allah.
3 Maranehna kabeh geus nyimpang, kabeh babarengan jadi najis: teu aya nu migawe kahadean, euweuh hiji.
4 Naha sadayana anu ngalakukeun kajahatan henteu terang? anu ngahakan umat Kami sapertos tuang roti, sareng henteu nganuhunkeun ka PANGERAN.
5 Di dinya maranehna kacida sieuneunana, sabab Allah teh aya dina turunan jalma-jalma bener.
6 Maraneh geus ngahinakeun nasehat jalma miskin, sabab PANGERAN teh pangungsianana.
7 Muga-muga kasalametan Israil sumping ti Sion! nalika PANGERAN mawa deui tawanan umat-Na, Yakub bakal girang, sareng Israil bakal gumbira.

BAB 15

1 (Mazmur Daud.) Nun PANGERAN, saha anu bakal cicing di Kemah Gusti? Saha anu bakal cicing di gunung suci anjeun?
2 Jalma anu hirupna bener, jeung migawe kahadean, sarta ngucapkeun bener dina hate.
3 Anu teu gogonjakan ku létah, henteu milampah jahat ka batur, sarta henteu ngahina batur.
4 Dina panonna jalma jahat dihina; tapi anjeunna ngahormatan jalma anu sieun ka PANGERAN. Anu sumpah nganyenyeri dirina sorangan, sarta henteu robah.
5 Sing saha anu henteu ngaluarkeun duitna pikeun riba, sarta henteu narima ganjaran pikeun jalma anu teu salah. Saha anu ngalakukeun hal-hal ieu moal pernah digerakkeun.

BAB 16

1 (Miktam Daud.) Jaga abdi, nun Allah, margi abdi percanten ka Gusti.
2 Duh nyawa abdi, Gusti parantos nyarios ka PANGERAN, Gusti teh Gusti abdi;
3 Tapi ka para wali anu aya di bumi, sareng ka anu unggul, anu ku abdi sadaya kabingahan.
4 Kasedihna bakal ngalobaan jalma-jalma anu buru-buru nyembah ka allah sejen: kurban inuman getih maranéhna moal Kami kurban, atawa nyebut ngaran maranéhna kana biwir Kami.
5 PANGERAN mangrupikeun bagian tina pusaka abdi sareng tina cangkir abdi: Gusti ngajaga nasib abdi.
6 Baris-baris ka Kami di tempat-tempat anu pikaresepeun; enya, kuring boga warisan alus.
7 Abdi bakal ngaberkahan ka PANGERAN, anu parantos masihan naséhat ka abdi.
8 Mantenna ku PANGERAN dipayunkeun salamina di payuneun abdi;
9 Ku sabab kitu haté kuring bungah, kamulyaan kuring girang, daging kuring ogé bakal tenang dina harepan.
10 Sabab jiwa kaula moal ditinggalkeun di naraka; Anjeun oge moal ngantep Anjeun Suci ningali korupsi.
11 Anjeun bakal nuduhkeun ka abdi jalan kahirupan: di payuneun Anjeun pinuh kabagjaan; di leungeun katuhu anjeun aya kanikmatan salamina.

BAB 17

1 (Doa Daud.) Dangukeun anu leres, nun PANGERAN, lirénkeun panyambat abdi, dangukeun doa abdi, anu henteu kaluar tina biwir palsu.
2 Mugi hukuman abdi sumping ti payuneun Gusti; hayu panon anjeun ningali hal anu sarua.
3 Gusti parantos nguji manah abdi; Anjeun geus ngadatangan kuring peuting; thou hast diusahakeun kuring, sarta bakal manggihan nanaon; Kami dimaksudkeun yén sungut kuring henteu ngalanggar.
4 Ngeunaan kalakuan manusa, ku kecap biwir Gusti, abdi parantos ngajaga abdi tina jalan anu ngancurkeun.
5 Tungtungkeun lalakon abdi dina jalan Gusti, supados lengkah abdi ulah lesot.
6 Abdi nganuhunkeun ka Gusti, margi Gusti kersa ngadangukeun abdi, nun Allah;
7 Tembongkeun kaasih Gusti anu luar biasa, duh Gusti anu nyalametkeun ku panangan katuhu Gusti ka jalma-jalma anu percanten ka Gusti tina anu bangkit ngalawan aranjeunna.
8 Jaga abdi sapertos biji panon, nyumputkeun abdi dina kalangkang jangjang Gusti,
9 Ti jalma-jalma jahat anu ngadesek kuring, ti musuh-musuh kuring anu maot, anu ngepung kuring.
10 Maranehna katutupan ku gajih sorangan, ku sungut maranéhna ngomong sombong.
11 Ayeuna maranehna geus ngurilingan urang dina léngkah-léngkah urang.
12 Ibarat singa anu sarakah kana mangsana, siga maung ngora ngubur di tempat-tempat rahasia.
13 Bangun, nun PANGERAN, kuciwakeun anjeunna, lungsurkeun anjeunna;
14 Nun PANGERAN, ti jalmi-jalmi anu kagungan Gusti, ti jalmi-jalmi saalam dunya, anu gaduh bagian dina kahirupan ieu, sareng anu beuteungna ku Gusti dieusi ku harta anu disumputkeun: aranjeunna pinuh ku murangkalih, sareng sesa hartana diserahkeun ka aranjeunna. babes.

15 Sedengkeun pikeun kuring, abdi bakal ningali beungeut anjeun dina kabeneran: Abdi bakal sugema, nalika kuring hudang, sareng sasaruaan anjeun.

BAB 18

1 (Pikeun pamingpin biduan, Mazmur Daud, abdi PANGERAN, anu ngucapkeun kecap-kecap ieu lagu ka PANGERAN dina mangsa PANGERAN nyalametkeun anjeunna tina panangan musuh-musuhna, sareng tina panangan Saul. : Jeung cenah,) Abdi bogoh ka anjeun, O PANGERAN, kakuatan abdi.
2 PANGERAN teh batu abdi, benteng abdi, sareng nyalametkeun abdi; Allah abdi, kakuatan abdi, di saha abdi bakal percanten; tameng abdi, sareng tanduk kasalametan abdi, sareng munara abdi anu luhur.
3 Kaula bakal nganuhunkeun ka PANGERAN, anu pantes dipuji, sangkan disalametkeun ti musuh-musuh.
4 Kasangsaraan maot ngariung ka abdi, sareng banjir jalma-jalma anu jahat ngageterkeun abdi.
5 Kasangsaraan naraka ngariung ka kuring: jerat-jerat maot ngahalangan kuring.
6 Dina kasangsaraan abdi, abdi nyambat ka PANGERAN, sareng sasambat ka Allah abdi: Mantenna ngadangu sora abdi ti Bait-Na, sareng sasambat abdi sumping ka payuneun anjeunna, dugi ka ceulina.
7 Teras bumi oyag sareng ngageter; Pondasi pasir-pasir ogé oyag-oyag, sabab anjeunna murka.
8 Ti liang irungna aya haseup, seuneu tina sungut-Na ngadahar, bara api hurung.
9 Mantenna nyembah langit, tuluy lungsur;
10 Mantenna naek kana kerub, ngapung, ngapung kana jangjang angin.
11 Mantenna ngajadikeun gelap tempat rusiah; paviliun-Na sabudeureun anjeunna éta cai poék jeung awan kandel langit.
12 Dina kacaangan anu aya di payuneuna-Na, mega kandel-Na ngaliwat, hujan es batu jeung bara seuneu.
13 PANGERAN oge guludug di langit, sarta Nu Maha Agung ngadawuh; hujan es batu jeung bara api.
14 Enya, anjeunna ngintunkeun panah-panahna, tuluy paburencay; sarta anjeunna némbak kaluar kilat, sarta discomfited aranjeunna.
15 Geus kitu katembong saluran cai, pondasi-pondasi alam dunya katembong ku pangampura Gusti, nun PANGERAN, ku tiupan napas tina liang irung Gusti.
16 Mantenna ngutus ti luhur, nyandak abdi, narik abdi tina seueur cai.
17 Mantenna nyalametkeun abdi tina musuh anu kuat, sareng ti anu ngabencian ka abdi, sabab aranjeunna kuat teuing pikeun abdi.
18 Maranéhna ngahalangan kuring dina mangsa kuring cilaka;
19 Mantenna ngaluarkeun abdi ka tempat anu lega; anjeunna nganteurkeun abdi, sabab anjeunna delighted di kuring.
20 PANGERAN maparin ganjaran ka abdi nurutkeun kabeneran abdi; numutkeun kabersihan panangan abdi, anjeunna males ka abdi.
21 Sabab abdi-abdi parantos nyumponan jalan-jalan PANGERAN, sareng henteu murtad ti Allah abdi.
22 Sabab sagala putusan-Na geus aya di payuneun Kami, sarta Kami henteu nyingkirkeun katetepan-Na ti Kami.
23 Kaula oge jumeneng di payuneuna-Na, sarta ngajaga diri tina kajahatan abdi.
24 Ku sabab eta PANGERAN ngabales ka kuring nurutkeun kabeneran kuring, nurutkeun kabersihan leungeun kuring dina panon-Na.
25 Kalayan welas asih anjeun bakal nunjukkeun diri anjeun welas asih; kalawan lalaki tegak anjeun bakal nembongkeun thyself orientasi tegak;
26 Jeung jalma suci maneh bakal nembongkeun diri anjeun murni; jeung ku froward anjeun bakal nembongkeun thyself froward.
27 Sabab Gusti bakal nyalametkeun jalma-jalma anu kasangsaraan; tapi bakal nurunkeun penampilan anu luhur.
28 Sabab Gusti bakal nyaangan lampu abdi, PANGERAN Allah abdi bakal nyaangan poek abdi.
29 Pikeun ku Gusti kuring geus lumpat ngaliwatan pasukan; sareng demi Allah abdi abdi parantos ngaluncat kana témbok.
30 Pikeun Allah, jalan-Na sampurna: pangandika PANGERAN parantos diuji, anjeunna mangrupikeun tameng pikeun sadaya anu percanten ka Mantenna.
31 Sabab saha Allah salian ti PANGERAN? atawa saha anu jadi batu iwal Allah urang?
32 Allah anu maparin kakiatan ka abdi, nya eta jalan abdi sampurna.
33 Mantenna ngadamel sampéan abdi sapertos suku menjangan, sareng nempatkeun abdi di tempat-tempat luhur abdi.
34 Mantenna ngajarkeun leungeun kuring kana perang, nepi ka panangan kuring dipegatkeun ku panah tina baja.
35 Anjeun oge parantos masihan abdi tameng kasalametan Gusti, sareng panangan katuhu Gusti parantos nahan abdi, sareng kalembutan Gusti ngajantenkeun abdi hébat.
36 Anjeun parantos ngalegaan léngkah abdi, dugi ka suku abdi henteu lesot.
37 Musuh-musuh ku Kami diudag-udag, nepi ka kacekel, Kami moal balik deui nepi ka maranehna ditumpes.
38 Maranehna ku Kami dinyenyeri nepi ka teu bisa bangkit;
39 Ku Gusti parantos maparin kakiatan ka abdi-abdi pikeun perang, Gusti parantos nalukkeun abdi-abdi ka abdi-abdi.
40 Maneh oge geus maparin beuheung musuh-musuh kuring; supaya kuring bisa ngancurkeun maranéhanana anu hate kuring.
41 Maranehna sasambat, tapi teu aya nu nyalametkeun;
42 Tuluy maranehna ku Kami digebugan jadi lebu katebak angin, ku Kami diusir lir kokotor di jalan-jalan.
43 Gusti nyalametkeun abdi tina pasea jalma-jalma; sareng anjeun parantos ngajantenkeun kuring kapala bangsa-bangsa: jalma anu teu dipikanyaho ku kuring bakal ngawula ka kuring.
44 Sanggeus ngadarenge hal Kami, maraneh bakal nurut ka Kami;
45 Urang asing bakal luntur, sieun kaluar tina tempat-tempat anu caket.
46 PANGERAN hirup; sareng rahayu janten batu abdi; sarta mugi Allah kasalametan abdi jadi Maha Agung.
47 Allah anu ngabales ka abdi, sareng nundukkeun jalmi-jalmi ka abdi.

48 Mantenna ngaluputkeun abdi tina musuh abdi, enya, Gusti ngaluhurkeun abdi langkung luhur anu narajang ka abdi, Gusti parantos nyalametkeun abdi tina jalma telenges.
49 Ku sabab eta abdi bade muji sukur ka Gusti, nun PANGERAN, di antara bangsa-bangsa, sareng muji jenengan Gusti.
50 Mantenna disalametkeun ka raja-Na; sarta nembongkeun welas asih ka anu diurapi-Na, ka Daud, jeung ka turunan-Na salamina.

BAB 19

1 (Pikeun pamingpin biduan, Mazmur Daud.) Langit ngembarkeun kaagungan Allah; jeung firmament showweth karya handywork-Na.
2 Poe ka poe ngucapkeun omongan, peuting-peuting maparin pangaweruh.
3 Teu aya anu nyarios atanapi basa, anu sorana henteu kadéngé.
4 Baris maranehna geus kaluar sakuliah bumi, jeung kecap maranéhanana nepi ka tungtung dunya. Di aranjeunna anjeunna parantos netepkeun tabernakel pikeun panonpoé,
5 Anu jadi panganten lalaki kaluar ti kamarna, jeung girang kawas lalaki kuat ngajalankeun lomba.
6 Mantenna kaluar ti tungtung langit, nguriling ka tungtung-tungtungna, teu aya anu disumputkeun tina panasna.
7 Hukum PANGERAN teh sampurna, malikkeun jiwa: kasaksian PANGERAN pasti, ngajadikeun bijaksana nu basajan.
8 Katetepan-katetepan PANGERAN teh bener, matak bungah manah, parentah-parentah PANGERAN teh beresih, manceran panon.
9 Sieun ka PANGERAN mah beresih, langgeng salalanggengna: hukum-hukum PANGERAN teh bener jeung adil kabeh.
10 Eta leuwih dipikanyaah ti batan emas, enya, ti batan loba emas murni: leuwih amis ti batan madu jeung madu.
11 Sabalikna ku aranjeunna abdi Gusti diingetkeun, sareng dina ngajaga aranjeunna aya ganjaran anu ageung.
12 Saha anu bisa ngarti kana kasalahanana? bersihkeun abdi tina kasalahan rusiah.
13 Jauhkeun abdi Gusti oge tina dosa-dosa anu sombong; hayu aranjeunna teu boga Dominion leuwih kuring: lajeng abdi bakal jejeg, sarta kuring bakal polos tina transgression hébat.
14 Mugi-mugi kecap-kecap tina sungut abdi, sareng pamikiran-pamikiran abdi, mugi ditampi di payuneun Gusti, nun PANGERAN, kakuatan abdi, sareng panebus abdi.

BAB 20

1 (Pikeun pamingpin biduan, Mazmur Daud.) PANGERAN ngadangukeun anjeun dina mangsa kasulitan; jenengan Allah Yakub ngabela anjeun;
2 Ngiringkeun pitulung ti Bait Suci, sareng nguatkeun anjeun ti Sion;
3 Émut kana sagala kurban anjeun, sareng nampi kurban beuleuman anjeun; Selah.
4 Pasihan anjeun numutkeun manah anjeun, sareng laksanakeun sagala naséhat anjeun.
5 Kami bakal girang dina kasalametan anjeun, sareng ku nami Allah kami bakal naékkeun panji-panji kami: PANGERAN ngalaksanakeun sagala panyuwunan anjeun.
6 Ayeuna abdi terang yen PANGERAN nyalametkeun umat-Na; Anjeunna bakal ngadangu anjeunna ti sawarga-Na anu suci kalayan kakuatan nyalametkeun tina panangan katuhu-Na.
7 Aya anu ngandelkeun kareta perang, aya anu ngandelkeun kuda, tapi urang bakal émut kana nami PANGERAN Allah urang.
8 Maranehanana aruntuh jeung rubuh;
9 Salametkeun, nun PANGERAN: mugi Sang Prabu ngadangukeun simkuring saparakanca.

BAB 21

1 (Pikeun pamingpin biduan, Mazmur Daud.) Raja bakal girang ku kakuatan Gusti, nun PANGERAN; jeung dina kasalametan thy kumaha greatly bakal manéhna girang!
2 Gusti parantos masihan kahoyong manah-Na, sareng henteu nahan pamenta biwirna. Selah.
3 Sabab Gusti ngahalangan anjeunna ku berkah-berkah kasaean: Gusti masangkeun makuta emas murni dina sirah-Na.
4 Mantenna nyuhunkeun nyawa ka Gusti, ku Gusti dipaparinkeun ka Anjeunna, salalanggengna salalanggengna.
5 Kamulyaan-Na hébat dina kasalametan Gusti: kahormatan sareng kaagungan ku Gusti parantos dipasihkeun ka anjeunna.
6 Kusabab Gusti parantos ngajantenkeun anjeunna pangberkahan salami-lami;
7 Pikeun raja percanten ka PANGERAN, sareng ku rahmat Gusti Nu Maha Agung anjeunna moal goyah.
8 Leungeun Anjeun bakal manggihan sakabeh musuh Anjeun, leungeun katuhu Anjeun bakal manggihan jalma nu hate Anjeun.
9 Maranehna ku Mantenna ku Mantenna ku Mantenna ku Mantenna digebruskeun ku Mantenna, ku Mantenna ku Mantenna ku Mantenna ku Mantenna ku Mantenna dilebur, ku seuneu bakal ngahakan maranehna.
10 Buahna bakal dipupus tina bumi, sareng turunanna ti antara anak manusa.
11 Maranéhna ngahajakeun jahat ka anjeun: maranéhna ngabayangkeun alat anu jahat, anu teu bisa dilaksanakeun.
12 Ku sabab eta, maraneh kudu nyingkur, waktu maneh nyiapkeun panah-panah maneh kana tali-talina kana beungeut maranehna.
13 Nun PANGERAN, mugi-mugi Gusti diluhurkeun ku kakawasaan Gusti, ku kituna abdi-abdi bade muji kaagungan Gusti.

BAB 22

1 (Ka panghulu juru musik Aijelet Sahar, Mazmur Daud.) Allah abdi, Allah abdi, naha Gusti ninggalkeun abdi? Naha anjeun jauh pisan pikeun nulungan kuring, sareng tina kecap-kecap anu ngagero kuring?
2 Nun Allah abdi, abdi sasambat siang, tapi Gusti teu ngadangu; jeung dina usum peuting, sarta Kami teu cicingeun.
3 Tapi Gusti teh suci, duh nu nyicingan pupujian Israil.

4 Karuhun kami ngandel ka Gusti, aranjeunna percanten, sareng Gusti nyalametkeun aranjeunna.
5 Maranehna sasambat ka Gusti, tuluy disalametkeun;
6 Tapi kuring teh cacing, lain jelema; a reproach lalaki, sarta hina jalma.
7 Sakur anu ningali ka Kami seuseurian;
8 Mantenna ngandel ka PANGERAN yen Mantenna baris diluputkeun;
9 Tapi Gusti anu ngaluarkeun abdi tina rahim, Gusti ngajantenkeun abdi ngarep-ngarep nalika abdi aya dina payudara indung.
10 Abdi dititipkeun ka Gusti ti indung, Gusti Allah abdi ti beuteung indung abdi.
11 Ulah jauh ti Kami; keur kasulitan geus deukeut; keur euweuh nu nulungan.
12 Loba banteng-banteng ngariung ka kaula, banteng-banteng kuat ti Basan ngariung ka kaula.
13 Maranehna ngagap-ngap ka Kami, lir singa anu ngagaur jeung ngagaur.
14 Abdi dikucurkeun sapertos cai, sareng tulang-tulang abdi sadaya lirén: manah abdi sapertos lilin; geus lebur di satengahing bowels abdi.
15 Kakuatan abdi garing sapertos lomari; jeung basa kuring cleaveth kana rahang kuring; jeung anjeun geus dibawa kuring kana lebu maot.
16 Anjing-anjing ngurilingan kuring, kumpulan jelema-jelema anu jahat geus ngariung kuring; aranjeunna nyingkah leungeun jeung suku kuring.
17 Abdi tiasa nyarios sadayana tulang abdi: aranjeunna neuteup sareng neuteup ka abdi.
18 Maranehna ngabagi-bagikeun pakean Kami, jeung baju Kami diundi.
19 Tapi ulah jauh ti abdi, nun PANGERAN;
20 Luputkeun jiwa abdi tina pedang; sayang abdi tina kakuatan anjing.
21 Luputkeun abdi tina sungut singa, sabab Gusti parantos nguping abdi tina tandukna unicorns.
22 Abdi bade nganyatakeun nami Gusti ka dulur-dulur abdi, di tengah-tengah jamaah abdi bakal muji ka Gusti.
23 Sing sieun ku PANGERAN, puji Mantenna; sakabeh ye cikal Yakub, muji Mantenna; jeung sieun manéhna, kabéh turunan Israil.
24 Sabab Mantenna henteu ngahina atawa ngahina kana kasangsaraan anu kasangsaraan; teu acan anjeunna nyumputkeun beungeutna ti anjeunna; tapi nalika anjeunna sasambat ka anjeunna, anjeunna ngadangu.
25 Mantenna dipuji ku Gusti di tengah-tengah jamaah anu agung;
26 Jalma anu lemah lembut bakal tuang sareng wareg: aranjeunna bakal muji PANGERAN anu milarian anjeunna: haté anjeun bakal hirup salamina.
27 Sakabeh tungtung dunya bakal inget jeung balik ka PANGERAN, sarta sakabeh bangsa bakal nyembah ka Gusti.
28 Sabab eta karajaan teh kagungan PANGERAN, jeung Mantenna teh gupernur bangsa-bangsa.
29 Sakur anu gendut di bumi bakal tuang sareng nyembah; sadaya anu turun kana lebu bakal sujud ka anjeunna, sareng teu aya anu tiasa ngajaga hirupna nyalira.
30 Hiji cikal bakal ngawula ka anjeunna; eta bakal diitung ka Gusti pikeun turunan.
31 Maranehna bakal daratang, jeung bakal nganyatakeun kaadilan-Na ka hiji umat anu bakal dilahirkeun, yen Mantenna geus midamel kitu.

BAB 23

1 (Mazmur Daud.) PANGERAN teh pangangon abdi; Abdi moal hoyong.
2 Mantenna ngagolérkeun abdi-abdi di sampalan-sampalan anu héjo, mantenna ngagiring abdi di sisi cai anu tenang.
3 Mantenna nyageurkeun jiwa abdi, mantenna nuntun abdi dina jalan kaadilan demi jenengan-Na.
4 Enya, sanajan kuring leumpang ngaliwatan lebak kalangkang maot, kuring moal sieun nu jahat: pikeun anjeun jeung kuring; rod thy jeung tongkat Anjeun aranjeunna ngalilipur kuring.
5 Maneh nyiapkeun hiji meja di hareupeun kuring di hareupeun musuh-musuh kuring; cangkir kuring runneth leuwih.
6 Satemenna kahadean jeung welas asih bakal nuturkeun kuring saumur hirup kuring, sarta kuring bakal cicing di Bait Allah salamina.

BAB 24

1 (Mazmur Daud.) Bumi sareng saeusina kagungan PANGERAN; dunya, sarta maranéhanana anu Huni therein.
2 Sabab Mantenna ngadegkeunana di sagara, sarta ngadegkeunana di luhur caah.
3 Saha anu bakal naek ka gunung PANGERAN? atawa saha nu bakal nangtung di tempat suci-Na?
4 Anu boga leungeun beresih, jeung hate beresih; anu henteu ngangkat jiwana kana kasombongan, atanapi sumpah bohong.
5 Anjeunna bakal nampi berkah ti PANGERAN, sareng kaadilan ti Allah anu nyalametkeun anjeunna.
6 Ieu turunan jalma-jalma anu narékahan ka Mantenna, anu milari wajah anjeun, ya Yakub. Selah.
7 Angkat sirah anjeun, eh gerbang; jeung jadi ye angkat, ye panto langgeng; jeung Raja kamulyaan bakal asup.
8 Saha ieu Raja kamulyaan? PANGERAN kuat jeung kawasa, PANGERAN kawasa dina perang.
9 Angkat sirah anjeun, eh gerbang; malah angkat aranjeunna nepi, ye panto langgeng; jeung Raja kamulyaan bakal asup.
10 Saha ieu Raja kamulyaan? PANGERAN Nu Maha Kawasa, Anjeunna teh Raja kamulyaan. Selah.

BAB 25

1 (Mazmur Daud.) Nun PANGERAN, abdi-abdi nyanggakeun jiwa abdi.
2 Nun Allah abdi, abdi percanten ka Gusti: mugi abdi ulah isin, ulah ngantep musuh abdi jaya ka abdi.
3 Enya, sing saha anu ngadagoan ka Gusti ulah isin;
4 Tuduhkeun jalan Gusti ka abdi, nun PANGERAN; ajarkeun kuring jalan-jalan anjeun.
5 Pimpin abdi dina bebeneran Gusti, sareng ajarkeun abdi, sabab Gusti Allah anu nyalametkeun abdi; on thee do I ngantosan sapopoe.
6 Emut, nun PANGERAN, kaasih Gusti sareng kaasih Gusti; pikeun maranéhanana geus kungsi heubeul.

7 Ulah nginget-nginget dosa-dosa abdi-abdi ngora, sareng kalakuan dosa-dosa abdi.
8 PANGERAN teh hade jeung adil, ku sabab kitu Mantenna bakal ngajar jalma-jalma doraka dina jalanna.
9 Anu lemah lembut bakal ditungtun ku hukum, sareng anu lemah lembut bakal ngajarkeun jalan-Na.
10 Sakabeh jalan PANGERAN teh welas asih jeung kabeneran pikeun jalma-jalma anu taat kana perjangjian jeung kasaksian-Na.
11 Demi nami Gusti, nun PANGERAN, hampura kalepatan abdi; pikeun éta hébat.
12 Saha jalma anu sieun ka PANGERAN? anjeunna bakal ngajar dina jalan anu anjeunna bakal milih.
13 Jiwa-Na bakal hirup betah; sarta cikal na bakal inherit bumi.
14 Rahasia PANGERAN aya dina jalma anu sieun ka Mantenna; sarta anjeunna bakal nembongkeun aranjeunna covenant-Na.
15 Panon abdi salamina ka PANGERAN; pikeun anjeunna bakal noyod suku kuring kaluar tina jaring.
16 Mantenkeun ka abdi, sareng mugia kaasih ka abdi; keur Kami desolated jeung afflicted.
17 Kasusah-susahna haté kuring beuki ngagedéan: Duh Gusti kaluarkeun abdi tina kasusah abdi.
18 Tingali kana kasangsaraan sareng kanyeri abdi; sareng ngahampura sagala dosa abdi.
19 Pertimbangkeun musuh kuring; keur maranehna loba; jeung maranehna hate kuring jeung hatred kejem.
20 Jaga jiwa abdi, sareng salametkeun abdi: mugi abdi ulah isin; keur kuring nempatkeun kapercayaan abdi di thee.
21 Mugi kasatiaan sareng kajujuran ngajaga abdi; keur kuring ngantosan on thee.
22 Nun Allah, luputkeun Israil tina sagala kasusahanana.

BAB 26

1 (Mazmur Daud.) Hakim abdi, nun PANGERAN; for I have walked in integrity mine: I have trusted also in the LORD ; kituna kuring moal geser.
2 Pariksa abdi, nun PANGERAN, sareng uji abdi; coba reins jeung haté kuring.
3 Kaasih Gusti aya di payuneun abdi, sareng abdi parantos leumpang dina bebeneran Gusti.
4 Abdi henteu linggih sareng jalma-jalma anu bajingan, sareng abdi henteu badé lebet sareng anu nyamar.
5 Kaula geus benci ka jamaah nu jahat; jeung moal diuk jeung nu jahat.
6 Abdi badé ngumbah leungeun abdi kalayan henteu salah, sareng abdi bakal ngurilingan altar Gusti, nun PANGERAN.
7 Sangkan abdi tiasa nyebarkeun sora sukur, sareng nyarioskeun sadaya padamelan Gusti anu endah.
8 PANGERAN, abdi mikanyaah ka bumi Gusti, sareng tempat kaagungan Gusti.
9 Ulah kumpulkeun jiwa abdi sareng jalmi-jalmi dosa, atanapi nyawa abdi sareng jalmi-jalmi anu ngagetih.
10 Anu pananganana aya kajahatan, sareng panangan katuhuna pinuh ku suap.
11 Tapi pikeun kuring, kuring bakal leumpang dina kasatiaan kuring: tebus kuring, sareng welas asih ka kuring.
12 Suku kuring nangtung di tempat anu rata, di jamaah-jamaah kuring bakal ngaberkahan ka PANGERAN.

BAB 27

1 (Mazmur Daud.) PANGERAN teh cahaya sareng kasalametan abdi; saha nu kudu sieun? PANGERAN teh kakuatan hirup abdi; ku saha abdi kedah sieun?
2 Nalika jalma jahat, bahkan musuh kuring sareng musuh kuring, sumping ka kuring pikeun ngadahar daging kuring, aranjeunna titajong sareng murag.
3 Sanaos balad perang ngalawan ka abdi, manah abdi moal sieun, sanaos perang ngalawan abdi, abdi bakal yakin.
4 Hiji-hijina hal anu ku Kami dipikanyaah ku PANGERAN, ku Kami rek dipilarian; supaya abdi tiasa cicing di Bait Allah saumur hirup abdi, ningali kageulisan PANGERAN, sarta nanya di Bait Allah.
5 Pikeun dina mangsa kasulitan anjeunna bakal nyumputkeun kuring di paviliun-Na, dina rusiah Kemah-Na bakal nyumputkeun kuring; Anjeunna bakal nempatkeun kuring dina batu.
6 Sareng ayeuna sirah kuring bakal diangkat ka luhur musuh kuring di sakurilingeun kuring; Abdi bakal nyanyi, enya, abdi bakal nyanyi muji ka PANGERAN.
7 Dangukeun, nun PANGERAN, nalika abdi sasambat ku sora abdi;
8 Nalika anjeun nyarios, Teangan raray Kami; haté kuring ngomong ka anjeun, beungeut anjeun, PANGERAN, abdi bakal neangan.
9 Ulah nyumputkeun beungeut maneh ti kuring; ulah nempatkeun abdi thy jauh dina anger: thou has been help my; ulah ninggalkeun abdi, sarta ulah ninggalkeun abdi, O Allah kasalametan abdi.
10 Lamun bapa jeung indung kuring ninggalkeun kuring, PANGERAN bakal ngangkat kuring.
11 Ajar abdi jalan Gusti, nun PANGERAN, sareng tungtun abdi kana jalan anu lega, margi musuh abdi.
12 Ulah nyerahkeun kuring kana kahayang musuh kuring: pikeun saksi palsu anu bangkit ngalawan kuring, sareng anu ngambekan kakejaman.
13 Abdi parantos pingsan, upami abdi henteu percanten ningali kahadéan PANGERAN di tanah anu hirup.
14 Antosan ka PANGERAN: sing ati-ati, sareng anjeunna bakal nguatkeun manah anjeun.

BAB 28

1 (Mazmur Daud.) Ka Gusti abdi sasambat, nun PANGERAN, batu abdi; Ulah jempe ka kuring: lest, lamun Anjeun jempe ka kuring, kuring jadi kawas jelema nu turun ka liang kubur.
2 Dangukeun sora panyambat abdi, nalika abdi sasambat ka Gusti, nalika abdi angkat panangan ka arah anu suci Gusti.
3 Kaula ulah dijauhkeun ku jalma-jalma jahat, jeung tukang-tukang kajahatan, anu ngucapkeun katengtreman ka tatanggana, tapi hate aya nu jahat.
4 Pasihan aranjeunna numutkeun kalakuanana, sareng numutkeun kajahatan tina usahana; masihan ka aranjeunna gurun maranéhanana.
5 Ku sabab maranehna teu merhatikeun kana kalakuan PANGERAN, atawa kalakuan panangan-Na, Mantenna bakal ngancurkeun maranehna, jeung moal ngawangun deui.

6 Puji PANGERAN, sabab Mantenna ngupingkeun panyambat abdi.
7 PANGERAN teh kakuatan abdi sareng taméng abdi; haté abdi dipercanten anjeunna, sarta kuring ditulungan: kituna haté abdi greatly rejoiceth; sareng ku lagu abdi abdi bakal muji anjeunna.
8 PANGERAN teh kakuatan maranehna, jeung Mantenna teh kakuatan nyalametkeun umat-Na.
9 Simpen umat Gusti, sareng ngaberkahan warisan Gusti;

BAB 29

1 (Mazmur Daud.) Serahkeun ka PANGERAN, eh nu kawasa, pasihan kamulyaan jeung kakuatan ka PANGERAN.
2 Nyanggakeun ka PANGERAN kamulyaan pikeun jenengan-Na; nyembah ka PANGERAN dina kaéndahan kasucian.
3 Sora PANGERAN aya dina cai, Allah Nu Maha Agung gumuruh, PANGERAN aya di cai loba.
4 Sora PANGERAN mah kawasa; sora PANGERAN pinuh ku kaagungan.
5 Sora PANGERAN meupeuskeun tangkal kiputri; enya, PANGERAN megatkeun tangkal kiputri Libanon.
6 Mantenna ngajadikeun maranehna luncat kawas anak sapi; Libanon sareng Sirion sapertos unicorn ngora.
7 Sora PANGERAN meulah seuneu.
8 Sora PANGERAN ngagoncangkeun gurun keusik; PANGERAN ngoyagkeun gurun Kades.
9 Sora PANGERAN ngalahirkeun anak kuda, manggih leuweung-leuweung;
10 PANGERAN linggih dina caah; enya, PANGERAN linggih Raja salamina.
11 PANGERAN bakal maparin kakuatan ka umat-Na; PANGERAN bakal ngaberkahan umat-Na kalayan katengtreman.

BAB 30

1 (Mazmur sareng Kidung dina ngabaktikeun kulawarga Daud.) Abdi ngagungkeun Gusti, nun PANGERAN; sabab anjeun parantos ngangkat abdi, sareng henteu ngajantenkeun musuh-musuh abdi girang ka abdi.
2 Nun PANGERAN Allah abdi, abdi sasambat ka Gusti, sareng Gusti parantos nyageurkeun abdi.
3 Nun PANGERAN, Gusti parantos ngangkat jiwa abdi tina alam kubur;
4 Nyanyi ka PANGERAN, he umat-Na, puji sukur ka PANGERAN.
5 Sabab amarah-Na ngan sakedap; dina kahadean-Na nyaéta kahirupan: weeping bisa endure sapeuting, tapi kabagjaan datang isuk-isuk.
6 Sarta dina kamakmuran kuring ngomong, Kami moal pindah.
7 Nun PANGERAN, Gusti parantos ngajantenkeun gunung abdi nangtung kuat;
8 Abdi sasambat ka Gusti, nun PANGERAN; sareng ka PANGERAN abdi neneda.
9 Naon gunana getih kuring, nalika kuring turun ka liang kubur? Naha lebu bakal muji anjeun? bakal dinya ngumumkeun bebeneran anjeun?
10 Dangukeun, nun PANGERAN, mugi kaasih ka abdi;
11 Duka abdi ku Gusti parantos dirobih janten jogét;
12 Pikeun tujuan kamulyaan abdi tiasa muji ka Gusti, sareng henteu cicingeun. Nun PANGERAN Allah abdi, abdi bakal muji sukur ka Gusti salamina.

BAB 31

1 (Pikeun pamingpin biduan, Mazmur Daud.) Nun PANGERAN, abdi percanten ka Gusti; hayu atuh pernah jadi isin: nyalametkeun kuring dina kaadilan Anjeun.
2 Tundukkeun ceuli ka abdi; gancang nyalametkeun kuring: jadi Anjeun batu kuat kuring, pikeun imah pertahanan pikeun nyalametkeun kuring.
3 Sabab Anjeun teh batu jeung benteng abdi; Ku sabab eta demi jenengan Anjeun mimpin kuring, jeung pituduh kuring.
4 Tarik abdi kaluar tina jaring anu aranjeunna disumputkeun pikeun abdi: sabab anjeun kakuatan abdi.
5 Ka panangan Gusti abdi pasrahkeun nyawa abdi, Gusti parantos nebus abdi, nun PANGERAN, Allah nu sajati.
6 Abdi bogoh ka jalma-jalma anu nganggap kabohongan, tapi abdi percanten ka PANGERAN.
7 Abdi bakal gumbira sareng girang dina rahmat Gusti; thou hast dipikawanoh jiwa kuring di adversities;
8 Sareng abdi henteu disebatkeun kana panangan musuh: anjeun parantos nempatkeun suku abdi di kamar anu ageung.
9 Mugia abdi, nun PANGERAN, abdi-abdi nuju kasangsaraan; panon abdi kasedih ku kasedih, enya, jiwa abdi sareng beuteung abdi.
10 Pikeun hirup abdi dilumangsungkeun ku kasedih, sareng taun-taun abdi ku kerung;
11 Kaula jadi hinaan di antara musuh-musuh, utamana di tatangga-tatanggana, jeung sieun ku batur-batur kuring: jalma-jalma anu ningali ka luar mah kabur ti kuring.
12 Abdi dipohokeun sapertos jalma maot anu teu kapikiran: Abdi sapertos wadah anu rusak.
13 Kaula geus ngadenge pitenah loba jelema, sieun aya di saban gigir, bari ngarumpul ngalawan ka Kami, maranehanana ngararancang rek nyabut nyawa Kami.
14 Nanging abdi percanten ka Gusti, nun PANGERAN, saur abdi, Gusti teh Allah abdi.
15 Waktos abdi aya dina panangan Gusti: luputkeun abdi tina panangan musuh, sareng ti anu nganiaya ka abdi.
16 Terangkeun ramo Gusti ka abdi Gusti, salametkeun abdi demi rahmat Gusti.
17 Abdi ulah isin, nun PANGERAN; keur Kami geus disebut kana Anjeun: hayu nu jahat jadi isin, sarta ngantep éta jempé di alam kubur.
18 Biwir nu bohong kudu jempe; nu nyarita hal grievous proudly jeung contemptuously ngalawan taqwa.
19 Duh, kumaha agungna kahadean Gusti, anu parantos disimpen pikeun jalma anu sieun ka Gusti; Anu anjeun parantos damel pikeun anu percanten ka Gusti sateuacan putra-putra manusa!
20 Anjeun bakal nyumputkeun aranjeunna dina rusiah payuneun Gusti tina kareueus manusa: anjeun bakal ngajaga aranjeunna rusiah dina paviliun tina pasea basa.
21 Puji PANGERAN, sabab Mantenna geus nembongkeun kasaean-Na ka abdi di kota anu kuat.

22 Saur abdi, "Abdi dileungitkeun tina payuneun panon anjeun, tapi Gusti ngupingkeun sora panyuwun kuring nalika kuring sasambat ka anjeun."
23 Asih ka PANGERAN, he sakabeh umat-Na;
24 Sing ati-ati, ku Mantenna bakal nguatkeun manah aranjeun, sakur anu ngaharep ka PANGERAN.

BAB 32

1 (Mazmur Daud, Maskil.) Bagja jalma anu dosana dihampura, anu dosana ditutupan.
2 Bagja jalma anu ku PANGERAN teu dikira-kira kajahatan, sarta dina sumangetna teu aya tipu daya.
3 Nalika kuring cicingeun, tulang-tulang kuring jadi kolot kusabab ngagorowok kuring sapanjang dinten.
4 Sapoe wengi panangan Gusti beurat ka abdi, beueus abdi janten halodo usum panas. Selah.
5 Abdi ngaku dosa abdi ka Gusti, sareng kalepatan abdi henteu disumputkeun. Ceuk Kami, Kami rek ngaku ka PANGERAN; sareng anjeun ngahampura dosa dosa abdi. Selah.
6 Ku sabab kitu, unggal jalma anu taqwa bakal ngadoa ka anjeun dina waktos anjeun tiasa kapendak: tangtosna dina caah cai anu ageung aranjeunna moal caket ka anjeunna.
7 Anjeun teh tempat panyumputan abdi; anjeun bakal ngajaga kuring tina kasulitan; Anjeun bakal ngurilingan kuring ku lagu-lagu kabebasan. Selah.
8 Kami bakal ngajurung anjeun sareng ngajar anjeun dina jalan anu anjeun angkat;
9 Ulah jadi kawas kuda, atawa bigal, anu teu boga pamahaman: sungut nu kudu dicekel ku bit jeung bridle, ulah maranéhna datang ka anjeun.
10 Loba kasedihan pikeun jalma jahat, tapi sing percaya ka PANGERAN, bakal dikurilingan ku welas asih.
11 Sing bagja ka PANGERAN, sing bagja, eh jalma-jalma soleh, jeung surak-surak, dulur-dulur anu jujur manah.

BAB 33

1 Sing girang di PANGERAN, eh jelema-jelema anu bener, pujian teh pantes pikeun jalma jujur.
2 Puji PANGERAN ku kacapi, sanggakeun ka Mantenna ku gambus jeung alat sapuluh senar.
3 Nyanyi ka Anjeunna hiji lagu anyar; maén skillfully kalawan noise nyaring.
4 Sabab pangandika PANGERAN teh bener; jeung sagala karyana dipigawé dina bebeneran.
5 Mantenna mikanyaah kaadilan jeung kaadilan, bumi pinuh ku kahadean PANGERAN.
6 Ku pangandika PANGERAN, langit dijadikeun; jeung sakabeh host maranéhanana ku napas tina sungut-Na.
7 Mantenna ngumpulkeun cai laut lir numpuk;
8 Sakabeh bumi kudu sieun ka PANGERAN, sakur nu nyicingan saalam dunya kudu ngadeuheus ka Mantenna.
9 Pikeun anjeunna nyarios, sareng éta parantos dilakukeun; ceuk paréntah, sarta eta nangtung gancang.
10 PANGERAN ngancurkeun naséhat bangsa-bangsa;
11 Pituduh PANGERAN langgeng, pipikiran manah-Na turun-tumurun.
12 Bagja bangsa anu Allahna PANGERAN; jeung jalma-jalma anu ku Mantenna dipilih pikeun warisan sorangan.
13 PANGERAN ningali ti sawarga; anjeunna ningali sadaya putra manusa.
14 Ti tempat pangeusina Mantenna neuteup ka sakabeh pangeusi bumi.
15 Mantenna nyieun hate maranehna sarua; anjeunna ngemutan sagala karya maranéhanana.
16 Teu aya raja anu disalametkeun ku seueurna balad;
17 Kuda téh sia-sia pikeun kasalametan, moal bisa nyalametkeun jalma-jalma ku kakuatan-Na anu gedé.
18 Panon PANGERAN ka jalma-jalma anu sieun ka Mantenna, ka jalma-jalma anu ngarep-ngarep kana welas asih-Na;
19 Pikeun nyalametkeun jiwana tina maot, sareng ngajaga aranjeunna hirup dina kalaparan.
20 Jiwa urang ngarep-ngarep ka PANGERAN, Anjeunna mangrupikeun pitulung sareng taméng urang.
21 Hate urang bakal girang ka Anjeunna, sabab urang percaya ka jenengan-Na anu suci.
22 Mugia, nun PANGERAN, mugi-mugi dilimpahkeun kaasih Gusti, numutkeun pangharepan abdi ka Gusti.

BAB 34

1 (Mazmur Daud, nalika anjeunna barobah kaayaan sateuacan Abimelek; anu ngusir anjeunna, teras angkat.) Abdi muji PANGERAN salamina, muji Mantenna bakal aya dina sungut abdi.
2 Jiwa abdi bakal ngareueus ka PANGERAN, anu asor bakal ngadéngé éta, sareng bungah.
3 Agungkeun PANGERAN sareng abdi, sareng hayu urang sami-sami ngagungkeun asma-Na.
4 Kaula neneda ka PANGERAN, Mantenna ngadangukeun abdi-abdi, sareng nyalametkeun abdi tina sagala kasieun abdi.
5 Maranehna neuteup ka Mantenna, tuluy jadi caang, beungeutna teu isin.
6 Ieu jelema miskin ngajerit, PANGERAN ngadangu anjeunna, sareng nyalametkeun anjeunna tina sagala kasusahna.
7 Malaikat PANGERAN ngurilingan jalma-jalma anu ajrih ka Mantenna, disalametkeun.
8 Rasakeun jeung tingali yen PANGERAN teh hade;
9 Sing sieun ka PANGERAN, he umat-Na, sabab jalma-jalma anu sieun ka Mantenna moal aya kakurangan.
10 Singa ngora kakurangan, kalaparan;
11 Hayu barudak, dengekeun kuring: Kami bakal ngajarkeun anjeun sieun ka PANGERAN.
12 Saha jalma anu mikahayang hirup, jeung mikanyaah loba poé, nepi ka bisa nempo alus?
13 Jaga létah anjeun tina anu jahat, sareng biwir anjeun tina omongan anu bohong.
14 Hindarkeun anu jahat, lampahkeun anu hadé; neangan katengtreman, sarta ngudag eta.
15 Panon PANGERAN neuteup ka jalma-jalma nu bener, sarta ceuli-Na didangukeun kana panyambatna.
16 Wadana PANGERAN ngalawan ka jalma-jalma anu ngalakukeun kajahatan, pikeun ngaleungitkeun pangeling-eling ka aranjeunna tina bumi.
17 Jalma bener sasambat, ku PANGERAN didangukeun, sarta diluputkeun tina sagala kasusahna.
18 PANGERAN caket ka jalma-jalma anu patah hati; jeung nyalametkeun jalma-jalma nu boga sumanget kaduhung.

19 Loba pisan kasangsaraan jalma bener, tapi ku PANGERAN diluputkeun tina sagala rupana.
20 Mantenna ngajaga sakabeh tulang-Na, taya sahijieun anu ruksak.
21 Anu jahat bakal maehan anu jahat, sareng anu ngabencian ka anu bener bakal binasa.
22 PANGERAN nebus nyawa abdi-abdi-Na;

BAB 35

1 (Mazmur Daud.) Perjuangkeun perkara abdi, nun PANGERAN, ka anu padu sareng abdi;
2 Nyepeng tameng sareng tameng, sareng nangtung pikeun pitulung abdi.
3 Tarik deui tumbakna, undurkeun jalanna ngalawan jalma-jalma anu nyiksa kuring;
4 Sing saha anu nyiksa nyawa Kami, sing disina ngabingungkeun, jeung anu ngarareunahkeun nyawa Kami.
5 Mugi-mugi lir jarami katebak angin, diudag ku Malaikat PANGERAN.
6 Mugia jalanna jadi poek jeung leueur, sina dikaniaya ku Malaikat PANGERAN.
7 Pikeun tanpa alesan aranjeunna nyumputkeun jaringna dina lombang, anu tanpa alesan aranjeunna ngali nyawa abdi.
8 Mugi-mugi anjeunna dibasmi tanpa disadari; sareng ngantepkeun jaringna anu disembunyikeun ku anjeunna nyalira: kana karusakan éta hayu anjeunna murag.
9 Sareng jiwa abdi bakal girang di PANGERAN, éta bakal girang dina kasalametan Mantenna.
10 Sakabeh tulang abdi bakal nyebat, "Nun PANGERAN, saha anu sapertos Gusti, anu ngaluputkeun anu miskin ti anu kuat pikeun anjeunna, bahkan anu miskin sareng anu malarat ti anu ngarampog anjeunna?"
11 Aya saksi-saksi palsu; aranjeunna nempatkeun muatan kuring hal anu kuring henteu terang.
12 Maranéhna ngabales kalakuan goréng pikeun kasaéan, nepi ka ngaruksak jiwa kuring.
13 Tapi pikeun kuring, nalika aranjeunna gering, anggoan kuring karung; jeung doa kuring balik deui kana dada kuring sorangan.
14 Kalakuan kuring saolah-olah sobat atawa dulur kuring: Kuring sujud beurat, kawas hiji anu ngungun ka indungna.
15 Tapi dina kasangsaraan Kami, aranjeunna girang, sareng ngumpul ngariung; aranjeunna nyéépkeun kuring, sareng henteu lirén:
16 Di pesta-pesta, di pesta-pesta jalma-jalma munafik, maranehna ngagidig ka Kami.
17 Nun Gusti, dugi ka sabaraha lami Gusti neuteup? Luputkeun jiwa abdi tina karusakanana, sayang abdi tina singa.
18 Abdi badé muji sukur ka Gusti di jamaah anu ageung: Abdi muji ka Gusti di antara seueur jalma.
19 Musuh-musuh abdi ulah ngaraos bingah ka abdi, sareng ulah kedip-kedip panon anu benci ka abdi tanpa alesan.
20 Maranéhna lain ngomongkeun karukunan;
21 Leres, aranjeunna ngabuka sungut ngalawan kuring, sareng nyarios, "Aha, aha, panon urang parantos ningali éta."
22 Ieu Gusti parantos katingal, nun PANGERAN, ulah jempe, nun PANGERAN, ulah jauh ti abdi.
23 Geura harudangkeun, jagjag kana putusan abdi, margi abdi sadaya, Gusti sareng Gusti abdi.
24 Hakim abdi, nun PANGERAN Allah abdi, nurutkeun kaadilan Gusti; sarta ngantep aranjeunna henteu girang leuwih kuring.
25 Ulah ngomong dina hatena, "Ah, kitu deui urang teh!"
26 Maranehanana sina isin jeung kabingung babarengan, anu gumbira dina kasangsaraan Kami;
27 Sing surak-surak jeung gumbira, anu nyenangkeun kana kaadilan Kami, enya-enya, sing terus-terusan ngucap, ‘Mugia PANGERAN dimulyakeun, anu mikaresep kana karaharjaan abdi-Na.
28 Sareng basa abdi bakal nyarioskeun kabeneran Gusti sareng pujian ka Gusti sadinten sadinten.

BAB 36

1 (Pikeun pamingpin biduan, Mazmur Daud abdi PANGERAN.) Kajahatan jalma-jalma jahat nyebutkeun dina jero hate, yen teu aya kasieunan ka Allah di hareupeun panon-Na.
2 Mantenna nyanjung ka dirina sorangan, nepi ka kajahatanna dipikamusuh.
3 Kecap-kecap tina sungut-Na nyaéta kajahatan sareng tipu daya: anjeunna parantos ngantepkeun janten bijaksana sareng ngalakukeun anu hadé.
4 Anjeunna ngarencanakeun kajahatan dina ranjangna; anjeunna netepkeun dirina dina cara anu henteu saé; anjeunna abhorreth teu jahat.
5 Asih Gusti, nun PANGERAN, aya di sawarga; sareng kasatiaan anjeun dugi ka méga.
6 Kaadilan Gusti lir gunung-gunung anu agung; judgments thy jero hébat: O PANGERAN, thou preserves manusa jeung sato.
7 Betapa agungna asih Gusti, nun Allah! kituna barudak manusa nempatkeun kapercayaan maranéhanana dina kalangkang jangjang thy.
8 Maranehna bakal wareg pisan ku gajih imah maneh; jeung anjeun bakal nyieun eta inuman tina walungan pleasures Anjeun.
9 Pikeun anjeun aya mancur kahirupan: dina cahaya anjeun urang bakal ningali cahaya.
10 Duh, teruskeun kaasih Gusti ka anu kenal ka Gusti; sareng kabeneran anjeun pikeun jalma anu jujur.
11 Kaula ulah ku kareueus, ulah kabawa ku leungeun jelema-jelema jahat.
12 Aya nu ngagawekeun kadorakaan, ancur-ancuran, teu bisa bangkit deui.

BAB 37

1 (Mazmur Daud.) Maneh ulah gerentes ku kalakuan nu jahat, jeung ulah sirik ka nu nyieun kajahatan.
2 Sabab enggal-enggalna bakal dipupus lir jukut, layu lir jukut anu hejo.
3 Percaya ka PANGERAN, lampahkeun kahadean; ku kituna anjeun bakal cicing di tanah, sarta verily anjeun bakal fed.
4 Suka bungah ka PANGERAN; sarta anjeunna bakal masihan anjeun kahayang haté anjeun.
5 Pasrahkeun jalan maneh ka PANGERAN; percanten oge ka anjeunna; sarta anjeunna bakal ngalaksanakeun eta.

6 Sarta anjeunna bakal mawa kaluar kabeneran anjeun sakumaha caang, sarta pangadilan anjeun sakumaha beurang.
7 Nyanggakeun ka PANGERAN, sarta sabar-sabar ngadagoan Mantenna.
8 Leupaskeun amarah, jauhkeun amarah;
9 Sabab jalma-jalma nu jahat bakal ditumpes;
10 Sakeudeung deui, jalma jahat moal aya.
11 Tapi anu lemah lembut bakal ngawaris bumi; jeung bakal delight diri dina kaayaanana karapihan.
12 Anu jahat ngarencanakeun ngalawan anu adil, sareng ngagigit huntuna.
13 PANGERAN bakal seuri ka anjeunna, sabab anjeunna ningali yén dinten-Na bakal sumping.
14 Jalma-jalma jahat geus nyabut pedang, ngabengkokkeun busurna, pikeun ngancurkeun jalma-jalma miskin jeung malarat, jeung maehan jalma-jalma nu jujur.
15 Pedangna bakal asup kana manah sorangan, busurna bakal pegat.
16 Saeutik milik jalma bener leuwih hade tinimbang kabeungharan jalma jahat.
17 Panangan jalma-jalma jahat bakal dipegatkeun, tapi PANGERAN nanggung ka jalma bener.
18 PANGERAN uningaeun kana poe-poe jalma jujur, sarta warisanana bakal langgeng.
19 Maranehanana moal isin dina mangsa kajahatan, sarta dina mangsa kalaparan, maranehna bakal wareg.
20 Tapi jalma jahat bakal binasa, musuh-musuh PANGERAN bakal sapertos gajih domba; kana haseup bakal aranjeunna meakeun jauh.
21 Jalma jahat nginjeum, teu mayar deui;
22 Sakur anu diberkahan ku Mantenna bakal ngawaris bumi; jeung jalma-jalma anu dilaknat ku anjeunna bakal dipotong.
23 Léngkah-léngkah jalma bageur diatur ku PANGERAN, sareng anjeunna resep kana jalan-Na.
24 Sanaos murag, anjeunna moal lungsur-langsar, sabab ku PANGERAN ditangtayungan ku panangan-Na.
25 Kaula ngora keneh, ayeuna geus kolot; acan kuring teu ningali nu soleh ditinggalkeun, atawa si cikal begging roti.
26 Anjeunna salawasna welas asih, sarta nginjeumkeun; tur cikalna diberkahan.
27 Hindarkeun anu jahat, lampahkeun anu hadé; tur cicing salamina.
28 Sabab PANGERAN mikanyaah ka pangadilan, sarta henteu ninggalkeun umat-Na; aranjeunna dilestarikan salamina: tapi siki jalma jahat bakal dipotong.
29 Jalma-jalma nu soleh bakal ngabagjakeun tanahna, sina cicing di dinya salamina.
30 Bibit jalma bener ngucapkeun hikmah, jeung létahna ngucapkeun kaadilan.
31 Hukum Allahna aya dina hatena; lengkahna moal geser.
32 Nu jahat ngawas ka nu bener, jeung narékahan pikeun maehan manéhna.
33 PANGERAN moal ngantep anjeunna dina panangan-Na, atanapi ngahukum anjeunna nalika anjeunna dihukum.
34 Antosan ka PANGERAN, sareng tetep kana jalan-Na, sareng anjeun bakal dimulyakeun pikeun nyandak tanah;
35 Kaula geus ningali jelema-jelema nu jahat kacida kawasana, jeung ngalembereh kawas tangkal teluk nu hejo.
36 Tapi anjeunna pupus, tapi, nya, anjeunna henteu; enya, kuring milarian anjeunna, tapi anjeunna henteu kapendak.
37 Tekenan jalma anu sampurna, sareng tingali anu jujur, sabab tungtung jalma éta nyaéta katengtreman.
38 Tapi anu durhaka bakal ditumpes babarengan, tungtung jalma jahat bakal ditumpes.
39 Tapi kasalametan jalma-jalma soleh ti PANGERAN, Anjeunna anu jadi kakuatan maranéhanana dina mangsa kasulitan.
40 Jeung PANGERAN bakal nulungan jeung nyalametkeun maranehna;

BAB 38

1 (Mazmur Daud, pikeun nginget-nginget.) Nun PANGERAN, abdi-abdi ulah dihukum ku murka Gusti;
2 Sabab panah-panah Gusti nempel ka abdi, panangan Gusti nyepeng abdi.
3 Teu aya anu cageur dina daging abdi kusabab bebendu Gusti; Sanes teu aya istirahat dina tulang abdi kusabab dosa abdi.
4 Pikeun kajahatan abdi parantos ngalangkungan sirah abdi, sapertos beban anu beurat teuing pikeun abdi.
5 Tatu abdi bau sareng ruksak kusabab kabodoan abdi.
6 Abdi kaganggu; Kuring sujud pisan; Kuring balik tunggara sapopoe.
7 Pikeun cangkéng abdi pinuh ku panyakit anu pikasieuneun, sareng teu aya anu cageur dina daging abdi.
8 Abdi leuleus sareng remuk pisan: Abdi ngagorowok kusabab guligah haté abdi.
9 Nun Gusti, sadaya kahoyong abdi aya di payuneun Gusti; sarta groaning abdi teu disumputkeun ti thee.
10 Hate kuring ngageter, kakuatan kuring leungiteun kuring, sareng cahaya panon kuring, éta ogé leungit tina kuring.
11 Katresna sareng rerencangan abdi ngajauhan tina nyeri abdi; jeung dulur-dulur kuring nangtung jauh.
12 Jalma-jalma anu narékahan pikeun nyawa kuring, narilepkeun pikeun kuring, sareng anu nyiksa kuring nyarioskeun hal-hal anu jahat, sareng ngabayangkeun tipu daya sadinten.
13 Tapi kuring, sakumaha jalma pireu, teu ngadéngé; jeung kuring ieu salaku lalaki belet anu teu muka sungut-Na.
14 Ku sabab eta Kami teh kawas jelema anu teu ngadenge, jeung dina sungutna teu aya teguran.
15 Sabab abdi-abdi ngarep-ngarep ka Gusti, nun PANGERAN.
16 Saur Kami, "Dengekeun abdi, supados aranjeunna henteu gumbira ka abdi;
17 Pikeun kuring siap eureun, jeung kasedih kuring terus-terusan aya di hareupeun kuring.
18 Sabab Kami rek dibewarakeun kajahatan Kami; Abdi bakal hapunten dosa abdi.
19 Tapi musuh-musuh kuring lincah, kuat, sareng jalma-jalma anu ngabencian ka abdi langkung seueur.
20 Jalma-jalma anu ngabales kajahatan kana kasaéan nyaéta musuh Kami; sabab kuring nuturkeun hal anu saé.
21 Ulah ninggalkeun abdi, nun PANGERAN: Nun Allah abdi, ulah jauh ti abdi.
22 Geura tulungan abdi, nun PANGERAN anu nyalametkeun abdi.

BAB 39

1 (Ka pamingpin biduan, nepi ka Yedutun, Mazmur Daud.) Kami ngawaler, Kami bakal ati-ati kana jalan kuring, supaya kuring henteu ngalakukeun dosa ku létah kuring: Kuring bakal ngajaga sungut kuring ku kekang, sedengkeun anu jahat aya di payuneunana. abdi.
2 Abdi boloho ku tiiseun, kuring cicing waé, bahkan tina anu saé; jeung kasedih kuring diaduk.
3 Hate kuring panas dina jero kuring, bari kuring musing seuneu hurung: teras kuring nyarios ku létah,
4 Nun PANGERAN, mugi abdi terang kana ahir abdi, sareng ukuran dinten abdi, naon éta; supados abdi terang kumaha lemahna abdi.
5 Behold, Anjeun geus nyieun poé kuring salaku hiji handbreadth; sareng umur abdi sapertos nanaon sateuacan anjeun: saleresna unggal jalma dina kaayaan anu pangsaéna nyaéta kasombongan. Selah.
6 Pasti unggal jalma leumpang dina acara anu sia-sia.
7 Sareng ayeuna, Gusti, naon anu kuring ngantosan? harepan abdi aya dina anjeun.
8 Luputkeun abdi tina sagala kajahatan abdi: ulah ngajantenkeun abdi dihina ku anu bodo.
9 Abdi bisu, henteu muka sungut; sabab anjeun ngalakukeun eta.
10 Leupaskeun stroke anjeun ti abdi: abdi dihakan ku pukulan leungeun Anjeun.
11 Nalika anjeun ngahukum manusa ku kajahatan, anjeun ngajantenkeun kageulisanana sirna sapertos renget; Selah.
12 Dangukeun paneda abdi, nun PANGERAN, sareng padungdung abdi; Ulah nahan karapihan anjeun dina lawon kuring: pikeun kuring muhrim jeung anjeun, sarta sojourner, sakumaha sakabeh bapa kuring éta.
13 Duh, mugia abdi tiasa pulih kakuatan, sateuacan abdi angkat ti dieu, sareng teu aya deui.

BAB 40

1 (Pikeun pamingpin biduan, Mazmur Daud.) Abdi ngadagoan kalayan sabar ka PANGERAN; sarta anjeunna condong ka kuring, sarta ngadangu ceurik kuring.
2 Mantenna nyandak abdi tina lombang anu pikasieuneun, tina lempung leutak, sareng nempatkeun suku abdi kana batu, sareng ngadegkeun jalan abdi.
3 Sarta anjeunna geus nempatkeun hiji lagu anyar dina sungut abdi, malah muji ka Allah urang: loba bakal ningali eta, sarta sieun, sarta bakal percanten ka PANGERAN.
4 Bagja jalma anu percaya ka PANGERAN, henteu ngahormat ka anu sombong, atanapi anu nyimpang kana bohong.
5 Nun PANGERAN Allah abdi, seueur pisan padamelan Gusti anu parantos dilakukeun ku Gusti, sareng pikiran-pikiran Gusti anu ditujukeun ka kami: aranjeunna moal tiasa diitung pikeun anjeun; bisa wilanganana.
6 Kurban jeung kurban ku maneh teu dipikahayang; Ceuli abdi parantos dibuka: kurban beuleuman sareng kurban pamupus dosa henteu diperyogikeun.
7 Saur Kami, "Kami sumping!
8 Abdi resep ngalaksanakeun pangersa Gusti, nun Allah abdi; enya, hukum Gusti aya dina ati abdi.
9 Abdi parantos ngawartakeun kabeneran di jamaah anu ageung: abdi henteu nahan biwir abdi, nun PANGERAN, Gusti terang.
10 Abdi henteu nyumputkeun kaadilan Gusti dina jero haté abdi; Abdi parantos nyatakeun kasatiaan sareng kasalametan anjeun: Kuring henteu nyumputkeun kaasih sareng kabeneran anjeun ti jamaah anu agung.
11 Nun PANGERAN, ulah nyungkeun welas asih Gusti, mugi kaasih sareng kasatiaan Gusti tetep ngajaga abdi.
12 Kaula dikurilingan ku kajahatan anu teu kaétang, kajahatan kuring geus nahan kuring, nepi ka teu bisa neuteup ka luhur; aranjeunna leuwih ti bulu sirah mine: kituna haté abdi gagal kuring.
13 Nun PANGERAN, mugi kersa nyalametkeun abdi, nun PANGERAN, geura tulungan abdi.
14 Hayu aranjeunna isin sareng bingung babarengan anu milarian nyawa Kami pikeun ngancurkeun éta; hayu aranjeunna jadi disetir mundur sarta nempatkeun éra nu miharep kuring jahat.
15 Mugi-mugi maraneh dihina ku karana wirangna anu ngucap ka Kami, Aha, aha!
16 Sing saha jalma-jalma anu narékahan ka Mantenna kudu girang jeung gumbira ka Gusti;
17 Tapi Kami miskin jeung malarat; acan Gusti thinketh kana kuring: anjeun pitulung abdi tur deliverer abdi; ulah reureuh, ya Allah.

BAB 41

1 (Pikeun pamingpin biduan, Mazmur Daud.) Bagja jalma anu merhatikeun ka nu malarat;
2 PANGERAN bakal ngajaga anjeunna, sareng ngajaga anjeunna hirup; sarta anjeunna bakal rahayu kana bumi: jeung anjeun moal nganteurkeun anjeunna kana wasiat musuh-Na.
3 PANGERAN bakal nguatkeun anjeunna dina ranjang anu lara, anjeun bakal ngajantenkeun sadaya ranjangna nalika geringna.
4 Abdi ngadawuh, PANGERAN, mugi welas ka abdi; keur kuring geus dosa ngalawan Anjeun.
5 Musuh-musuh abdi nyentak ka abdi, Iraha anjeunna bakal maot, sareng namina binasa?
6 Lamun datang nepungan Kami, manehna ngomongkeun hal-hal anu bohong; nalika anjeunna angkat ka luar negeri, anjeunna nyarioskeunana.
7 Sakur anu ngabenci ka Kami ngaharewos ka kuring: ngalawan kuring, aranjeunna ngarencanakeun cilaka kuring.
8 Panyakit anu jahat, ceuk maranehna, napel pisan ka manehna;
9 Enya, sobat dalit kuring sorangan, anu kuring dipercaya, anu ngadahar roti kuring, parantos angkat keuneung ngalawan kuring.
10 Nanging Gusti, nun PANGERAN, mugi kersa maparin welas asih ka abdi-abdi, supados abdi tiasa males ka maranehna.
11 Ku ieu abdi terang yen Gusti mikanyaah ka abdi, sabab musuh abdi henteu jaya ka abdi.
12 Sareng pikeun abdi, Gusti ngadukung abdi dina kasatiaan abdi, sareng nempatkeun abdi di payuneun Gusti salami-lami.
13 Puji PANGERAN, Allah Israil, ti salalanggengna, nepi ka salalanggengna. Amin, sareng Amin.

BAB 42

1 (Pikeun pamingpin biduan, Maskil, pikeun putra-putra Korah.) Sapertos rusa ngaharewos nyeungseurikeun cai walungan, kitu deui jiwa abdi nyembah ka Gusti, nun Allah.
2 Jiwa abdi haus ka Allah, ka Allah anu jumeneng: iraha abdi bakal sumping sareng nembongan ka Allah?
3 Cimata abdi janten tuang siang wengi, bari terus-terusan naros ka abdi, Dimana Allah anjeun?
4 Nalika kuring émut kana hal-hal ieu, kuring tuang jiwa kuring: sabab kuring angkat sareng jalma-jalma, kuring angkat sareng aranjeunna ka Bait Allah, kalayan sora gumbira sareng muji, sareng jalma-jalma anu ngajaga hari raya.
5 Kunaon anjeun dikurebkeun, eh jiwa abdi? Jeung naha anjeun disquieted di kuring? miharep anjeun ka Allah: pikeun kuring bakal tetep muji anjeunna pikeun pitulung ti beungeutna.
6 Nun Allah abdi, jiwa abdi lungsur di jero abdi: ku kituna abdi bakal inget ka Gusti ti tanah Yordan, jeung urang Hermon, ti pasir Misar.
7 Jero ngagero ka jero ku sora curuk-curuk cai anjeun: ombak-ombak sareng ombak-ombak anjeun ngaliwat ka abdi.
8 Tapi PANGERAN bakal maréntahkeun kaasih-Na dina beurang, sareng dina wengi lagu-Na bakal aya sareng abdi, sareng doa abdi ka Allah anu hirup abdi.
9 Kaula bade ngucap ka Allah batu abdi, Ku naon Gusti hilap ka abdi? naha balik kuring milu sedih lantaran ditindas ku musuh?
10 Sapertos pedang dina tulang abdi, musuh abdi ngahina abdi; bari maranéhna ngomong unggal poé ka kuring, Dimana Allah anjeun?
11 Kunaon anjeun dikurebkeun, eh jiwa abdi? sareng naha anjeun guligah dina jero kuring? miharep anjeun ka Allah: pikeun kuring bakal tetep muji ka Anjeunna, anu kaséhatan beungeut kuring, jeung Allah abdi.

BAB 43

1 Hakim abdi, nun Allah, sareng bela perkawis abdi ngalawan bangsa anu jahat: Ya ampunkeun abdi tina jalma-jalma anu licik sareng teu adil.
2 Sabab Gusti teh Allah anu jadi kakuatan abdi, naha Gusti ngantunkeun abdi? naha balik kuring milu sedih lantaran ditindas ku musuh?
3 Nun terangkeun terang Gusti sareng kaleresan Gusti, mugi aranjeunna nungtun abdi; hayu aranjeunna mawa kuring ka pasir thy suci, jeung ka tabernacles Anjeun.
4 Teras abdi bakal angkat ka altar Allah, ka Allah kabungahan abdi pisan: enya, dina kacapi abdi bakal muji ka Gusti, nun Allah Allah abdi.
5 Kunaon anjeun dikurebkeun, eh jiwa abdi? sareng naha anjeun guligah dina jero kuring? ngarep-ngarep ka Allah: pikeun kuring bakal tetep muji ka Anjeunna, anu kaséhatan beungeut kuring, jeung Allah abdi.

BAB 44

1 (Ka pamimpin penyanyi pikeun putra Korah, Maskil.) Kami parantos nguping ku ceuli kami, ya Allah, karuhun kami parantos nyarioskeun ka kami, naon padamelan Gusti dina jamanna, dina jaman baheula.
2 Kumaha anjeun ngusir bangsa-bangsa ku panangan anjeun, sareng melak aranjeunna; kumaha anjeun nganyenyerikeun jalma-jalma, sareng ngaluarkeun aranjeunna.
3 Sabab eta tanah teh lain ku pedang sorangan, atawa ku panangan sorangan anu nyalametkeun maranehna;
4 Gusti teh Raja abdi, nun Allah: parentahkeun kabebasan pikeun Yakub.
5 Ngaliwatan Gusti kami bakal ngancurkeun musuh-musuh kami;
6 Kaula moal ngandelkeun busur Kami, jeung pedang Kami moal nyalametkeun kuring.
7 Nanging Gusti parantos nyalametkeun urang tina musuh, sareng parantos ngerakeun anu ngabencian ka urang.
8 Ka Allah, abdi-abdi ngagungkeun sadidinten, sareng muji jenengan Gusti salamina. Selah.
9 Tapi maneh geus nyingkur, jeung ngerakeun kami; sareng henteu angkat sareng tentara urang.
10 Gusti ngajantenkeun urang mundur tina musuh, sareng jalma-jalma anu benci ka urang ngarampok.
11 Gusti parantos masihan kami sapertos domba anu dipasihkeun; sarta geus sumebar kami diantara kapir.
12 Maneh ngajual rahayat maneh tanpa harga, jeung teu nambahan kabeungharan maneh ku hargana.
13 Gusti ngajantenkeun abdi-abdi dihina ku tatangga-tatanggana, dihina sareng dihina ku jalmi-jalmi di sabudeureun urang.
14 Maneh geus nyieun urang jadi olok-olok di antara bangsa-bangsa, jadi gegeroan di antara jalma-jalma.
15 Kabingungan abdi terus-terusan aya di payuneun abdi, sareng kaéra abdi parantos nutupan abdi,
16 Pikeun sora anu ngahina jeung ngahina; ku sabab musuh jeung pamales kanyeri.
17 Ieu kabeh geus datang ka urang; acan urang teu poho ka Anjeun, atawa geus kami deal falsely dina covenant Anjeun.
18 Hate kami henteu mundur, sareng léngkah kami henteu nolak tina jalan Gusti;
19 Sanaos Gusti parantos ngaremukkeun kami di tempat naga, sareng nutupan kami ku kalangkang maot.
20 Upama urang geus poho kana jenengan Allah urang, atawa ngacungkeun leungeun ka allah anu lain;
21 Naha Allah moal maluruh ieu? sabab anjeunna terang rusiah manah.
22 Leres, demi anjeun kami dipaehan sapopoe; Kami dianggap domba pikeun dipeuncit.
23 Hudang, naha Gusti sare, nun PANGERAN? hudang, miceun kami ulah salamina.
24 Naon sababna Gusti nyumputkeun raray, sarta mopohokeun kasangsaraan jeung kanyindasan urang?
25 Pikeun jiwa urang sujud kana lebu, beuteung urang clevet kana taneuh.
26 Bangun pikeun pitulung kami, sareng tebus kami demi rahmat Gusti.

BAB 45

1 (Ka pamimpin musisi Shoshannim, pikeun putra Korah, Maskil, Kidung Kaasih.) Haté kuring ngageterkeun perkara anu hadé: Kuring nyarioskeun hal-hal anu kuring parantos

nyentuh raja: létah abdi mangrupikeun pananya. panulis siap.
2 Anjeun leuwih geulis ti batan anak manusa: rahmat dituang kana biwir anjeun: ku kituna Allah ngaberkahan anjeun salawasna.
3 Bungkuskeun pedang anjeun kana pingping anjeun, Nu Maha Kawasa, kalayan kamulyaan sareng kaagungan Gusti.
4 Sareng dina kaagungan Gusti naek makmur ku kaleresan sareng lemah lembut sareng kabeneran; jeung leungeun katuhu Anjeun bakal ngajarkeun Anjeun hal dahsyat.
5 Panah-panah Gusti seukeut kana manah musuh-musuh raja; whereby jalma ragrag handapeun Anjeun.
6 Tahta Gusti, nun Allah, langgeng salalanggengna: tongkat karajaan Gusti teh tongkat adil.
7 Maneh mikanyaah kabeneran, jeung benci kana kajahatan;
8 Sadaya pakean anjeun bau mur, aloes, sareng kasia, tina karaton gading, anu ku aranjeunna nyenangkeun anjeun.
9 Putri-putri raja aya di antara awéwé-wanita terhormat anjeun: dina panangan katuhu anjeun jumeneng ratu dina emas Ofir.
10 Dangukeun, putri, sareng perhatikeun, sareng cobian ceuli; poho ogé jalma thine sorangan, jeung imah bapana thy;
11 Ku kituna raja bakal mikahayang pisan kageulisan anjeun, sabab anjeunna Gusti anjeun; sareng nyembah ka Anjeunna.
12 Jeung putri Tirus bakal aya di dinya jeung hadiah; malah nu beunghar diantara jalma bakal intreat kahadean thy.
13 Putri raja kacida mulyana, papakeanana tina emas tempa.
14 Manehna bakal dibawa ka raja dina pakean tina jahitan: parawan-parawan anu ngiringan anjeunna bakal dibawa ka anjeun.
15 Maranehna bakal dibawa ku kabungahan jeung kabungahan, tuluy asup ka karaton raja.
16 Gantina bapa-bapa maneh bakal jadi anak-anak maneh, anu ku maneh bisa dijadikeun pamingpin di sakuliah dunya.
17 Kaula bade ngingetkeun jenengan Gusti turun-tumurun;

BAB 46

1 (Pikeun pamingpin biduan pikeun putra-putra Korah, Kidung dina Alamoth.) Allah teh pangungsian jeung kakuatan urang, pitulung-Na dina kasulitan.
2 Ku sabab kitu urang moal sieun, sanajan bumi diancurkeun, jeung najan gunung-gunung dibawa ka tengah laut;
3 Sanaos caina ngaguruh jeung ngaguruh, sanajan gunung-gunung oyag ku ambekanana. Selah.
4 Aya hiji walungan, aliran-aliranana bakal ngageuingkeun kota Allah, tempat suci tempat-tempat kemah Allah Nu Maha Agung.
5 Allah aya di tengah-tengahna; manehna moal dipindahkeun: Allah bakal nulungan manehna, jeung nu katuhu mimiti.
6 Kapir-kapir ngamuk, karajaan-karajaan digegerkeun: anjeunna ngucapkeun sora-Na, bumi lebur.
7 PANGERAN Nu Maha Kawasa nyarengan ka urang; Allah Yakub mangrupikeun pangungsian urang. Selah.
8 Hayu, tingali karya PANGERAN, naon desolations anjeunna dijieun di bumi.
9 Mantenna ngeureunkeun perang nepi ka tungtung bumi; anjeunna megatkeun busur, sarta cutteth tumbak di sunder; anjeunna ngaduruk kareta dina seuneu.
10 Sing tenang, sing nyaho yen Kami teh Allah: Kami baris diluhurkeun di antara bangsa-bangsa, Kami baris diluhurkeun di bumi.
11 PANGERAN Nu Maha Kawasa nyarengan ka urang; Allah Yakub mangrupikeun pangungsian urang. Selah.

BAB 47

1 (Pikeun pamingpin biduan, Mazmur pikeun putra-putra Korah). ngagorowok ka Allah kalawan sora triumph.
2 Sabab PANGERAN Nu Maha Agung teh dahsyat; anjeunna téh Raja agung sakuliah bumi.
3 Mantenna bakal nalukkeun jalma-jalma di handapeun urang, sareng bangsa-bangsa di handapeun suku urang.
4 Mantenna bakal milih warisan urang pikeun urang, kaagungan Yakub anu dipikacinta ku anjeunna. Selah.
5 Allah angkat ku sora ngagorowok, PANGERAN ku sora tarompet.
6 Puji sukur ka Allah, sanggakeun pupujian: sanggakeun pupujian ka Raja urang, sanggakeun pupujian.
7 Sabab Allah teh Raja saalam dunya;
8 Allah ngarajaan bangsa-bangsa, Allah linggih dina tahta kasucian-Na.
9 Para pamingpin bangsa-bangsa geus kumpul, umat Allah Ibrahim, sabab tameng-tameng di bumi kagungan Allah, Mantenna kacida agungna.

BAB 48

1 (Kidung jeung Mazmur pikeun putra-putra Korah.) PANGERAN Nu Maha Agung, sarta kudu dipuji di kota Allah urang, di gunung-gunung kasucian-Na.
2 Geulis kaayaan, kabungahan saalam dunya, Gunung Sion, di sisi kalér, kota Raja Agung.
3 Allah dikenal di karaton-karatonna pikeun tempat pangungsian.
4 Sabab, raja-raja geus karumpul, ngaliwat babarengan.
5 Maranehna narenjo eta, tuluy kareuwas; maranéhanana troubled, sarta rurusuhan jauh.
6 Sieun narajang aranjeunna di dinya, sareng nyeri, sapertos awéwé anu nuju ngalahirkeun.
7 Kapal-kapal Tarsis ku Gusti ngarecah ku angin wetan.
8 Sakumaha anu ku simkuring didarenge, kitu deui anu ku simkuring ditingali di kota PANGERAN Nu Maha Kawasa, di kota Allah urang: Allah bakal ngadegkeun eta salamina. Selah.
9 Kaasih Gusti, abdi-abdi parantos nganggap di tengah-tengah bait Gusti.
10 Nurut jenengan Gusti, nun Allah, muji Gusti dugi ka tungtung bumi, panangan katuhu Gusti pinuh ku kaadilan.
11 Mugi Gunung Sion gumbira, putri-putri Yuda gumbira, margi tina hukum Gusti.
12 Leumpang ngurilingan Sion, ngurilingan dirina: caritakeun munara-munarana.
13 Perhatikeun benteng-bentengna, perhatikeun karaton-karatonna; supaya maraneh bisa nyaritakeun eta ka generasi saterusna.
14 Sabab ieu Allah teh Allah urang salalanggengna: Mantenna bakal nungtun urang nepi ka maot.

BAB 49

1 (Pikeun pamingpin biduan, Mazmur pikeun putra-putra Korah.) Dangukeun ieu, eh bangsa-bangsa! dengekeun, sakabeh pangeusi dunya:
2 Boh handap boh luhur, beunghar boh miskin, babarengan.
3 Bibit abdi bakal nyarioskeun hikmah; jeung semedi haté kuring bakal jadi pamahaman.
4 Abdi badé nyelapkeun ceuli kana pasemon: Abdi badé mukakeun paribasa anu poék dina kacapi.
5 Ku naon abdi kedah sieun dina dinten-ayeuna kajahatan, nalika kajahatan tina keuneung abdi bakal ngurilingan abdi?
6 Jalma-jalma anu ngandelkeun kabeungharanana, jeung ngareuah-reuah ku lobana harta banda;
7 Henteu aya anu tiasa nebus dulurna, atanapi masihan tebusan ka Allah pikeun anjeunna.
8 (Sabab panebusan jiwa maranéhanana berharga, sarta bakal eureun salamina:)
9 Sing tetep hirup salalanggengna, sarta ulah nepi ka ruksak.
10 Sabab Mantenna ningali yen jelema-jelema anu wijaksana paeh, kitu deui anu bodo jeung anu bajigur binasa, sarta hartana ditinggalkeun ka batur.
11 Pikiran batin maranehna teh, yen imah-imahna bakal tetep salalanggengna, jeung tempat-tempat padumukanana turun-tumurun; maranehna nyebut lahan maranéhanana sanggeus ngaran sorangan.
12 Najan kitu, jalma-jalma anu dihargaan mah moal tetep, ibarat sato galak.
13 Ieu jalan maranehna teh kabodoan maranehna; Selah.
14 Sapertos domba, aranjeunna disimpen dina kuburan; maot bakal tuang aranjeunna; jeung jejeg bakal boga Dominion leuwih aranjeunna isuk-isuk; jeung kageulisan maranéhanana bakal meakeun di alam kubur ti dwelling maranéhanana.
15 Tapi Allah bakal nebus nyawa abdi tina kakawasaan alam kubur, sabab Anjeunna bakal nampi abdi. Selah.
16 Ulah sieun lamun aya jalma beunghar, lamun kamulyaan imahna ngaronjat;
17 Sabot maot, moal aya anu dibawa kabur;
18 Sanaos salami anjeunna hirup, Anjeunna ngaberkahan jiwa-Na, sareng jalma-jalma bakal muji anjeun, nalika anjeun midamel anu hadé ka diri anjeun.
19 Anjeunna bakal angkat ka turunan karuhunna; aranjeunna moal pernah ningali cahaya.
20 Jalma anu dihormat, teu ngarti, ibarat sato galak.

BAB 50

1 (Mazmur Asap.) Allah nu Maha Kawasa, nya eta PANGERAN, geus nimbalan, sarta ngagero bumi ti gurat panonpoe nepi ka surupna.
2 Ti Sion, kasampurnaan kaéndahan, Allah geus caang.
3 Allah urang bakal sumping, sarta moal cicing jempé: seuneu bakal ngahakan di hareupeunana, sarta bakal pisan ribut sabudeureun anjeunna.
4 Mantenna bakal nganuhunkeun ka langit ti luhur, jeung ka bumi, pikeun ngahukum umat-Na.
5 Kumpulkeun para wali Kami ka Kami; jelema-jelema anu geus nyieun perjangjian jeung Kami ku kurban.
6 Sareng langit bakal nyatakeun kaadilan-Na, sabab Allah mangrupikeun hakim nyalira. Selah.
7 Dangukeun, eh umat Kami, sareng kuring bakal nyarios; O Israel, sarta kuring bakal mere kasaksian ngalawan anjeun: Kami Allah, komo Allah anjeun.
8 Kaula moal nyaah ka maneh lantaran kurban-kurban atawa kurban beuleuman maneh, anu geus salawasna aya di payuneun Kami.
9 Abdi moal nyandak sapi ti bumi anjeun, atanapi embe tina kandang anjeun.
10 Saban sato leuweung mah milik Kami, ingon-ingon di sarebu pasir.
11 Kaula wawuh ka sakabeh manuk pagunungan, jeung sato-sato galak di padang mah milik Kami.
12 Lamun Kami lapar, Kami moal ngabejaan ka maneh, sabab dunya teh milik Kami, jeung saeusina.
13 Naha Kami bakal ngadahar daging sapi, atanapi nginum getih embe?
14 Nyanggakeun sukur ka Allah; jeung bayar sumpah anjeun ka Nu Maha Agung:
15 Saur Kami dina mangsa kasulitan: Kami bakal nyalametkeun anjeun, sareng anjeun bakal ngamulyakeun kuring.
16 Tapi ka nu jahat Allah ngadawuh, "Naon anu anjeun laksanakeun pikeun nyatakeun katetepan Kami, atanapi anjeun kedah nyandak perjangjian Kami dina sungut anjeun?"
17 Sabalikna anjeun henteu resep kana pangajaran, sareng ngantunkeun kecap-kecap kuring ka tukangeun anjeun.
18 Lamun anjeun nempo hiji maling, mangka anjeun satuju jeung manéhna, jeung geus partaker jeung jinah.
19 Maneh nyaah ka kajahatan, jeung létah maneh ngararancang tipu daya.
20 Anjeun linggih jeung ngomong ngalawan dulur anjeun; anjeun fitnah anak indung anjeun sorangan.
21 Hal-hal ieu ku anjeun parantos dilakukeun, sareng kuring cicingeun; Anjeun panginten yén kuring sadayana sapertos diri anjeun: tapi kuring bakal ngahukum anjeun, sareng ngatur aranjeunna sateuacan panon anjeun.
22 Ayeuna perhatikeun ieu, anjeun anu mopohokeun ka Allah, supados kuring henteu nyéépkeun anjeun, sareng moal aya anu nyalametkeun.
23 Sing saha anu ngahaturkeun puji, ngamulyakeun ka Kami, jeung sing saha anu ngatur omonganana, Kami bakal nembongkeun kasalametan Allah.

BAB 51

1 (Pikeun pamingpin biduan, Mazmur Daud, nalika Nabi Natan sumping ka anjeunna, sanggeus anjeunna lebet ka Batsyeba.) Nun Allah, hampura ka abdi, numutkeun kaasih Gusti. hapus kajahatan abdi.
2 Bersihkeun abdi sadaya tina kalepatan abdi, sareng bersihkeun abdi tina dosa abdi.
3 Pikeun kuring ngaku kana kajahatan kuring, sareng dosa kuring kantos aya di payuneun kuring.
4 Ka anjeun, ngan ka anjeun, abdi parantos dosa, sareng ngalakukeun kajahatan ieu di payuneun anjeun: supados anjeun leres nalika nyarios, sareng terang upami anjeun nangtoskeun.
5 Behold, Kami ieu kabentuk dina iniquity; sareng dina dosa indung kuring dikandung kuring.

6 Behold, Anjeun mikahayang bebeneran dina batin, jeung dina bagian disumputkeun Anjeun bakal ngajadikeun kuring nyaho hikmah.
7 Bersihkeun abdi ku hisop, supados abdi beresih: kumbah abdi, sareng abdi bakal langkung bodas tibatan salju.
8 Sangkan abdi ngadangu kabagjaan sareng kabungahan; supaya tulang-tulang nu geus dipegatkeun bisa girang.
9 Sumputkeun ramo Gusti tina dosa abdi, sareng hapus sadaya kalepatan abdi.
10 Nyiptakeun hate anu bersih, nun Allah; jeung renew sumanget bener dina kuring.
11 Ulah miceun abdi ti payuneun Gusti; sareng ulah nyandak roh suci anjeun ti abdi.
12 Pulihkeun ka abdi kabagjaan kasalametan Gusti; sareng jungjung abdi kalayan roh bébas anjeun.
13 Saterusna kuring bakal ngajarkeun nu ngalanggar jalan Anjeun; jeung sinners bakal dirobah ka thee.
14 Luputkeun abdi tina kalepatan getih, nun Allah, Gusti anu nyalametkeun abdi, sareng létah abdi bakal nyanyi nyaring ngeunaan kaadilan Gusti.
15 Nun Gusti, buka biwir abdi; jeung sungut abdi bakal nembongkeun muji Anjeun.
16 Sabab maneh teu hayang kurban; Upami teu kitu abdi bakal masihan eta: Anjeun teu delightest di kurban beuleuman.
17 Kurban-kurban ka Allah teh roh anu remuk: manah anu remuk jeung kaduhung, nun Allah, moal dihina.
18 Laksanakeun kahadean anjeun ka Sion, bangunkeun kuta-kuta Yerusalem.
19 Lajeng anjeun bakal resep kana kurban kabeneran, kalayan kurban beuleuman jeung kurban beuleuman sakabeh, tuluy maranehna kudu kurban sapi dina altar Anjeun.

BAB 52

1 (Pikeun pamingpin biduan, Maskil, Mazmur Daud, nalika Doeg urang Édom sumping ngawartosan ka Saul, saurna ka anjeunna, "Daud parantos sumping ka bumi Ahimelek.) Naha anjeun sombong dina kajahatan, eh lalaki anu gagah? kahadean Allah endureth terus.
2 Lidah anjeun ngarencanakeun kajahatan; kawas agul seukeut, digawé curang.
3 Maneh leuwih mikanyaah ka nu jahat ti batan nu hade; jeung bohong tinimbang nyarita kabeneran. Selah.
4 Maneh mikanyaah kana sagala omongan anu ngahakan, eh basa licik.
5 Allah oge bakal ngancurkeun maneh salalanggengna, mantenna bakal dicabut, dicabut ti tempat padumukan anjeun, sarta dicabut tina tanah anu hirup. Selah.
6 Jalma bener oge bakal narenjo, jeung sieun, jeung bakal seuri ka manehna.
7 Leres, ieu jalmi anu henteu ngajantenkeun Gusti janten kakuatanana; tapi dipercaya dina kelimpahan riches-Na, jeung strengthened dirina dina wickedness.
8 Tapi abdi teh ibarat tangkal jaitun nu hejo di Bait Allah: Abdi ngandelkeun welas asih Gusti salalanggengna.
9 Abdi muji ka Gusti salami-lami, margi Gusti parantos ngalaksanakeunana; pikeun éta alus samémeh thy santo.

BAB 53

1 (Pikeun pamingpin biduan Mahalat, Maskil, Mazmur Daud). Maranehna ruksak, sarta geus ngalakukeun kajahatan abominable: teu aya nu ngalakukeun hade.
2 Allah nilik ti sawarga ka anak-anak manusa, pikeun ningali lamun aya anu ngarti, anu neangan Allah.
3 Masing-masing geus balik, kabeh jadi najis; teu aya nu migawe kahadean, teu aya hiji.
4 Naha jalma-jalma anu ngalakukeun kajahatan henteu terang? Anu ngahakan umat Kami sapertos tuang roti: aranjeunna henteu nganuhunkeun ka Allah.
5 Di dinya maranehna kacida sieuneunana, teu aya kasieuneunana, sabab Allah geus ngaburak-barik tulang-tulang jelema-jelema anu kemah ngalawan ka maneh; ku maneh dihinakeun, sabab Allah geus hina ka maranehna.
6 Muga-muga kasalametan Israil sumping ti Sion! Lamun Allah bringeth balik inguan umat-Na, Yakub bakal girang, jeung Israel bakal gumbira.

BAB 54

1 (Ka panglima penyanyi Neginoth, Maskil, Mazmur Daud, nalika urang Zipim sumping sareng nyarios ka Saul, "Naha Daud nyumput sareng kami?) Nun Allah, salametkeun abdi ku nami Gusti, sareng hakim abdi ku kakuatan Gusti. .
2 Dangukeun doa abdi, nun Allah; dengekeun omongan Kami.
3 Pikeun urang asing anu bangkit ngalawan kuring, sareng jalma-jalma anu nindas milarian jiwa kuring: aranjeunna henteu ngajantenkeun Allah sateuacan aranjeunna. Selah.
4 Ningali, Gusti mangrupikeun pitulung abdi: Gusti nyarengan ka anu ngadukung jiwa abdi.
5 Mantenna bakal ngabales kajahatan ka musuh-musuh abdi;
6 Abdi bade ngurbankeun kurban ka Gusti, muji nami Gusti, nun PANGERAN; pikeun éta alus.
7 Mantenna parantos nyalametkeun abdi tina sagala kasulitan, sareng panon abdi parantos ningali kahayang-Na ka musuh abdi.

BAB 55

1 (Ka pamimpin penyanyi Neginoth, Maskil, Mazmur Daud.) Dugikeun paneda abdi, nun Allah! jeung ulah nyumputkeun diri tina supplication kuring.
2 Aling-aling ka Kami, dengekeun Kami: Kuring ngadu'a jeung ngadu'a;
3 Ku sabab sora musuh, ku sabab ditindas ku jalma jahat;
4 Hate kuring nyeri pisan di jero kuring, sareng sieun maot narajang kuring.
5 Kaahengan jeung kageteran geus datang ka kuring, jeung kagegeran geus ngarampas kuring.
6 Saur abdi, Duh, upami abdi gaduh jangjang sapertos japati! pikeun lajeng abdi bakal ngapung jauh, sarta beristirahat.
7 Leres, abdi bakal ngumbara jauh, sareng tetep di gurun keusik. Selah.
8 Abdi badé gancang kabur tina angin ribut sareng angin ribut.
9 Numpes, nun PANGERAN, sareng bagikeun létahna, margi abdi parantos ningali kajahatan sareng pasea di kota.

10 Beurang peuting maranehna ngurilingan eta tembok-tembokna;
11 Kajahatan aya di tengah-tengahna: tipu daya sareng tipu daya ulah nyimpang tina jalan-jalanna.
12 Sabab lain musuh anu ngahina ka Kami; mangka kuring bisa geus ditanggung eta: teu ieu anjeunna anu hated kuring nu teu magnified dirina ngalawan kuring; mangka kuring bakal nyumputkeun diri ti anjeunna:
13 Tapi maneh teh, jelema anu sarua jeung kuring, pituduh, jeung wawuh ka Kami.
14 Urang sasarengan ngarumpul, tuluy indit ka Bait Allah babarengan.
15 Hayu ajal nangkep aranjeunna, sareng hayu aranjeunna turun gancang ka naraka;
16 Kaula bade nganuhunkeun ka Allah; jeung PANGERAN bakal nyalametkeun kuring.
17 Sore, isuk-isuk, jeung beurang, Kami bakal neneda, jeung ceurik, sarta anjeunna bakal ngadangu sora kuring.
18 Mantenna nyalametkeun jiwa abdi dina katengtreman tina perang anu ngalawan ka abdi, sabab seueur pisan sareng abdi.
19 Gusti bakal ngadangukeun, sareng nyiksa aranjeunna, bahkan anjeunna anu tetep ti baheula. Selah. Sabab teu boga parobahan, ku kituna maranehna teu sieun Allah.
20 Mantenna geus ngacungkeun panangan ngalawan jalma-jalma anu rukun jeung manehna, geus ngalanggar perjangjian-Na.
21 Kecap-kecap tina sungut-Na leuwih lemes ti batan mentega, tapi perang dina haténa: kecap-kecapna leuwih lemes ti batan minyak, tapi éta pedang ditarik.
22 Pasrahkeun kabeungbeuratan anjeun ka PANGERAN, tangtu Mantenna bakal ngaraksa anjeun;
23 Tapi Gusti, nun Allah, bakal nurunkeun maranehna ka jero liang karuksakan; tapi kuring bakal percanten ka anjeun.

BAB 56

1 (Ka pamimpin penyanyi Jonatelemrechokim, Miktam Daud, nalika anjeunna dicandak ku urang Pelisti di Gat.) Mugi welas ka abdi, nun Allah; manéhna gelut unggal poé opresseth kuring.
2 Musuh-musuh abdi unggal dinten bakal ngelek kuring: sabab seueur anu ngalawan ka abdi, nun Nu Maha Agung.
3 Iraha kuring sieun, kuring bakal percanten ka Gusti.
4 Ka Allah abdi muji pangandika-Na, ka Allah abdi percanten; Abdi moal sieun naon daging tiasa ngalakukeun ka abdi.
5 Saban poe maranehna ngabalieur omongan Kami, sagala pikiranana ngalawan ka Kami pikeun kajahatan.
6 Maranehna kumpul, nyumputkeun diri, nandaan lengkah Kami, bari ngadagoan nyawa Kami.
7 Naha maranehna kabur ku kajahatan? dina murka Gusti, tuangkeun jalma-jalma, ya Allah.
8 Gusti nyarioskeun perkawis abdi-abdi, tuangkeun cipanon abdi kana botol anjeun: henteu aya dina kitab anjeun?
9 Nalika kuring sasambat ka Gusti, musuh-musuh kuring bakal mundur: ieu kuring terang; sabab Allah pikeun kuring.
10 Ku Allah abdi muji pangandika-Na, ku PANGERAN abdi muji pangandika-Na.
11 Abdi percanten ka Allah: Abdi moal sieun naon anu tiasa dilakukeun ku manusa ka abdi.
12 Sumpah Gusti ka abdi, nun Allah, abdi bade muji ka Gusti.
13 Sabab Gusti geus nyalametkeun nyawa abdi tina maot, naha anjeun henteu ngajaitkeun suku abdi tina ragrag, supados abdi tiasa leumpang di payuneun Allah dina cahaya anu hirup?

BAB 57

1 (Ka pamimpin penyanyi, Altaschith, Miktam Daud, nalika anjeunna kabur ti Saul di guha.) Mugi welas asih ka abdi, nun Allah, welas asih ka abdi, sabab jiwa abdi percanten ka anjeun, enya, dina kalangkang Gusti. jangjang kuring bakal nyieun pangungsian kuring, nepi ka calamities ieu overpast.
2 Abdi bakal sasambat ka Gusti Nu Maha Agung; ka Gusti anu ngalaksanakeun sagala hal pikeun kuring.
3 Mantenna bakal ngutus ti sawarga, sarta nyalametkeun abdi tina hinaan anu bakal ngelek abdi. Selah. Gusti bakal ngirimkeun rahmat sareng kabeneran-Na.
4 Jiwa abdi aya di antara singa, sareng abdi ngagolér di antara jalma-jalma anu kahuruan, bahkan anak-anak manusa, anu huntuna tumbak sareng panah, sareng létahna pedang anu seukeut.
5 Muji Gusti, nun Allah, saluhureun langit; mugi kamulyaan anjeun saluhureun bumi.
6 Maranehna geus nyiapkeun jaring pikeun lengkah kuring; jiwa abdi sujud ka handap: aranjeunna geus ngali liang saméméh kuring, ka satengahing mana maranéhna murag sorangan. Selah.
7 Hate abdi tetep, nun Allah, haté abdi tetep: abdi bakal nyanyi sareng muji.
8 Hudangkeun, Nu Maha Agung; hudang, ssaltery jeung kacapi: Kuring sorangan bakal hudang mimiti.
9 Abdi muji ka Gusti, nun PANGERAN, di antara umat-umat;
10 Sabab welas asih Gusti agung ka langit, kasatiaan Gusti dugi ka mega.
11 Muji Gusti, nun Allah, saluhureun langit!

BAB 58

1 (Pikeun pamingpin biduan, Altashit, Miktam Daud.) Naha leres-leres nyarioskeun kabeneran, eh jamaah? Naha anjeun ngahukum leres, eh anak manusa?
2 Leres, dina haté anjeun damel jahat; Anjeun beuratna kekerasan leungeun anjeun di bumi.
3 Jalma-jalma jahat disinglarkeun ti rahim, pas lahirna sesat, ngomong bohong.
4 Racunna ibarat racun oray;
5 Anu moal ngadengekeun sora tukang jampi, matak pikabitaeun pisan.
6 Pecahkeun huntuna, nun Allah, dina sungutna: pegatkeun huntu singa ngora, nun PANGERAN.
7 Hayu aranjeunna ngalembereh lir cai anu ngalir terus-terusan: nalika anjeunna ngagulungkeun busur-Na pikeun némbak panah-Na, hayu aranjeunna sapertos anu dipotong.
8 Ibarat keong anu ngalembereh, masing-masing sirna, lir ibarat wanoja ngalahirkeun anu teu kaditu-kadieu, nepi ka teu ningali panonpoe.

9 Samemeh pariuk aranjeun bisa ngararasakeun cucuk-cucuk cucuk, ku Mantenna bakal dicabut lir angin puyuh, boh anu hirup boh dina murka-Na.
10 Jalma bener bakal girang lamun ningali pamales kanyeri;
11 Ku kituna hiji jalma bakal nyebutkeun, Sabenerna aya ganjaran pikeun jalma bener: saleresna anjeunna teh Allah anu ngahukum di bumi.

BAB 59

1 (Pikeun pamingpin biduan, Altaskith, Miktam Daud; nalika Saul ngutus, sarta aranjeunna ngawas imah pikeun maehan anjeunna.) Luputkeun abdi tina musuh abdi, nun Allah abdi, bela abdi ti jalma-jalma anu ngalawan ka abdi.
2 Luputkeun abdi tina jalma-jalma anu ngalakukeun kajahatan, sareng luputkeun abdi tina jelema-jelema anu ngagetih.
3 Sabab, enya-enya, maranehna ngadagoan nyawa Kami; sanes pikeun ngalanggar abdi, atanapi dosa abdi, nun PANGERAN.
4 Maranehna lumpat jeung nyiapkeun diri tanpa kasalahan kuring: hudang pikeun mantuan kuring, sarta behold.
5 Ku sabab eta, nun PANGERAN, Allah Nu Maha Kawasa, Allah Israil, gugah pikeun nganjang ka sakabeh bangsa-bangsa; Selah.
6 Maranéhna balik deui peuting-peuting, gogorowokan siga anjing, ngurilingan kota.
7 Behold, aranjeunna belch out with their mouth, pedang dina biwir maranéhanana: pikeun saha, nyebutkeun aranjeunna, nu ngadangu?
8 Tapi Gusti, nun PANGERAN, bakal seuri ka maranehna; Anjeun bakal boga sakabeh kapir di derision.
9 Ku sabab kakuatan-Na kuring bakal ngadagoan ka anjeun, sabab Allah mangrupikeun pertahanan abdi.
10 Allah anu maha welas asih abdi bakal ngahalangan abdi: Gusti bakal ngantep abdi ningali kahayang abdi ka musuh abdi.
11 Ulah maehan maranehna, supaya umat Kami poho: paburencay ku kakawasaan Gusti; jeung mawa eta turun, O Lord tameng kami.
12 Ku sabab dosa sungutna, ku omongan biwirna, matak kareueus ku kareueusna, ku kutukan sareng bohong anu aranjeunna ucapkeun.
13 Beak maranehna ku amarah, beakna, nepi ka teu aya, jeung bejakeun yen Allah ngawasa Yakub nepi ka tungtung-tungtung jagat. Selah.
14 Sarta dina sonten hayu aranjeunna balik; jeung hayu aranjeunna nyieun noise kawas anjing, sarta ngurilingan kota.
15 Hayu aranjeunna ngumbara ka handap pikeun daging, sareng dendam upami aranjeunna henteu wareg.
16 Tapi abdi bade nyanyi ngeunaan kakawasaan Gusti; enya, abdi bakal nyanyi nyaring tina rahmat anjeun isuk-isuk: pikeun anjeun geus pertahanan jeung pangungsian kuring dina poé kasulitan kuring.
17 Ka Gusti, duh kakuatan abdi, abdi bade nyanyi: pikeun Allah pertahanan abdi, sarta Allah welas asih abdi.

BAB 60

1 (Ka pamimpin penyanyi di Susanedut, Miktam Daud, ngajar; nalika anjeunna gelut sareng Aramnaharaim sareng Aramzoba, nalika Yoab mulih, sareng neunggeul urang Edom di Lebak Uyah dua belas rébu.) Ya Allah, Gusti parantos ngaleungitkeun kami. , Anjeun geus paburencay kami, Anjeun geus displeased; O balikkeun diri ka kami deui.
2 Gusti parantos ngageterkeun bumi; thou has pegat eta: dudung nu breaches dinya; keur oyag.
3 Gusti parantos nunjukkeun ka umat Gusti hal-hal anu susah, Gusti parantos ngajantenkeun urang nginum anggur anu pikaheraneun.
4 Gusti parantos masihan bandera ka anu sieun ka Gusti, supados tiasa ditingalikeun ku kaleresan. Selah.
5 Sing dipikanyaah ku anjeun disalametkeun; simpen ku leungeun katuhu Anjeun, jeung dengekeun kuring.
6 Allah parantos ngandika dina kasucian-Na; Kami bakal girang, kuring baris ngabagi Sekem, sarta mete kaluar lebak Sukot.
7 Gilad kagungan Kami, Manase kagungan Kami; Epraim oge kakuatan sirah kuring; Yuda teh pemberi hukum Kami;
8 Moab teh tempat ngumbah Kami; Ka Edom abdi bakal tuang sapatu abdi: Philistia, triumph thou alatan kuring.
9 Saha anu bakal mawa kuring ka kota anu kuat? Saha anu bakal nungtun abdi ka Edom?
10 Moal Gusti, Nun Allah, anu parantos ngantunkeun simkuring? sareng anjeun, ya Allah, anu henteu angkat sareng tentara kami?
11 Pasihan abdi pitulung tina kasulitan: sabab pitulung manusa sia-sia.
12 Ngaliwatan Allah urang bakal laksana gagah, sabab Anjeunna anu bakal nginjak musuh urang.

BAB 61

1 (Ka panghulu penyanyi dina Negina, Mazmur Daud.) Dangukeun panyambat abdi, nun Allah! ingetan kana doa abdi.
2 Ti tungtung bumi abdi bakal sasambat ka Gusti, nalika haté abdi kawalahan: bawa abdi ka batu anu langkung luhur ti abdi.
3 Sabab Anjeun geus jadi panyumputan pikeun kuring, jeung munara kuat ti musuh.
4 Abdi bakal cicing di Kemah Gusti salami-lami, abdi bakal ngandelkeun jangjang Gusti. Selah.
5 Sabab Gusti, nun Allah, parantos ngupingkeun ikrar abdi, Gusti parantos masihan abdi warisan ka jalmi-jalmi anu sieun ka Gusti.
6 Anjeun bakal manjangkeun umur raja, sareng umurna saloba turunan.
7 Mantenna bakal tetep aya di payuneun Allah salami-lami;
8 Ku sabab kitu abdi-abdi bade muji jenengan Gusti salamina, supados abdi tiasa nedunan ikrar abdi unggal dinten.

BAB 62

1 (Pikeun pamingpin biduan, pikeun Yedutun, Mazmur Daud.) Saestuna jiwa abdi ngarep-ngarep ka Allah, ti Anjeunna sumping kasalametan abdi.
2 Ngan Anjeunna teh gunung batu jeung kasalametan abdi; anjeunna pertahanan abdi; Abdi moal greatly dipindahkeun.

3 Sabaraha lami anjeun ngabayangkeun kajahatan ka manusa? Anjeun bakal dipaéhan sadayana: anjeun bakal janten témbok anu ruku, sareng pager anu goyah.
4 Maranehanana ngan ukur ngarumpulkeun pikeun ngagusur Mantenna tina kaagungan-Na; maranehna resep kana bohong; maranehna ngaberkahan ku sungutna, tapi di jero hate. Selah.
5 Jiwa abdi, antosan ngan ka Allah; sabab harepan abdi ti anjeunna.
6 Ngan Anjeunna teh gunung batu jeung kasalametan abdi; Anjeunna teh pertahanan abdi; Abdi moal ngalih.
7 Di Allah aya kasalametan abdi sareng kamulyaan abdi: batu kakuatan abdi, sareng pangungsian abdi, aya dina Allah.
8 Percaya ka Mantenna salamina; ye jalma, tuang kaluar haté anjeun samémén anjeunna: Allah mangrupakeun ngungsi pikeun urang. Selah.
9 Saenyana jalma-jalma anu rendah darajatna bohong, jalma anu luhur darajatna bohong;
10 Ulah ngandelkeun katindasan, sarta ulah jadi sia-sia dina rampog: lamun kabeungharan nambahan, ulah merhatikeun eta.
11 Allah parantos ngandika sakali; dua kali kuring ngadéngé ieu; eta kakawasaan kagungan Allah.
12 Oge, Gusti, kagungan welas asih;

BAB 63

1 (Mazmur Daud, nalika anjeunna aya di gurun keusik Yuda.) Nun Allah, Gusti Allah abdi; mimiti kuring bakal neangan anjeun: jiwa abdi thirsteth for thee, daging abdi longeth fore di hiji tanah garing sarta haus, dimana euweuh cai;
2 Pikeun ningali kakawasaan sareng kamulyaan Gusti, sakumaha anu ku sim kuring ningali di Bait Suci.
3 Ku sabab asih Gusti leuwih hade ti batan hirup, biwir abdi muji ka Gusti.
4 Kukituna abdi bakal ngaberkahan ka Gusti salami abdi hirup: abdi bakal ngangkat leungeun abdi dina nami Gusti.
5 Jiwa abdi bakal wareg sapertos sungsum sareng gajih; sarta sungut abdi bakal muji Anjeun kalawan biwir gumbira:
6 Nalika kuring inget ka anjeun dina ranjang kuring, sareng muhasabah anjeun dina awas wengi.
7 Ku sabab anjeun parantos ngabantosan abdi, janten dina kalangkang jangjang Gusti abdi bakal girang.
8 Jiwa abdi nyusul ka Gusti, leungeun katuhu Gusti nanggeuykeun abdi.
9 Tapi jalma-jalma anu narékahan pikeun ngancurkeun nyawa Kami, bakal asup ka bagian handap bumi.
10 Maranehna bakal tumpur ku pedang;
11 Tapi raja bakal girang ka Allah; unggal jalma anu sumpah demi Anjeunna bakal kamulyaan: tapi sungut jalma anu ngomong bohong bakal dieureunkeun.

BAB 64

1 (Pikeun kapala penyanyi, Mazmur Daud.) Dangukeun sora abdi, nun Allah, dina doa abdi: jaga hirup abdi tina sieun musuh.
2 Sumputkeun abdi tina naséhat rahasia jalma jahat; tina pemberontakan para pagawé kajahatan:
3 Anu ngasah létahna lir pedang, sarta ngabengkokkeun busur pikeun némbakkeun panahna, malah kecap-kecap anu pait.
4 Sangkan maranéhna bisa némbak rusiah ka nu sampurna: ujug-ujug maranéhna némbak anjeunna, sarta teu sieun.
5 Maranehna ngajurungkeun diri kana perkara anu jahat; aranjeunna nyarios, Saha anu bakal ningali aranjeunna?
6 Maranehna neangan kajahatan; aranjeunna ngalengkepan pilarian getol: duanana pikiran jero unggal salah sahijina, sarta haté, jero.
7 Tapi Allah bakal nembak maranehna ku panah; ujug-ujug bakal tatu.
8 Ku sabab kitu maranehna bakal nyilakakeun basa sorangan;
9 Sarta sakabeh jalma bakal sieun, sarta bakal ngumumkeun karya Allah; pikeun maranéhna bakal bijaksana nimbangkeun kalakuanana.
10 Jalma-jalma nu bener bakal bagja ka PANGERAN, jeung bakal ngandel ka Mantenna; jeung sakabeh jalma jujur dina haté bakal kamulyaan.

BAB 65

1 (Ka pamimpin musisi, Mazmur sareng Kidung Daud.) Puji ngantos-ngantos ka Gusti di Sion, nun Allah, sareng jangji ka Gusti.
2 Duh Gusti anu ngupingkeun doa, sadaya umat manusa bakal sumping ka anjeun.
3 Kajahatan ngarajaan ka abdi, sareng kajahatan urang, Gusti bakal ngabersihkeunana.
4 Bagja jalma anu ku Gusti dipilih, sareng anu ku Gusti dideukeutan ka Gusti, supados anjeunna tiasa cicing di palataran Gusti.
5 Ku hal-hal anu pikasieuneun dina kabeneran anjeun bakal ngawaler kami, ya Allah anu nyalametkeun kami; Anu jadi kapercayaan sadaya tungtung bumi, sareng jalma-jalma anu jauh ka laut:
6 Anu ku kakuatan-Na ngadegkeun gunung-gunung; dipasihan kakuatan:
7 Anu ngareuah-reuah sagara, ombak-ombakna, jeung gegeroan jalma-jalma.
8 Jalma-jalma anu cicing di tungtung-tungtungna sieun ku tanda-tanda anjeun, anjeun ngajantenkeun kaluar isuk-isuk sareng sonten janten girang.
9 Anjeun nganjang ka bumi, sareng nyiramkeunana; Gusti ngabeungharkeunana pisan ku Walungan Allah, anu pinuh ku cai; Gusti nyiapkeun gandum, upami anjeun parantos nyayogikeunana.
10 Mantenna nyiram lajur-lajurna, mapay-mapay gurat-guratna;
11 Anjeun makutha taun ku kahadéan anjeun; sareng jalan anjeun lungsur gajih.
12 Maranehna lungsur ka sampalan-sampalan gurun keusik, jeung pasir-pasir leutik di unggal sisi.
13 Sampalan-sampalan disarung ku domba; Lebak-lebak ogé ditutupan ku jagong; aranjeunna ngagorowok kabungahan, aranjeunna ogé nyanyi.

BAB 66

1 (Pikeun pamingpin biduan, Kidung atawa Mazmur.) Geura surak ka Allah, he sakabeh nagara!

2 Nyanyikeun kamulyaan jenengan-Na: mulyakeun puji-Na.
3 Bejakeun ka Allah, Kacida pikasieuneunana dina pagawean-Na! ngaliwatan agung kakuatan thy bakal musuh Anjeun nyerah diri ka Anjeun.
4 Sakabeh bumi bakal nyembah ka Gusti, sareng bakal nyanyi ka anjeun; aranjeunna bakal nyanyi pikeun ngaran anjeun. Selah.
5 Hayu sareng tingali padamelan Gusti: Anjeunna pikasieuneun dina ngalakukeunana ka anak manusa.
6 Mantenna ngarobah laut jadi taneuh garing, aranjeunna leumpang ngaliwatan caah ku leumpang;
7 Mantenna marentah ku kakawasaanana salamina; panon-Na behold bangsa: hayu nu barontak exalted sorangan. Selah.
8 Puji Allah urang, he umat, sareng sanggakeun sora puji ka Mantenna:
9 Anu nahan jiwa urang dina kahirupan, sareng henteu ngantep suku urang obah.
10 Nun Allah, Gusti parantos nguji kami, Gusti parantos nguji kami, sapertos perak diuji.
11 Maneh dibawa kana jaring; Anjeun nempatkeun kasangsaraan kana cangkéng kami.
12 Maneh geus nimbulkeun jelema-jelema nunggang kana sirah urang; Urang indit ngaliwatan seuneu jeung ngaliwatan cai: tapi thou bringest kami kaluar ka tempat jegud.
13 Abdi badé lebet ka bumi kalayan ngahaturkeun kurban beuleuman.
14 Anu diucapkeun ku biwir kuring, anu diucapkeun ku sungut kuring, nalika kuring keur kasusahan.
15 Kaula rek ngahaturkeun kurban beuleuman tina domba gemuk, jeung menyan domba; Abdi badé nawiskeun sapi jalu sareng embé. Selah.
16 Hayu jeung darengekeun, sakabeh jalma anu sieun ka Allah, sarta kuring bakal nganyatakeun naon anu geus dipigawé pikeun jiwa kuring.
17 Abdi sasambat ka Anjeunna ku sungut abdi, sareng anjeunna dipuji ku létah abdi.
18 Lamun kuring nganggap kajahatan dina haté kuring, PANGERAN moal ngadéngé kuring.
19 Tapi satemenna Gusti parantos ngadangukeun abdi; anjeunna parantos ngahadiran sora doa abdi.
20 Maha Suci Allah, anu henteu ngajauhkeun doa abdi, atanapi welas asih-Na ti abdi.

BAB 67

1 (Ka pamimpin penyanyi dina Neginoth, Mazmur atanapi kidung.) Gusti mugi welas ka kami, sareng ngaberkahan kami; sarta ngabalukarkeun beungeutna caang kana urang; Selah.
2 Supaya jalan Gusti dikenal di bumi, kasehatan nyalametkeun anjeun di antara sadaya bangsa.
3 Mugi umat-umat muji ka Gusti, nun Allah; mugi sadaya umat muji ka Gusti.
4 Atuh bangsa-bangsa sarurak jeung sarurak kabungah, sabab Gusti bakal ngahukum jalma-jalma kalawan adil, jeung marentah bangsa-bangsa di bumi. Selah.
5 Mugi umat-umat muji ka Gusti, nun Allah; mugi sadaya umat muji ka Gusti.
6 Saterusna bumi bakal ngahasilkeun hasil nya; jeung Allah, malah Allah urang sorangan, bakal ngaberkahan urang.
7 Allah bakal ngaberkahan urang; sarta sakabeh tungtung bumi bakal sieun anjeunna.

BAB 68

1 (Pikeun pamingpin biduan, Mazmur atawa Kidung Daud.) Mugi Gusti jumeneng, musuh-musuh-Na paburencay;
2 Sapertos haseup diusir, undurkeun aranjeunna: sapertos lilin ngalebur sateuacan seuneu, kitu ogé jalma jahat binasa di payuneun Allah.
3 Tapi sing bener kudu bungah; hayu aranjeunna girang sateuacan Allah: enya, hayu aranjeunna exceedingly girang.
4 Nyanyi ka Allah, sanggakeun puji ka jenengan-Na: Puji ka Mantenna anu tunggang ka langit kalawan jenengan YAHWEH, sarta gumbira di payuneuna-Na.
5 Bapa ka yatim sareng hakim randa-randa, nyaéta Allah di tempat-Na anu suci.
6 Allah ngajadikeun jalma-jalma nu nyaliara dina kulawarga, ngaluarkeun jalma-jalma anu dibeungkeut ku rante;
7 Nun Allah, nalika Gusti miang payuneun umat Gusti, waktos Gusti ngalangkungan gurun keusik; Selah:
8 Bumi oyag, langit oge lungsur di payuneun Allah: malah Sinai sorangan oyag di payuneun Allah, Allah Israil.
9 Nun Allah, Gusti parantos ngalimpahkeun hujan anu leubeut, anu ku Gusti parantos neguhkeun warisan Gusti, nalika parantos bosen.
10 Jamaah Gusti parantos linggih di dinya, nun Allah, Gusti parantos nyiapkeun kasaean Gusti pikeun jalma miskin.
11 PANGERAN masihan pangandika: Gede pisan rombongan anu nyebarkeunana.
12 Raja-raja baladna kabur gancang-gancang, jeung nu cicing di imahna ngabagi-bagi jarahan.
13 Sanaos anjeun ngagolér di antara pariuk, anjeun bakal sapertos jangjang japati anu ditutupan ku pérak, sareng buluna ku emas konéng.
14 Waktu Nu Maha Kawasa ngaburak-barik raja-raja di dinya, di Salmon bodas kawas salju.
15 Pagunungan Allah lir gunung Basan; hiji pasir luhur kawas pasir Basan.
16 Naha ngaluncat, eh gunung-gunung luhur? ieu teh gunung nu ku Allah hayang cicing di; enya, PANGERAN bakal cicing di dinya salamina.
17 Kareta perang Allah aya dua puluh rebu, bahkan rebuan malaikat: Gusti aya di antara aranjeunna, sapertos di Sinai, di tempat suci.
18 Anjeun parantos naék ka luhur, parantos ngabujuk tawanan, nampi hadiah pikeun lalaki; enya, pikeun nu barontak ogé, yén PANGERAN Allah bisa Huni di antarana.
19 Puji ka PANGERAN, anu saban poé maparin mangpaat ka urang, nya éta Allah anu nyalametkeun urang. Selah.
20 Anu jadi Allah urang teh Allah anu nyalametkeun; sareng ka Gusti Pangeran kagungan masalah tina maot.
21 Tapi Allah bakal ngagebruskeun sirah musuh-musuh-Na, jeung bulu sirah jelema-jelema anu terus-terusan dina kasalahanana.

22 PANGERAN ngandika, Kami rek ngadatangkeun deui ti Basan, umat Kami rek dibawa deui ti jero laut.
23 Supaya suku anjeun dicelupkeun kana getih musuh anjeun, sareng létah anjing-anjing anjeun.
24 Maranéhna geus ningali pilampaheun Gusti, nun Allah; komo kamana Gusti abdi, Raja abdi, di sanctuary.
25 Para panyanyi miheulaan, tukang-tukang alat-alat nariur; di antarana nya éta awéwé maén timbrels.
26 Puji ka Allah dina jamaah-jamaah, nya eta PANGERAN, tina mancur Israil.
27 Aya Binyamin alit sareng pangawasana, para pangéran Yuda sareng déwanna, para pangéran Sebulon, sareng para pangéran Naptali.
28 Gusti parantos marentahkeun kakuatan anjeun, nun Allah, kuatkeun naon anu parantos didamel pikeun kami.
29 Ku sabab kuil maneh di Yerusalem, raja-raja bakal mawa hadiah ka maneh.
30 Terangkeun rombongan tukang tumbak, lobana banteng, jeung anak sapi rahayat, nepi ka masing-masing nyerahkeun diri ku duit perak: paburencaykeun jalma-jalma anu resep kana perang.
31 Pangeran bakal kaluar ti Mesir; Étiopia bakal geura-giru manjangkeun leungeun-Na ka Allah.
32 Nyanyi ka Allah, he karajaan-karajaan saalam dunya; O sing muji ka Gusti; Selah:
33 Mantenna nu ninggang kana langit-langit sawarga, anu ti baheula keneh; lo, anjeunna doth ngirim kaluar sora-Na, jeung éta sora kuat.
34 Nyanggakeun kakuatan ka Allah: kaagungan-Na aya di Israil, kakuatan-Na aya dina méga.
35 Nun Allah, Gusti teh pikasieuneun ti tempat-tempat suci Gusti: Allah Israil anu maparin kakuatan sareng kakuatan ka umat-Na. Maha Suci Allah.

BAB 69

1 (Pikeun pamingpin biduan Sosannim, Mazmur Daud.) Lungtunkeun abdi, nun Allah! keur cai geus asup kana jiwa kuring.
2 Abdi tilelep dina leutak jero, dimana teu aya nangtung: Kuring sumping ka cai jero, dimana caah ngabahekeun kuring.
3 Abdi bosen ceurik, tikoro garing: panon abdi layu bari ngadagoan Allah abdi.
4 Jalma-jalma anu ngageuhgeuykeun ka Kami tanpa alesan, leuwih loba ti batan buuk sirah Kami: jalma-jalma anu rek ngancurkeun Kami, anu jadi musuh-musuh Kami kalawan teu bener, anu gagah;
5 Nun Allah, Gusti uninga kana kabodoan abdi; sareng dosa abdi henteu disumputkeun ti anjeun.
6 Nun PANGERAN Nu Maha Kawasa, mugi-mugi jalmi-jalmi anu ngantos-ngantos ka Gusti ulah isin ku abdi-abdi;
7 Kusabab demi anjeun kuring nanggung hinaan; éra geus nutupan beungeut kuring.
8 Kuring geus jadi asing ka dulur-dulur kuring, jeung asing ka anak indung kuring.
9 Ku karep ka bumi Gusti parantos ngahakan abdi; jeung reproaches maranéhanana anu reproached thee geus fallen kana kuring.
10 Nalika kuring ceurik, sareng ngahukum jiwa kuring kalayan puasa, éta mangrupikeun hinaan kuring.
11 Abdi oge ngadamel karung; sarta Kami jadi paribasa keur maranehna.
12 Jalma-jalma anu calik di gapura ngabantah ka Kami; jeung kuring éta lagu tina mabok.
13 Nanging abdi-abdi neneda ka Gusti, nun PANGERAN, dina waktos anu dikabulkeun: Nun Allah, mugi-mugi abdi didangukeun, dina kasalametan Gusti.
14 Luputkeun abdi tina leutak, sareng ulah beuleum, mugi abdi dibébaskeun ti jalma-jalma anu benci ka abdi, sareng tina cai anu jero.
15 Kaula ulah kakeueum ku cai, ulah nepi ka dilenyepan ku jero, jeung ulah nepi ka liang kubur nutupan sungut kuring.
16 Dangukeun abdi, nun PANGERAN; pikeun lovingkindity Anjeun alus: balik ka kuring nurutkeun rupa-rupa mercies lembut Anjeun.
17 Sarta ulah nyumputkeun beungeut anjeun ti abdi; keur kuring keur kasusahan: dengekeun kuring speedily.
18 Deukeutkeun ka jiwa abdi, tebuskeunana; luputkeun abdi tina musuh abdi.
19 Gusti terang kana hinaan abdi, aib abdi, sareng hina abdi; musuh abdi sadayana aya di payuneun Gusti.
20 Dihina geus ngaremukkeun haté kuring; sarta Kami pinuh ku heaviness: sarta kuring pilari sababaraha karunya, tapi aya euweuh; jeung comforters, tapi kuring kapanggih euweuh.
21 Maranehanana oge dipaparinkeun ka kaula pikeun kadaharan; sarta dina haus abdi aranjeunna masihan abdi cuka nginum.
22 Hayu méja maranéhanana jadi jerat samémèh maranéhna, sarta naon anu sakuduna dituju pikeun karaharjaan maranéhna, hayu eta jadi bubu.
23 Panon maraneh jadi poek, nepi ka teu bisa nempo; jeung nyieun loins maranéhanana terus oyag.
24 Tumpahkeun amarah Gusti ka aranjeunna, sareng amarah amarah Gusti anu nahan aranjeunna.
25 Anggap tempatna jadi sepi; sarta ngantep euweuh Huni di tenda maranéhanana.
26 Maranéhna nyiksa ka nu geus digebruskeun ku Gusti; sareng aranjeunna nyarioskeun kasedihan jalma-jalma anu anjeun parantos tatu.
27 Tambihkeun kajahatan kana kajahatan aranjeunna, sareng ulah ngantepkeun aranjeunna kana kaadilan Gusti.
28 Hayu aranjeunna dipupus tina kitab kahirupan, sareng ulah ditulis sareng jalma-jalma soleh.
29 Tapi kuring miskin jeung sedih: mugi kasalametan Gusti, nun Allah, nempatkeun kuring di luhur.
30 Abdi badé muji jenengan Allah kalayan lagu, sareng ngagungkeun anjeunna kalayan sukur.
31 Ieu oge bakal nyenangkeun PANGERAN leuwih hade ti batan sapi atawa sapi jalu nu boga tanduk jeung kukuna.
32 Anu asor bakal ningali ieu, sareng bakal bungah, sareng haté anjeun bakal hirup anu milari Allah.
33 Sabab PANGERAN ngupingkeun ka nu mariskin, teu ngahina ka tawanan-Na.
34 Mugi langit sareng bumi muji Mantenna, sagara, sareng sakur anu oyag di jerona.
35 Pikeun Allah bakal nyalametkeun Sion, sarta bakal ngawangun kota-kota Yuda, pikeun maranéhanana bisa cicing di dinya, sarta boga eta.
36 Turunan abdi-abdi-Na oge bakal kawaris eta, jeung sing saha anu nyaah ka jenengan-Na bakal cicing di dinya.

BAB 70

1 (Ka panghulu penyanyi, Mazmur Daud, pikeun nginget-nginget). buru-buru nulungan abdi, nun PANGERAN.
2 Sing enggal-enggal isin jeung kabingung, anu nyiksa nyawa Kami, sing dibalikkeun ka tukang, jeung kabingung, anu hayang cilaka Kami.
3 Hayu aranjeunna dibalikkeun pikeun ganjaran tina éra maranéhna anu nyebutkeun, Aha, aha!
4 Sing saha jalma-jalma anu narékahan ka Mantenna kudu girang jeung gumbira ka Gusti;
5 Tapi kuring miskin jeung malarat: gancang-gancang ka kuring, nun Allah: anjeun pitulung sareng nyalametkeun abdi; Nun PANGERAN, ulah reureuh.

BAB 71

1 Nun PANGERAN, abdi-abdi percanten ka Gusti, mugi-mugi abdi ulah kabingung.
2 Luputkeun abdi dina kaadilan Gusti, sareng luputkeun abdi: cobian ceuli ka abdi, sareng salametkeun abdi.
3 Sing jadi padumukan abdi anu kuat, anu abdi tiasa teras-terasan; pikeun anjeun batu abdi sareng bénténg abdi.
4 Nun Allah abdi, luputkeun abdi tina tangan jalma-jalma jahat, tina panangan jalma-jalma anu jahat sareng kejam.
5 Sabab Gusti teh pangharepan abdi, nun PANGERAN, Gusti teh amanah abdi ti abdi ngora.
6 Ku Gusti parantos ditangtayungan tina kandungan, Gusti anu ngaluarkeun abdi tina beuteung indung abdi, muji abdi salamina ka Gusti.
7 Kaula teh kawas kaahengan keur loba jelema; tapi anjeun pangungsian abdi kuat.
8 Muga-muga sungut abdi pinuh ku pujian sareng kaagungan Gusti sadidinten.
9 Ulah miceun kuring dina waktu sepuh; ulah ninggalkeun kuring lamun kakuatan kuring gagal.
10 Pikeun musuh kuring ngomong ngalawan kuring; sareng anu ngadagoan jiwa abdi nyandak naséhat babarengan,
11 Pokna, "Allah geus ninggalkeun manehna; sabab teu aya anu nganteurkeun anjeunna.
12 Nun Allah, ulah jauh ti abdi: Nun Allah abdi, geura tulungan abdi.
13 Hayu aranjeunna dibingungkeun sareng dihancurkeun anu musuh jiwa kuring; mugi aranjeunna katutupan ku hinaan sareng hinaan anu nyiksa abdi.
14 Nanging abdi-abdi bakal terus-terusan ngarep-ngarep, sareng langkung-langkung muji ka Gusti.
15 Bibit abdi bakal nerangkeun kaadilan sareng kasalametan Gusti sadidinten; sabab kuring henteu terang nomerna.
16 Abdi badé angkat kalayan kakuatan Gusti Allah: Abdi badé nyebatkeun kaadilan Gusti, bahkan ngan ukur anjeun.
17 Nun Allah, Gusti parantos ngajarkeun abdi ti alit abdi, sareng dugi ka ayeuna abdi nyarioskeun karya-karya Gusti anu endah.
18 Ayeuna oge lamun kuring geus kolot jeung kulawu, nun Allah, ulah ninggalkeun kuring; nepi ka Kami geus nembongkeun kakuatan Anjeun ka generasi ieu, jeung kakawasaan Anjeun ka unggal hiji nu bakal datang.
19 Kaadilan Gusti oge, nun Allah, kacida luhurna, anu parantos midamel hal-hal anu agung: Nun Allah, saha anu nyaruaan ka Gusti!
20 Gusti anu parantos maparin kasangsaraan anu ageung sareng pikasieuneun ka abdi, anu bakal nyegerkeun abdi deui, sareng ngangkat abdi deui ti jero bumi.
21 Anjeun bakal ningkatkeun kaagungan abdi, sareng ngalilipur abdi di unggal sisi.
22 Abdi oge bade muji ka Gusti kalayan kacapi, nya eta kaleresan Gusti, nun Allah abdi.
23 Biwir abdi bakal bagja pisan nalika abdi nyanyi ka Gusti; sareng jiwa abdi, anu ku anjeun parantos ditebus.
24 Lidah abdi oge bakal nyarioskeun kaadilan Gusti sadidinten, margi kabingung, margi kawirangan, anu nyiksa abdi.

BAB 72

1 (Mazmur pikeun Suléman.) Pasihan abdi ka raja, Gusti, sareng kaadilan Gusti ka putra raja.
2 Mantenna bakal nangtoskeun umat Gusti kalayan adil, sareng anu miskin ku Gusti bakal ngahukum.
3 Gunung-gunung bakal mawa katengtreman ka jalma-jalma, jeung pasir-pasir leutik, ku kaadilan.
4 Mantenna bakal nangtoskeun jalma-jalma anu miskin, anjeunna bakal nyalametkeun anak-anak anu malarat, sareng bakal ngarecah anu ngadenda.
5 Maranehna bakal sieun ka Gusti salami aya panonpoe jeung bulan, turun-tumurun.
6 Mantenna bakal turun kawas hujan kana jukut mown: sakumaha hujan nu cai bumi.
7 Dina jaman-Na, jalma-jalma bener bakal mekar; jeung kaayaanana karapihan salami bulan endureth.
8 Mantenna oge bakal ngawasa ti sagara ka sagara, ti walungan ka tungtung bumi.
9 Anu araya di gurun keusik bakal sujud ka Mantenna; jeung musuh-musuhna bakal ngaletak lebu.
10 Raja-raja Tarsis jeung pulo-pulo bakal mawa hadiah: raja Syeba jeung Seba kudu nyanggakeun hadiah.
11 Leres, sadaya raja bakal sujud ka anjeunna, sadaya bangsa bakal ngawula ka anjeunna.
12 Sabab anu ngajerit ku Mantenna bakal nyalametkeun nu miskin; nu miskin oge, jeung nu teu boga pembantu.
13 Mantenna bakal nyumponan nu miskin jeung nu malarat, jeung bakal nyalametkeun jiwa nu malarat.
14 Mantenna bakal ngabebaskeun jiwana tina tipu daya sareng kakerasan, sareng getihna bakal berharga di payuneun anjeunna.
15 Sarta anjeunna bakal hirup, sarta ka anjeunna bakal dibere tina emas Sheba: ogé bakal dilaksanakeun pikeun anjeunna terus-terusan; sareng unggal dinten anjeunna bakal dipuji.
16 Bakal aya sakeupeul gandum di bumi dina luhureun gunung; buahna bakal oyag kawas Libanon: sarta maranéhanana kota bakal flourish kawas jukut bumi.
17 Asma-Na bakal langgeng, jenengan-Na bakal tetep salami panonpoé, sareng jalma-jalma bakal diberkahan ku Anjeunna: sadaya bangsa bakal nyebat anjeunna rahayu.
18 Puji PANGERAN Allah, Allah Israil, anu ngan ukur midamel kaahengan.
19 Mugi-mugi jenengan-Na anu mulya salalanggengna; Amin, sareng Amin.

20 Doa Daud putra Isai parantos réngsé.

BAB 73

1 (Mazmur ti Asap.) Satemenna Allah teh hade ka Israil, malah ka jalma anu beresih hate.
2 Tapi pikeun kuring, suku kuring ampir leungit; léngkah kuring geus deukeut ka lesot.
3 Kaula sirik ka nu bodo, waktu ningali kamakmuran jalma jahat.
4 Ku sabab maotna teu aya belenggu, tapi kakuatanana teguh.
5 Maranehna teu aya kasulitan saperti jelema-jelema sejenna; teu aya aranjeunna plagued kawas lalaki séjén.
6 Ku sabab kitu kareueus ngurilingan aranjeunna sapertos ranté; kekerasan nutupan aranjeunna salaku pakéan.
7 Panonna nembongan ku gajih: aranjeunna gaduh langkung ti anu dipikahoyong ku manah.
8 Maranehna belegug, sarta ngomongna kajahatan ngeunaan penindasan;
9 Maranehna ngabebela ka langit, jeung basana ngumbara ka bumi.
10 Ku sabab eta umat-Na mulang ka dieu, jeung cai sagelas pinuh dicerek.
11 Jeung maranéhna nanya, Kumaha Allah uninga? Jeung naha aya pangaweruh dina Nu Maha Agung?
12 Behold, ieu teh doraka, anu makmur di dunya; aranjeunna ngaronjat dina riches.
13 Satemenna sim kuring geus ngabersihkeun manah jeung sia-sia, jeung nyeuseuh leungeun ku kabeneran.
14 Pikeun sapopoe kuring ditarajang, disiksa unggal isuk.
15 Lamun Kami nyebutkeun, Kami bakal nyarita kieu; behold, Kuring kudu nyigeung ngalawan generasi barudak thy.
16 Nalika kuring mikir pikeun terang ieu, éta nyeri teuing pikeun kuring;
17 Nepi ka kuring asup ka Bait Allah; lajeng ngartos abdi tungtungna maranéhanana.
18 Satemenna ku Gusti ditempatkeun di tempat-tempat anu leueur, ku Gusti digebruskeun.
19 Kumaha aranjeunna dibawa ka desolation, sakumaha dina sakedapan! aranjeunna utterly dihakan ku terrors.
20 Saperti impenan nalika hudang; jadi, O Lord, lamun anjeun awakest, thou shalt hina gambar maranéhanana.
21 Ku sabab kitu, hate kuring nalangsa, sarta rein-rencang.
22 Kaula mah bodo, teu nyahoeun: Kami sato galak di hareupeun maneh.
23 Najan kitu, abdi-abdi salawasna nyarengan ka Gusti;
24 Anjeun bakal nungtun abdi kalayan naséhat Gusti, teras nampi kamulyaan abdi.
25 Saha atuh di sawarga mah lain maneh? sareng teu aya anu di bumi anu kuring pikahoyong salian ti anjeun.
26 Daging abdi sareng manah abdi lepat, tapi Gusti mangrupikeun kakuatan haté abdi, sareng bagian abdi salamina.
27 Sabalikna, jalma-jalma anu jauh ti anjeun bakal binasa, anu ngalacurkeun ti Gusti parantos ditumpes.
28 Tapi alus pikeun kuring ngadeukeutan ka Allah: Abdi percanten ka Gusti Allah, supados abdi tiasa nyatakeun sagala padamelan Gusti.

BAB 74

1 (Maskil ngeunaan Asap.) Nun Allah, naha Gusti ngantunkeun simkuring salamina? naha ambek-ambekan-Mu ngebul kana domba-domba padang rumput hejo?
2 Inget jamaah maneh, nu geus dibeuli ti baheula; rod pusaka Anjeun, nu Anjeun geus ditebus; ieu Gunung Sion, wherein thou has dwelt.
3 Angkat sampéan anjeun kana kabuyutan anu terus-terusan; malah sagala rupa nu musuh geus dipigawé wickedly di sanctuary.
4 Musuh-musuh Gusti ngagero di tengah-tengah jamaah-jamaah anjeun; maranehna masang umbul-umbulna pikeun tanda.
5Aya hiji jelema kaceluk, sabab geus ngangkat kampak kana tangkal-tangkal anu kandel.
6 Tapi ayeuna aranjeunna ngarecah karya ukiranana sakaligus ku kampak sareng palu.
7 Maranéhna geus ngalungkeun seuneu ka Bait Allah, najis ku cara ngaragragkeun tempat asal jenengan Gusti kana taneuh.
8 Maranehna ngaromong dina hatena, "Hayu urang ancurkeun babarengan! Maranehna geus ngaduruk sagala tempat ibadah Allah di eta tanah."
9 Kami henteu ningali tanda-tanda kami: teu aya deui nabi, sareng diantara kami henteu aya anu terang sabaraha lami.
10 Nun Allah, dugi ka sabaraha lami musuh ngahina? Naha musuh bakal ngahujat ngaran anjeun salamina?
11 Kunaon anjeun narik leungeun anjeun, bahkan leungeun katuhu anjeun? cabut tina dada anjeun.
12 Sabab Allah teh Raja abdi-abdi ti baheula, maparin kasalametan di tengah-tengah bumi.
13 Gusti meulah laut ku kakuatan Gusti, ngaremukkeun hulu naga di jero cai.
14 Maneh ngaremukkeun hulu leviatan, ku maneh dipaparinkeun ka jalma-jalma anu nyicingan gurun keusik.
15 Mancur sareng caah ku Gusti ngarecah, ngagaringkeun walungan-walungan anu ageung.
16 Beurang kagungan Anjeun, wengi oge kagungan Anjeun: Anjeun geus nyiapkeun cahaya jeung panonpoé.
17 Gusti parantos netepkeun sadaya wates bumi: usum panas sareng usum tiris.
18 Émut yén musuh parantos ngahina, nun PANGERAN, sareng jalma-jalma anu bodo parantos ngahina jenengan Gusti.
19 Duh, ulah nyerahkeun nyawa manuk japati Anjeun ka jalma-jalma jahat;
20 Sing ati-ati kana perjangjian: sabab tempat-tempat anu poek di bumi pinuh ku tempat-tempat kakejaman.
21 Nu ditindes ulah balik isin; sing miskin jeung malarat muji ngaran Gusti.
22 Bangun, nun Allah, bela perkara anjeun sorangan: emut kumaha jalmi-jalmi anu bodo unggal dinten ngahina ka Gusti.
23 Ulah hilap kana sora musuh-musuh anjeun;

BAB 75

1 (Ka pamimpin musisi, Altaschith, Mazmur atanapi Kidung Asap.) Nun Allah, abdi-abdi muji sukur, muji sukur ka Gusti.

2 Nalika kuring nampi jamaah, kuring bakal ngahukum leres.
3 Bumi sareng sadaya pangeusina leyur: Kuring nanggung pilar-pilarna. Selah.
4 Ceuk Kami ka nu bodo, Ulah ngabobodo;
5 Ulah ngangkat tanduk anjeun ka luhur: ulah nyarios kalayan beuheung kaku.
6 Sabab naek pangkat teh lain ti wetan, boh ti kulon, boh ti kidul.
7 Tapi Allah teh hakim, nu hiji nurunkeun, nu hiji deui nurun.
8 Pikeun dina panangan PANGERAN aya cangkir, sareng anggurna beureum; éta pinuh ku campuran; sarta anjeunna poureth kaluar tina sarua: tapi dregs dinya, sakabeh jahat bumi bakal wring aranjeunna kaluar, sarta inuman aranjeunna.
9 Tapi Kami bakal nyatakeun salamina; Abdi bakal nyanyi muji ka Allah Yakub.
10 Sakabeh tanduk jalma-jalma jahat oge ku Kami rek dipotong; tapi tanduk jalma soleh bakal diluhurkeun.

BAB 76

1 (Pikeun pamingpin biduan dina Neginoth, Mazmur atawa Kidung Asap.) Di Yuda Allah dikenal, jenengan-Na agung di Israil.
2 Di Salem ogé aya Kemah-Na, sareng tempatna di Sion.
3 Di dinya anjeunna meupeuskeun panah-panah busur, tameng, pedang, sareng perang. Selah.
4 Maneh teh leuwih mulya tur unggul ti batan gunung-gunung dimangsa.
5 Anu gagah manah geus manja, geus sare sare, teu aya nu gagah perkasa geus manggih leungeunna.
6 Nun Allahna Yakub, ku Gusti ditimbalan ku Gusti, kareta perang sareng kudana sare.
7 Anjeun, malah anjeun, anu matak sieun, sareng saha anu tiasa nangtung di payuneun anjeun nalika anjeun ambek?
8 Gusti parantos ngupingkeun pangadilan ti sawarga; bumi sieun, sareng tetep,
9 Nalika Allah jumeneng pikeun ngahukum, pikeun nyalametkeun sadaya anu lemah lembut di bumi. Selah.
10 Satemenna amarah manusa bakal muji ka Gusti;
11 Sumpah, jeung laksanakeun ka PANGERAN Allah maraneh;
12 Mantenna bakal ngancurkeun sumanget para pangéran, anjeunna pikasieuneun pikeun raja-raja di bumi.

BAB 77

1 (Ka pamingpin biduan, pikeun Yedutun, Mazmur Asap.) Abdi sasambat ka Allah kalawan sora abdi, malah ka Allah kalawan sora abdi; sarta anjeunna ngadangukeun kuring.
2 Dina mangsa kasulitan abdi nyuhunkeun ka Gusti, sapeupeuting kagaringan, teu eureun-eureun;
3 Abdi émut ka Allah, teras kaganggu: Abdi ngangluh, sareng sumanget abdi katindihan. Selah.
4 Panon abdi dihudangkeun ku Gusti: Abdi kaganggu dugi ka teu tiasa nyarios.
5 Abdi parantos ngémutan jaman baheula, taun-taun kapungkur.
6 Abdi nginget-nginget lagu abdi wengi-wengi: Abdi ngobrol sareng manah abdi sorangan, sareng sumanget abdi milarian anu rajin.
7Naha PANGERAN bakal ngancurkeun salamina? sarta bakal anjeunna moal nguntungkeun deui?
8 Naha asih-Na beresih salamina? Naha jangji-Na gagal salamina?
9 Naha Allah geus poho kana welas asih? Naha anjeunna dina amarah nutup kaasih-Na anu lembut? Selah.
10 Saur abdi, Ieu kalemahan abdi, tapi abdi bakal inget taun leungeun katuhu Gusti Nu Maha Agung.
11 Abdi bakal émut kana padamelan Gusti, tangtos abdi bakal émut kaajaiban Gusti ti baheula.
12 Abdi oge bade muhasabah sadaya padamelan Gusti, sareng nyarioskeun kalakuan Gusti.
13 Jalan Gusti, nun Allah, aya di Bait Suci: saha Allah anu agung sapertos Allah urang?
14 Anjeun teh Allah anu ngadamel kaajaiban: Gusti parantos nyatakeun kakuatan Gusti di antara jalma-jalma.
15 Ku panangan Gusti Gusti parantos nebus umat Gusti, putra Yakub sareng Yusup. Selah.
16 Cai ningal Gusti, nun Allah, cai ningal Gusti; aranjeunna sieun: bojong ogé anu troubled.
17 Méga ngocorkeun cai, langit ngagorowok, panah-panah-panah-panah anjeun mancawura.
18 Sora guludug Gusti aya di langit, kilat manceran jagat, bumi ngageter jeung oyag.
19 Jalan anjeun di laut, sareng jalan anjeun dina cai anu ageung, sareng léngkah anjeun henteu dipikanyaho.
20 Gusti nungtun umat Gusti sapertos domba ku panangan Musa sareng Harun.

BAB 78

1 (Maskil tina Asap.) He umat Kami, dengekeun kana hukum Kami: cobian ceuli anjeun kana kecap-kecap tina sungut kuring.
2 Abdi bakal mukakeun sungut abdi dina misil: Abdi badé ngucapkeun kecap-kecap anu poék ti baheula:
3 Anu ku urang kadenge jeung dipikanyaah, ku karuhun urang geus dicaritakeun ka urang.
4 Kami moal nyumputkeun aranjeunna tina anak-anakna, nunjukkeun ka generasi anu bakal datang muji PANGERAN, sareng kakuatan-Na, sareng padamelan-Na anu luar biasa anu parantos dilakukeun ku Mantenna.
5 Mantenna ngadegkeun hiji kasaksian ka Yakub, sarta netepkeun hiji hukum di Israil, anu marentahkeun ka karuhun urang, supaya maranehna nyahoeun ka anak-anakna.
6 Supaya generasi nu bakal datang bisa nyaho ka maranehna, komo barudak nu bakal lahir; anu kudu hudang sarta dibewarakeun ka barudak maranéhanana:
7 Sangkan maranéhna ngarep-ngarep ka Allah, sarta ulah poho kana karya-karya Allah, tapi tetep dina parentah-parentah-Na.
8 Sarta ulah jadi kawas karuhun maranéhanana, generasi bandel jeung barontak; generasi anu henteu netepkeun haténa, sareng anu sumangetna henteu teguh sareng Allah.
9 Bani Epraim, bari ngagem pakarang, mawa panah, baralik deui dina mangsa perang.
10 Maranehna henteu narurut kana perjangjian Allah, jeung nolak kana hukum-Na;

11 Sarta poho kana karya-Na, jeung kaajaiban-Na anu geus nembongkeun aranjeunna.
12 Mantenna midamel hal-hal anu mujijat di payuneun karuhunna, di tanah Mesir, di tanah Soan.
13 Mantenna ngabeulah laut, tuluy ngaliwat; sarta anjeunna ngadamel cai nangtung salaku numpuk.
14 Dina beurang oge Anjeunna mingpin maranehna ku mega, jeung sapeuting ku cahaya seuneu.
15 Mantenna meulah batu-batu karang di gurun keusik, tuluy dipaparin nginum lir ti jero-jerona.
16 Mantenna ngaluarkeun cai tina batu karang, sarta cai ngocor kawas walungan.
17 Maranéhna beuki loba dosana ka Mantenna ku cara nganyenyeri Nu Maha Agung di gurun keusik.
18 Maranehna ngagoda Allah dina jero hate, menta daging pikeun hawa nafsuna.
19 Leres, aranjeunna nyarios ngalawan ka Allah; ceuk maranehna, Naha Allah tiasa nyayogikeun meja di gurun keusik?
20 Mantenna ngagebruskeun batu, nepi ka caina mumbul-mumbul, nepi ka ngalembur. naha anjeunna tiasa masihan roti ogé? Naha anjeunna tiasa nyayogikeun daging pikeun umat-Na?
21 Ku sabab eta PANGERAN ngadéngé kitu, sarta bendu, jadi seuneu hurung ka Yakub, sarta amarah narajang ka Israil;
22 Ku sabab maranehna teu palercaya ka Allah, jeung teu percaya kana kasalametan Mantenna.
23 Sanaos anjeunna marentahkeun mega ti luhur, sareng mukakeun panto langit,
24 Jeung geus dihujanan manna ka maranehna dahar, jeung geus dibikeun maranehna gandum tina sawarga.
25 Manusa ngahakan kadaharan malaikat;
26 Mantenna niup angin wetan di langit, sarta ku kakawasaana-Na, maparin angin kidul.
27 Mantenna dihujanan daging ka maranehna saperti lebu, jeung manuk bulu kawas pasir laut.
28 Sarta anjeunna ngantep eta ragrag di satengahing kemah maranéhanana, sabudeureun habitations maranéhanana.
29 Maranehna ngadahar nepi ka kenyang, sabab ku Mantenna dipaparin kahayangna sorangan;
30 Maranéhna teu jauh tina hawa nafsuna. Tapi bari daging maranéhanana masih dina sungut maranéhanana,
31 Mantenna dibendu ku Allah, maehan anu panggemukna, jeung maehan jalma-jalma pilihan Israil.
32 Ku sabab kitu maranehna masih keneh ngalakukeun dosa, teu percaya kana karya-karya-Na anu endah.
33 Ku sabab eta poe-poe maranehna ku Mantenna dihakan ku sia-sia, jeung taun-taun maranehna ku kasusah.
34 Nalika anjeunna dipaehan, aranjeunna milarian anjeunna, sareng aranjeunna mulih sareng naroskeun ka Allah.
35 Maranehna inget yen Allah teh cadas maraneh, jeung Allah Nu Maha Agung teh panebusna.
36 Najan kitu, maranehna ngabohong ka Anjeunna ku sungutna, jeung ngabohong ka Anjeunna ku basana.
37 Sabab hate maranehna teu tulus ka Mantenna, sarta henteu satia kana perjangjian Mantenna.
38 Tapi anjeunna pinuh welas asih, ngahampura kajahatan aranjeunna, sareng henteu ngancurkeun aranjeunna;
39 Pikeun anjeunna inget yen aranjeunna ngan daging; angin nu passs away, sarta moal datang deui.
40 Sabaraha kali maranehna nganyenyeri anjeunna di gurun keusik, sarta ngilu di gurun keusik!
41 Leres, aranjeunna mundur sareng ngagoda Allah, sareng ngawatesan Anu Suci Israil.
42 Maranehna teu inget kana panangan-Na, atawa poena disalametkeun ti musuh.
43 Kumaha Anjeunna ngadamel mujijat-Na di Mesir, sareng mujijat-mujijat-Na di tanah Soan.
44 Jeung geus ngarobah walungan maranéhanana jadi getih; jeung caah maranéhanana, yén maranéhna teu bisa inuman.
45 Mantenna ngirimkeun rupa-rupa laleur ka maranehna, anu ngahakan maranehna; jeung bangkong, nu ancur aranjeunna.
46 Mantenna oge mere hasil maranehna ka simeut, jeung pagaweanana ka simeut.
47 Mantenna ngancurkeun anggurna ku hujan es, tangkal sycommore ku ibun.
48 Mantenna masrahkeun ingon-ingonna ka hujan es, domba-dombana ku guludug panas.
49 Mantenna ngalungsurkeun amarah-Na, amarah-Na, amarah-Na, jeung kasusahan-Na, ku ngutus malaikat-malaikat jahat.
50 Anjeunna ngadamel jalan pikeun amarah-Na; Anjeunna henteu nyéépkeun jiwana tina maot, tapi masihan hirupna ka pestilence;
51 Jeung maehan sakabeh cikal di Mesir; kapala kakuatan maranéhanana di tabernacles of Ham:
52 Tapi umat-Na sorangan diusir lir domba, dijurung di gurun keusik kawas domba.
53 Mantenna dipingpin ku Mantenna kalayan aman, nepi ka teu sieun, tapi musuh-musuhna digempur ku laut.
54 Tuluy maranehna dibawa ka wates tempat suci-Na, nepi ka ieu gunung, anu geus dibeuli ku leungeun katuhu-Na.
55 Mantenna ngusir bangsa-bangsa ti payuneunana, tuluy ngabagi-bagi tanah pusaka ku garis-garis, sarta kaom-kaom Israil dicicingan di kemah-kemahna.
56 Tapi maranehna ngagoda jeung nganyenyeri Allah Nu Maha Agung, jeung teu narurut kana parentah-Na.
57 Tapi baralik deui, teu satia kawas karuhun-karuhunna.
58 Maranéhna ngaguluyur ka Mantenna ku tempat-tempat luhurna, sarta ngajurung Mantenna ku arca-arca arca-arcana.
59 Nalika Allah ngadangu hal ieu, Anjeunna bendu, sareng pisan ngahina urang Israil.
60 Geus kitu Mantenna ngantunkeun Kemah Silo, kemah anu ditempatkeun di antara manusa;
61 Kakuatan-Na dipasrahkeun ka tawanan, jeung kamulyaan-Na kana panangan musuh.
62 Mantenna masrahkeun umat-Na ka pedang; sarta bendu ku warisan-Na.
63 Seuneu ngabelesat para nonoman; jeung maidens maranéhanana teu dibikeun ka nikah.
64 Imam-imamna tiwas ku pedang; jeung randa-randa maranéhanana teu nyieun lamentation.
65 Geus kitu PANGERAN hudang lir ibarat nu sare, kawas jelema gagah nu ngagorowok ku anggur.
66 Mantenna neunggeul musuh-musuh-Na di tukangeunana, sina dihina salamina.
67 Sabalikna anjeunna nampik Kemah Yusup, sareng henteu milih kaom Epraim.
68 Tapi milih kaom Yuda, Gunung Sion anu dipikacinta ku Mantenna.

69 Mantenna ngadegkeun tempat suci-Na kawas karaton luhur, kawas bumi anu ku Mantenna diadegkeun salawasna.
70 Anjeunna oge milih Daud abdi-Na, sarta nyandak anjeunna ti kandang domba.
71 Ti nyusul ka domba-domba anu masih keneh ngora, ku Mantenna dibawa pikeun ngadahar Yakub umat-Na, jeung Israil ka tanah pusaka-Na.
72 Geus kitu Mantenna nyumponan kasampurnaan manah-Na; jeung dibimbing maranehna ku skillfulness leungeun-Na.

BAB 79

1 (Mazmur Asap.) Nun Allah, bangsa-bangsa teh parantos sumping ka tanah pusaka Gusti; kuil suci thy geus aranjeunna defiled; aranjeunna geus nempatkeun Yerusalem dina tumpukan.
2 Mayit abdi-abdi Gusti parantos dipasihkeun janten tuangeun ka manuk-manuk langit, daging umat Gusti ka sato bumi.
3 Getihna ku maranehna dikucurkeun kawas cai di sabudeureun Yerusalem; teu aya anu ngubur aranjeunna.
4 Urang geus jadi hinaan ka tatangga urang, jadi hinaan jeung hinaan pikeun jalma-jalma di sabudeureun urang.
5 Sabaraha lami, PANGERAN? Naha anjeun bakal ambek salamina? Naha cemburu anjeun bakal kaduruk sapertos seuneu?
6 Tumpahkeun amarah Gusti ka bangsa-bangsa anu henteu terang ka Gusti, sareng ka karajaan-karajaan anu henteu nyebut nami Gusti.
7 Maranéhna geus ngahakan Yakub, ngancurkeun tempat-tempatna.
8 Oge ulah inget kana kajahatan anu baheula, mugi-mugi kaasih Gusti nyegerkeun kami;
9 Tulungan kami, nun Allah anu nyalametkeun urang, demi kamulyaan jenengan Gusti;
10 Ku naon bangsa-bangsa kudu nanya, Dimana Allah maranehna? hayu anjeunna dipikawanoh diantara kafir di tetempoan urang ku revenging getih hamba thy nu héd.
11 Mugi-mugi pangharewos ti tawanan sumping ka payuneun Gusti; nurutkeun kaagungan kakuatan thy ngawétkeun thou jalma anu diangkat pikeun maot;
12 Jeung males ka tatangga urang tujuh kali lipat kana dada maranéhanana hina maranéhanana, nu maranéhanana geus ngahina ka Gusti, Nun Gusti.
13 Ku kituna kami umat Anjeun jeung domba padang rumput hejo bakal muji sukur ka Anjeun salawasna: urang bakal nembongkeun muji Gusti ka sadaya generasi.

BAB 80

1 (Pikeun pamingpin biduan Shosannimeduth, Mazmur ti Asap.) Dangukeun, nun Pangon Israel, nu mingpin Yusup kawas domba; Anjeun anu cicing di antara kerub, caang.
2 Di payuneun Epraim, Binyamin sareng Menase, adukkeun kakuatan Gusti, sareng sumping sareng nyalametkeun kami.
3 Hurungkeun deui kami, nun Allah, caangkeun beungeut Gusti; jeung urang bakal disimpen.
4 Nun PANGERAN, Allah Nu Maha Kawasa, dugi ka sabaraha lami Gusti bendu kana doa umat Gusti?
5 Gusti tuang aranjeunna kalayan roti cimata; sareng masihan aranjeunna cimata nginum dina ukuran anu ageung.
6 Maneh nyieun urang pasea jeung tatangga, jeung musuh-musuh urang seuseurian.
7 Hurungkeun deui kami, nun Allah Nu Maha Kawasa, sina caangkeun beungeut Gusti; jeung urang bakal disimpen.
8 Maneh geus ngaluarkeun tangkal anggur ti Mesir;
9 Anjeun parantos nyiapkeun tempat di payuneunana, sareng ngajantenkeun akarna jero, dugi ka ngeusian bumi.
10 Gunung-gunung katutupan ku kalangkangna, dahan-dahanna lir tangkal kiputri.
11 Cabang-cabangna ka laut, dahan-dahanna ka walungan.
12 Ku naon maneh ngarubuhkeun pager hirupna, nepi ka sakabeh jalma nu ngaliwat di jalan ngarampas manehna?
13 Babi hutan ngabarakatak, sato galak ngahakan.
14 Nun Allah Nu Maha Kawasa, wangsul deui, titingalian ti langit, tingali ieu tangkal anggur;
15 Sareng kebon anggur anu dipelak ku tangan katuhu anjeun, sareng dahan anu anjeun damel kuat pikeun diri anjeun.
16 Eta diduruk ku seuneu, eta geus ditegor, maranehna binasa ku tegoran beungeut anjeun.
17 Nyanggakeun panangan anjeun kana jalma anu beulah katuhu, kana anak manusa anu ku Gusti dikuatkeun pikeun diri anjeun.
18 Ku kituna kami moal balik ti anjeun: gancangkeun kami, sarta kami bakal nelepon kana ngaran anjeun.
19 Hurungkeun deui kami, nun PANGERAN, Allah Nu Maha Kawasa, caangkeun beungeut Gusti; jeung urang bakal disimpen.

BAB 81

1 (Ka pamimpin penyanyi dina Gittit, Mazmur Asap.) Nyanyi nyaring ka Allah kakuatan urang, nyegerkeun gumbira ka Allah Yakub.
2 Nyokot mazmur, jeung bawa ka dieu timbrel, kacapi pikaresepeun jeung scleter.
3 Tiup tarompet dina bulan anyar, dina waktos anu ditangtukeun, dina dinten pesta urang.
4 Sabab eta teh hukum pikeun Israil, jeung hukum Allahna Yakub.
5 Hal ieu ditetepkeun ku Yusup pikeun saksi, nalika anjeunna angkat ka tanah Mesir;
6 Abdi nyingkirkeun taktakna tina beban, leungeunna dibebaskeun tina pariuk.
7 Anjeun nyauran dina kasulitan, sareng abdi nyalametkeun anjeun; Kami ngawaler ka anjeun di tempat rahasia guludug: Kuring ngabuktikeun anjeun di cai Meriba. Selah.
8 Dangukeun, eh umat Kami, sareng kuring bakal nyaksian ka anjeun: Eh Israil, upami anjeun ngupingkeun ka Kami;
9 Moal aya allah asing di maneh; teu kudu nyembah ka allah asing.
10 Kami teh PANGERAN Allah maraneh, anu ngaluarkeun maraneh ti Mesir.
11 Tapi umat Kami henteu ngadengekeun sora Kami; jeung urang Israil teu daékeun ka Kami.

12 Ku sabab eta, Kami geus nyerenkeun maranehna kana hawa nafsuna sorangan, sarta maranehanana nincak kana piwuruk sorangan.
13 Muga-muga umat Kami ngaregepkeun ka Kami, sareng urang Israil parantos ngalaksanakeun jalan Kami!
14 Saenyana Kami geura-giru ngelehkeun musuh-musuh maraneh, sarta baris malikkeun panangan Kami ngalawan musuh-musuh maraneh.
15 Jalma-jalma anu benci ka PANGERAN kudu tunduk ka Mantenna, tapi waktuna kudu langgeng.
16 Mantenna oge kudu nyumponan gandum nu panghalusna, jeung ku Madu tina batu karang, Kami bakal nyugemakeun maneh.

BAB 82

1 (Mazmur Asap.) Allah jumeneng dina jamaah nu kawasa; anjeunna judgeth diantara dewa.
2 Sabaraha lami anjeun bakal ngahukum anu teu adil, sareng nampi jalma-jalma jahat? Selah.
3 Belaan ka nu miskin jeung yatim, laksanakeun kaadilan ka nu nalangsa jeung malarat.
4 Luputkeun nu miskin jeung malarat: singkirkeun tina panangan nu jahat.
5 Maranehna teu nyaho, moal ngarti; aranjeunna leumpang dina gelap: sagala yayasan bumi anu kaluar tangtu.
6 Kami geus ngomong, Maraneh teh dewa; sareng anjeun sadayana putra-putra Nu Maha Agung.
7 Tapi maraneh bakal paeh kawas jelema, jeung gugur kawas salah sahiji pangéran.
8 Bangun, nun Allah, hakim bumi, sabab Gusti bakal ngawariskeun sadaya bangsa.

BAB 83

1 (Kidung atawa Mazmur Asap.) Nun Allah, ulah cicingeun, ulah cicing, nun Allah.
2 Sabalikna, musuh-musuh maneh gegeroan;
3 Maranéhna geus nyieun naséhat licik ngalawan umat-Mu, jeung ngarumpul ngalawan jalma-jalma anu disumputkeun ku Gusti.
4 Maranehna geus ngadawuh, Hayu urang pegatkeun maranehna jadi bangsa; supaya jenengan Israil moal aya deui dina pangeling-eling.
5 Maranéhna geus musyawarah babarengan kalawan satuju;
6 Kemah-kemah urang Edom, jeung urang Ismael; urang Moab, jeung urang Hagarene;
7 Gebal, Amon, jeung Amalek; urang Pelisti jeung nu nyicingan Tirus;
8 Assur ogé ngagabung sareng aranjeunna: aranjeunna parantos ngabantosan turunan Lot. Selah.
9 Laksanakeun ka aranjeunna sapertos urang Midian; sakumaha ka Sisera, sakumaha ka Yabin, di Walungan Kison.
10 Anu tiwas di Endor, geus jadi kokotor pikeun taneuh.
11 Jadikeun para gegedenna kawas Oreb jeung Sieb;
12 Anu ngadawuh, "Hayu urang ngarebut imah-imah Allah anu kagungan."
13 Nun Allah abdi, jantenkeun aranjeunna sapertos roda; salaku tunggul saméméh angin.
14 Sapertos seuneu ngaduruk kai, sareng sapertos seuneu ngahuru gunung;
15 Ku sabab kitu aniaya aranjeunna ku angin ribut Gusti, sareng pikasieuneun ku badai Gusti.
16 Eusian beungeutna ku éra; supados aranjeunna milarian nami Gusti, nun PANGERAN.
17 Mugia maranehna kabingung sareng kaganggu salamina; hehehehe, hayu aranjeunna nempatkeun éra, sarta binasa:
18 Pikeun jalma-jalma terang yén anjeun, anu ngan ukur namina PANGERAN, anu Maha Agung di saalam dunya.

BAB 84

1 (Pikeun kapala juru musik Gittit, Mazmur pikeun putra-putra Korah.) Betapa amisna tabernakel Gusti, nun PANGERAN Nu Maha Kawasa!
2 Jiwa abdi hoyong pisan, bahkan pingsan pikeun palataran PANGERAN; haté sareng daging abdi sasambat ka Allah anu jumeneng.
3 Enya, manuk pipit geus manggih imah, jeung manuk gagak geus manggih sayang pikeun dirina sorangan, tempat manéhna neundeun anak-anakna, nya eta altar-altar Gusti, nun PANGERAN Nu Maha Kawasa, Raja abdi, sareng Allah abdi.
4 Bagja jalma-jalma anu cicing di bumi anjeun: aranjeunna tetep muji ka Gusti. Selah.
5 Bagja jalma anu kakuatanana aya dina anjeun; dina haténa aya jalan maranéhna.
6 Anu ngaliwat ka lebak Baca, ngajadikeun eta sumur; hujan oge ngeusi pools.
7 Maranehna beuki kuat, masing-masing di Sion nembongan ka Allah.
8 Nun PANGERAN, Allah Nu Maha Kawasa, dangukeun paneda abdi; Selah.
9 Nun Allah tameng abdi, tingali kana beungeut Gusti anu diurapi.
10 Sabab sapoe di buruan Gusti leuwih hade ti batan sarebu. Abdi langkung milih janten penjaga panto di bumi Gusti, tibatan cicing di kemah-kemah kajahatan.
11 Sabab PANGERAN Allah teh panonpoe jeung tameng: PANGERAN bakal maparin rahmat jeung kamulyaan;
12 Nun PANGERAN Nu Maha Kawasa, bagja jalma anu ngandel ka Gusti.

BAB 85

1 (Pikeun pamingpin biduan, Mazmur pikeun putra-putra Korah.) Nun PANGERAN, Gusti parantos mikaasih ka tanah Gusti, Gusti parantos ngabalikeun pangbuangan Yakub.
2 Gusti parantos ngahampura kajahatan umat Gusti, Gusti parantos nutupan sadaya dosana. Selah.
3 Gusti parantos ngaleungitkeun amarah Gusti, parantos nyingkirkeun amarah Gusti anu ganas.
4 Pulihkeun kami, nun Allah anu nyalametkeun kami, sareng singkirkeun bebendu Gusti ka kami.
5 Naha Gusti bendu ka kami salamina? Naha anjeun bakal nahan amarah anjeun ka sadaya generasi?
6 Naha anjeun moal nyegerkeun deui kami, supados umat Gusti tiasa girang ku Gusti?
7 Tembongkeun welas asih Gusti, nun PANGERAN, sareng pasihan kasalametan Gusti.
8 Kaula bakal ngadenge naon anu bakal diomongkeun ku Allah PANGERAN: Mantenna bakal ngucapkeun

katengtreman ka umat-Na, jeung ka umat-Na, tapi ulah nepi ka jadi kabodoan.
9 Saestuna kasalametan Mantenna deukeut ka jalma-jalma anu sieun ka Mantenna; supaya kamulyaan bisa cicing di tanah urang.
10 Kaasih jeung kabeneran dihijikeun; kabeneran jeung katengtreman geus silih cium.
11 Kaleresan bakal muncul ti bumi; jeung kaadilan bakal kasampak handap ti sawarga.
12 Leres, PANGERAN bakal masihan anu saé; jeung tanah urang bakal ngahasilkeun kanaékan nya.
13 Kabeneran bakal miheulaan anjeunna; jeung bakal nangtukeun urang dina jalan léngkah-Na.

BAB 86

1 (Doa Daud.) Tundukkeun ceuli, nun PANGERAN, dangukeun abdi, abdi miskin sareng malarat.
2 Jaga jiwa abdi; pikeun Kami suci: O thou Allah abdi, nyalametkeun abdi thy anu percanten ka Thee.
3 Mugi welas asih ka abdi, nun PANGERAN, abdi saban dinten sasambat ka Gusti.
4 Girangkeun jiwa abdi Gusti, sabab ka Gusti, nun PANGERAN, abdi angkat jiwa abdi.
5 Pikeun Gusti, Gusti anu saé, sareng siap ngahampura; sareng seueur welas asih ka sadayana anu nyauran ka anjeun.
6 Nun PANGERAN, dangukeun paneda abdi; sareng merhatoskeun sora panyuwun abdi.
7 Dina mangsa kasulitan abdi, abdi bakal nganuhunkeun ka Gusti, margi Gusti bakal ngawaler abdi.
8 Di antara dewa-dewa teu aya anu sapertos Gusti, nun PANGERAN; Henteu aya karya sapertos karya anjeun.
9 Sakabeh bangsa anu ku Gusti didamel bakal daratang ngabakti ka Gusti, nun PANGERAN; jeung bakal ngamulyakeun ngaran anjeun.
10 Sabab Gusti teh agung, sarta midamel hal-hal anu kaahengan.
11 Ajarkeun abdi jalan Gusti, nun PANGERAN; Kuring bakal leumpang dina bebeneran thy: ngahiji haté kuring sieun ngaran thy.
12 Abdi muji ka Gusti, nun PANGERAN Allah abdi, kalayan saageung manah, sareng ngagungkeun nami Gusti salamina.
13 Kaasih Gusti anu agung ka abdi, sareng Gusti nyalametkeun abdi tina naraka panghandapna.
14 Nun Allah, jalmi-jalmi anu reueus bangkit ngalawan ka abdi, sareng kumpulan jalma-jalma anu telenges parantos milarian jiwa abdi; sareng henteu netepkeun anjeun sateuacan aranjeunna.
15 Nanging Gusti, nun PANGERAN, Gusti anu welas asih, welas asih, sabar, welas asih sareng kasatiaan.
16 Dugi ka abdi-abdi, mugi kaasih ka abdi; pasihan kakuatan anjeun ka abdi anjeun, sareng salametkeun putra abdi-abdi anjeun.
17 Tembongkeun ka abdi tanda kasaean; supaya jalma-jalma anu benci ka Kami bisa ningalina, jeung isin: sabab Gusti, nun PANGERAN, parantos nulungan sareng ngalilipur abdi.

BAB 87

1 (Mazmur atawa kidung keur putra-putra Korah.) Pondasi-Na aya di gunung-gunung suci.
2 PANGERAN mikanyaah ka gapura-gapura Sion leuwih ti batan tempat-tempat padumukan Yakub.
3 Hal-hal mulya anu diomongkeun ngeunaan anjeun, eh kota Allah. Selah.
4 Kami bakal nyebatkeun Rahab sareng Babul ka anu terang ka Kami: Pelisti, Tirus, sareng Étiopia; lalaki ieu lahir di dinya.
5 Sarta ngeunaan Sion bakal disebutkeun, Ieu jeung éta lalaki dilahirkeun di dirina: jeung nu pangluhurna sorangan bakal ngadegkeun dirina.
6 PANGERAN bakal ngitung, nalika anjeunna nyerat jalma-jalma, yén ieu lalaki dilahirkeun di dinya. Selah.
7 Sarua jeung para panyanyi jeung pamaen alat musik bakal aya di dinya;

BAB 88

1 (Kidung atawa Mazmur pikeun anak-anak Korah, pikeun pamingpin biduan Mahalat Leanoth, Maskil karya Heman urang Ezrahi.) Nun PANGERAN, Allah anu nyalametkeun abdi, siang wengi abdi sasambat di payuneun Gusti.
2 Sumangga abdi sumping ka payuneun Gusti;
3 Pikeun jiwa kuring pinuh ku kasusah, sareng kahirupan kuring caket kana alam kubur.
4 Kaula diitung jeung jelema-jelema anu turun ka liang kubur, Kami teh kawas jelema anu teu kuat.
5 Merdeka di antara nu maraot, kawas nu dipaehan di alam kubur, nu teu diinget-inget deui;
6 Abdi ku Gusti disimpen dina lombang panghandapna, di nu poek, di jero jero.
7 Amarah Gusti nyilakakeun ka abdi, sareng Gusti parantos nyiksa abdi ku sadaya ombak Gusti. Selah.
8 Anjeun parantos ngajauhan kenalan abdi ti abdi; Anjeun geus nyieun kuring a abomination ka aranjeunna: Kuring keur Cicing up, sarta kuring teu bisa kaluar.
9 Panon abdi nalangsa ku kasangsaraan: PANGERAN, abdi-abdi nyambat ka Gusti unggal dinten, abdi parantos ngacungkeun panangan ka Gusti.
10 Naha anjeun bakal nunjukkeun kaajaiban ka anu maot? Naha anu maot bakal hudang sareng muji ka anjeun? Selah.
11 Naha asih Gusti bakal dinyatakeun di alam kubur? atawa kasatiaan anjeun dina karuksakan?
12 Naha kaajaiban-kaajaiban Gusti bakal dikenal di nu poek? sareng kabeneran anjeun di bumi hilap?
13 Nanging abdi-abdi sasambat ka Gusti, nun PANGERAN; sareng isuk-isuk doa kuring bakal nyegah anjeun.
14 Nun PANGERAN, naha Gusti ngusir nyawa abdi? naha anjeun nyumputkeun beungeut anjeun ti kuring?
15 Abdi sangsara sareng siap-siap maot ti budak ngora: bari nandangan kahéman Gusti, abdi lieur.
16 Amarah Gusti nyilakakeun ka abdi; teror Anjeun geus megatkeun kuring off.
17 Maranehna ngurilingan Kami sapopoe kawas cai; aranjeunna ngurilingan kuring babarengan.
18 Kaasih sareng sobat parantos dijauhkeun ti abdi, sareng kenalan abdi ka gelap.

BAB 89

1 (Maskil karya Etan urang Ezrahi.) Abdi bade ngidungkeun welas asih Gusti salami-lami;
2 Sabab Kami geus ngadawuh, Kaasih-asih bakal diadegkeun salalanggengna;
3 Kami geus nyieun perjangjian jeung pilihan Kami, geus sumpah ka Daud abdi Kami,
4 Katurunan maneh ku Kami rek diadegkeun salalanggengna, sarta tahta maneh turun-tumurun. Selah.
5 Sareng langit bakal muji kaajaiban Gusti, nun PANGERAN, kasatiaan Gusti ogé di jamaah para suci.
6 Saha di sawarga anu bisa disaruakeun jeung PANGERAN? Saha diantara putra-putra nu kawasa anu bisa disaruakeun jeung PANGERAN?
7 Allah teh kacida dipikaajrihna dina jamaah umat Allah, sarta dipikahormat ku sakabeh jalma anu aya di sakurilingna.
8 Nun PANGERAN, Allah Nu Maha Kawasa, saha PANGERAN anu kawasa kawas Gusti? atawa ka kasatiaan anjeun sabudeureun anjeun?
9 Gusti ngarajaan ombak-ombak sagara, ku Gusti ngalempengkeun ombakna.
10 Maneh geus ngarempak Rahab, kawas anu dipaehan; Anjeun parantos paburencaykeun musuh-musuh anjeun ku panangan anu kuat.
11 Langit kagungan Anjeun, bumi oge kagungan Anjeun.
12 Kaler sareng kidul ku Gusti parantos diciptakeun: Tabor sareng Hermon bakal girang ku nami Gusti.
13 Anjeun gaduh panangan anu kuat: panangan anjeun kuat, sareng panangan katuhu anjeun luhur.
14 Kaadilan sareng kaadilan mangrupikeun padumukan tahta Gusti: rahmat sareng kaleresan bakal di payuneun Gusti.
15 Bagja jalma-jalma anu terang kana sora anu gumbira: aranjeunna bakal leumpang, nun PANGERAN, dina cahaya panon anjeun.
16 Ku jenengan Gusti aranjeunna bakal girang sadidinten, sareng ku kaadilan Gusti aranjeunna bakal diluhurkeun.
17 Sabab Anjeun teh kamulyaan kakuatan maranehna;
18 Sabab PANGERAN teh pertahanan urang; jeung Nu Maha Suci Israil teh raja urang.
19 Lajeng anjeun nyarios dina tetempoan ka Gusti anu suci, sareng saurna, Abdi parantos masihan pitulung ka anu perkasa; Kuring geus exalted hiji dipilih kaluar tina jalma.
20 Abdi parantos mendakan Daud abdi Kami; ku minyak suci Kami Kuring geus diurapi anjeunna:
21 Mantenna panangan Kami bakal diadegkeun: panangan Kami ogé bakal nguatkeun anjeunna.
22 Musuh teu meunang maksa ka manehna; atawa putra wickedness afflict anjeunna.
23 Sarta Kami bakal neunggeul musuh-musuhna di hareupeunana, sarta baris ngagebugan jalma-jalma anu benci ka Anjeunna.
24 Tapi kasatiaan sareng kasatiaan Kami bakal aya sareng anjeunna, sareng ku nami Kami bakal diluhurkeun tandukna.
25 Kami bakal nempatkeun pananganana di laut, sareng panangan katuhuna di walungan.
26 Mantenna bakal sasambat ka abdi, Gusti teh Rama abdi, Allah abdi, sareng batu kasalametan abdi.
27 Oge ku Kami rek dijadikeun cikal Kami, leuwih luhur ti batan raja-raja saalam dunya.
28 Kaasih Kami, Kami bakal tetep pikeun anjeunna salami-lami, sareng perjangjian Kami bakal tetep kuat sareng anjeunna.
29 Katurunan-Na oge ku Kami baris langgeng, tahta-Na lir ibarat jaman sawarga.
30 Upama anak-anakna ingkar kana hukum Kami, jeung henteu nuturkeun hukum Kami;
31 Upama maranehna ngalanggar katetepan Kami, jeung teu narurut kana parentah Kami;
32 Saterusna Kami baris ngahukum kajahatan maranéhanana ku iteuk, jeung kajahatan maranéhanana ku belang.
33 Najan kitu, kasatiaan Kami moal dicabut pisan, atawa kasatiaan Kami leungit.
34 Perjangjian Kami moal dirobih, moal ngarobih naon anu kaluar tina biwir Kami.
35 Sakali Kami sumpah demi kasucian Kami, Kami moal ngabohong ka Daud.
36 Turunanana bakal langgeng, tahta-Na lir panonpoe di payuneun Kami.
37 Bakal ngadeg salamina lir bulan, sarta jadi saksi satia di sawarga. Selah.
38 Tapi maneh geus miceun jeung abhord, geus ambek ka anjeun jepitan.
39 Gusti parantos ngabatalkeun perjangjian abdi Gusti, parantos najiskeun makuta-Na ku cara ngalungkeun kana taneuh.
40 Gusti parantos ngarubuhkeun pagerna-Na; Anjeun parantos ngancurkeun benteng-bentengna.
41 Sakur anu ngaliwat di jalan ngarampog anjeunna, anjeunna dihina ku tatanggana.
42 Gusti parantos ngangkat leungeun katuhu musuh-musuh-Na; Anjeun parantos ngajantenkeun sadaya musuh-musuhna girang.
43 Maneh oge geus malingkeun pedangna, jeung teu ngajadikeun manehna nangtung di perang.
44 Kamulyaan-Na geus dileungitkeun, tahta-Na dilungsurkeun kana taneuh.
45 Poe-poe budakna ku Maneh disinggetkeun, ku Mantenna ditutupan ku éra. Selah.
46 Sabaraha lami, nun PANGERAN? Dupi anjeun nyumputkeun diri salamina? Naha amarah anjeun bakal ngaduruk sapertos seuneu?
47 Émut kumaha pondokna waktos abdi: naha anjeun ngadamel sadayana jalma sia?
48 Naon jelema anu hirup, sarta moal ningali maot? Naha anjeunna bakal nyalametkeun jiwana tina panangan kubur? Selah.
49 Nun Gusti, dimana kaasih Gusti anu parantos diikrarkeun ka Daud ku kaleresan Gusti?
50 Nun Gusti, emut kana hinaan abdi-abdi Gusti; kumaha kuring nanggung di dada kuring hinaan sakabeh jalma perkasa;
51 Anu ku musuh-musuh Gusti dihina, nun PANGERAN; wherewith aranjeunna geus reproached footsteps of thine anointed.
52 Puji PANGERAN salalanggengna. Amin, sareng Amin.

BAB 90

1 (Doa Musa, abdi Allah.) Gusti, Gusti parantos janten tempat padumukan urang sadaya turun-tumurun.
2 Samemeh gunung-gunung diturunkeun, atawa samemeh Gusti ngawujudkeun bumi jeung jagat, ti baheula nepi ka langgeng, Gusti teh Allah.
3 Gusti malikkeun manusa kana karuksakan; jeung sayest, Balik, ye barudak manusa.
4 Sarebu taun di payuneun Gusti lir ibarat kamari kapungkur, sareng lir jaga-jaga dina wengi.
5 Maranéhna ku Mantenna dibawa kabur; isuk-isuk isuk-isuk ibarat jukut anu tumuwuh.
6 Dina isuk-isuk, kembangna mekar; magrib eta ditegor, sarta withereth.
7 Pikeun kami dilebur ku amarah Gusti, sareng ku murka Gusti kami kaganggu.
8 Gusti parantos netepkeun kajahatan urang ka payuneun Gusti, dosa-dosa rusiah urang dina cahaya panon anjeun.
9 Sabab saumur-umur urang geus kapungkur ku murka Gusti, taun-taun urang dilakonan jadi dongeng.
10 Ari umur kami genep puluh sapuluh taun; sarta lamun ku alesan kakuatan aranjeunna dalapan puluh taun, acan kakuatan maranéhanana kuli jeung kasedih; keur eta geura-giru dipotong, sarta kami ngapung jauh.
11 Saha anu terang kana kakawasaan amarah Gusti? malah nurutkeun sieun thy, jadi murka Anjeun.
12 Ku sabab eta, ajarkeun kami ngitung poe-poe kami, supaya kami bisa nerapkeun hate kana hikmah.
13 Balik deui, nun PANGERAN, sabaraha lami deui? jeung hayu eta tobat thee ngeunaan pagawé Anjeun.
14 Mugia kami enggal-enggal ku rahmat Gusti; supaya urang bisa girang jeung bungah sadaya poé urang.
15 Mugia kami bagja, numutkeun dinten-dinten Gusti parantos nyiksa kami, sareng taun-taun nalika kami ningali kajahatan.
16 Mugi padamelan Gusti nembongan ka abdi-abdi Gusti, sareng kamulyaan Gusti ka anak-anakna.
17 Mugia kaagungan PANGERAN Allah urang aya di urang; hehehehe, karya leungeun kami ngadegkeun maneh eta.

BAB 91

1 Anu cicing di tempat rusiah Nu Maha Agung, bakal tetep aya dina kalangkang Nu Maha Kawasa.
2 Kaula bakal nyebutkeun ngeunaan PANGERAN, Anjeunna teh pangungsian jeung benteng abdi: Allah abdi; ka anjeunna abdi bakal percanten.
3 Mantenna pasti bakal nyalametkeun anjeun tina jerat tukang manuk, sareng tina wabah anu jahat.
4 Mantenna bakal nutupan anjeun ku bulu-Na, sareng handapeun jangjang-Na anjeun bakal percanten: kabeneran-Na bakal janten taméng sareng tameng anjeun.
5 Ulah sieun ku kasieunan peuting; atawa pikeun panah nu flies beurang;
6 Atawa pikeun wabah anu leumpang di gelap; atawa pikeun karuksakan nu wasteth beurang.
7 Sarebu bakal reuwas di sisi Anjeun, sapuluh rebu di leungeun katuhu Anjeun; tapi moal datang deukeut ka anjeun.
8 Ngan ku panon anjeun bakal ningali sareng ningali ganjaran ka jalma jahat.
9 Kusabab Gusti parantos ngajantenkeun PANGERAN, anu mangrupikeun pangungsian abdi, bahkan Gusti Nu Maha Agung, janten tempat cicing anjeun;
10 Maneh moal aya kajahatan, moal aya bala bala datang deukeut ka imah maneh.
11 Mantenna bakal marentahkeun malaikat-malaikat-Na pikeun ngajaga anjeun dina sagala cara anjeun.
12 Maranehna bakal nanggung maneh dina pananganana, supaya suku maneh ulah nabrak batu.
13 Maneh bakal napak kana singa jeung kingkilaban: singa ngora jeung naga bakal Anjeun trample handapeun suku.
14 Ku sabab manehna geus mikaasih ka Kami, ku sabab eta Kami baris nyalametkeun manehna;
15 Mantenna bakal nganuhunkeun ka Kami, Kami bakal ngawaler: Kami bakal nyarengan anjeunna dina kasulitan; Kuring bakal nganteurkeun anjeunna, sareng ngahormatan anjeunna.
16 Kalayan umur panjang Kami bakal nyugemakeun anjeunna, sareng nunjukkeun kasalametan kuring.

BAB 92

1 (Mazmur atawa kidung keur poe Sabat.) Nu Maha Agung, muji sukur ka PANGERAN, muji sukur ka PANGERAN.
2 Pikeun nembongkeun kasatiaan Gusti isuk-isuk, sareng kasatiaan Gusti unggal wengi,
3 Dina alat anu sapuluh senar, sareng kana gambus; dina kacapi kalayan sora solemn.
4 Sabab Gusti, nun PANGERAN, parantos nyenangkeun abdi ku padamelan Gusti;
5 Nun PANGERAN, agungna karya Gusti! sareng pikiran anjeun jero pisan.
6 Jalma anu bodo henteu terang; teu bodo a ngartos ieu.
7 Nalika jalma jahat mekar sapertos jukut, sareng nalika sadaya anu ngalakukeun kajahatan mekar mekar; nya eta maranehna bakal ditumpes salamina:
8 Tapi Gusti, nun PANGERAN, Maha Agung salalanggengna.
9 Musuh-musuh Gusti, nun PANGERAN, musuh-musuh Gusti bakal binasa; kabéh pagawé kajahatan bakal paburencay.
10 Tapi tanduk Kami ku maneh bakal diluhurkeun kawas tanduk unicorn: Kuring bakal diurapi ku minyak seger.
11 Panon abdi oge bakal ningali kahayang abdi ka musuh abdi, sarta ceuli abdi bakal ngadangu kahayang abdi tina jahat anu narékahan ngalawan kuring.
12 Jalma bener bakal mekar kawas tangkal korma, anjeunna bakal tumuwuh kawas cedar di Libanon.
13 Anu dipelak di Bait Allah bakal mekar di palataran Allah urang.
14 Maranehna masih keneh buahan geus kolot; maranehna bakal jadi gajih jeung flourishing;
15 Pikeun nembongkeun yen PANGERAN teh adil, Mantenna teh gunung batu Kami, teu aya kajahatan dina Mantenna.

BAB 93

1 PANGERAN jumeneng raja, maparin kaagungan; PANGERAN geus dipakena ku kakuatan, wherewith

anjeunna geus girded dirina: dunya ogé geus diadegkeun, teu bisa dipindahkeun.
2 Tahta Gusti parantos ngadeg ti baheula, Gusti teh ti abadi.
3 Caah-caah ngageder, nun PANGERAN, caah-caah ngagelebug; caah ngangkat ombakna.
4 PANGERAN di luhur mah leuwih kawasa ti batan guligah cai loba, leuwih ti batan ombak sagara.
5 Pernyataan Gusti leres pisan, kasucian janten bumi Gusti salami-lami, nun PANGERAN.

BAB 94

1 Nun PANGERAN Allah, anu kagungan pamalesan; Duh Gusti, anu kagungan pamales kanyeri, tunjukkeun diri.
2 Angkat diri anjeun, hakim bumi: maparin ganjaran ka anu sombong.
3 Nun PANGERAN, dugi ka sabaraha lami jalma-jalma jahat, dugi ka sabaraha lami jalma-jalma jahat bakal jaya?
4 Sabaraha lami aranjeunna nyarios sareng nyarioskeun hal-hal anu susah? jeung sakabeh pagawe kajahatan reueus sorangan?
5 Maranehanana ngarempak umat Gusti, nun PANGERAN, sareng nyiksa warisan Gusti.
6 Maranehna maehan randa jeung urang asing, jeung maehan yatim.
7 Tapi ceuk maranehna, PANGERAN moal ningali, Allahna Yakub moal merhatikeun.
8 Pahamilah, eh jalma-jalma anu bajingan, sareng anu bodo, iraha anjeun bakal bijaksana?
9 Anu nyieun ceuli, moal ngadenge? Anjeunna anu ngawangun panon, naha anjeunna moal ningali?
10 Anu ngahukum ka bangsa-bangsa, moal ngahukum? Anjeunna anu ngajarkeun pangaweruh manusa, moal anjeunna terang?
11 PANGERAN uninga kana pipikiran manusa, yen pikiran-pikiran teh taya lian.
12 Bagja jalma anu ku Gusti disiksa, nun PANGERAN, sareng di ajar tina hukum Gusti;
13 Sing dipaparin katengtreman ti mangsa kasangsaraan, nepi ka ngali liang pikeun jalma-jalma jahat.
14 Sabab PANGERAN moal ngantunkeun umat-Na, sarta moal ngantunkeun warisan-Na.
15 Tapi kaadilan bakal balik deui kana kabeneran, sareng sadaya anu jujur dina manah bakal nuturkeun éta.
16Saha anu baris nanjeurkeun ka Kami ngalawan ka nu jahat? atanapi saha anu bakal nangtung pikeun kuring ngalawan anu ngalakukeun kajahatan?
17 Upama PANGERAN teu jadi pitulung abdi, nyawa abdi ampir-ampiran cicing dina tiiseun.
18 Nalika Kami nyarios, Suku kuring lesot; asih Gusti, nun PANGERAN, ngajait abdi.
19 Dina lobana pikiran kuring dina diri kuring comforts Anjeun ngagembirakeun jiwa abdi.
20 Naha tahta kajahatan bakal sasarengan sareng anjeun, anu ngadamel kajahatan ku hukum?
21 Maranehna kumpul ngalawan jiwa jalma bener, jeung ngahukum getih nu teu salah.
22 Tapi PANGERAN anu ngabela abdi; sareng Gusti abdi mangrupikeun batu pangungsian abdi.
23 Sarta Mantenna bakal nimbulkeun kajahatan sorangan, sarta bakal ditumpes ku kajahatan sorangan; enya, PANGERAN Allah urang bakal ngancurkeun aranjeunna.

BAB 95

1 Hayu, hayu urang nyanyi ka PANGERAN, hayu urang nyoarakeun gumbira ka batu kasalametan urang.
2 Hayu urang sumping ka payuneun Anjeunna kalayan sukur, sareng ngagungkeun ka Mantenna kalayan mazmur.
3 Sabab PANGERAN teh Allah anu agung, jeung Raja anu agung di luhur sagala allah.
4 Di panangan-Na aya tempat-tempat jero bumi, kakuatan gunung-gunung oge kagungan-Na.
5 Laut teh kagungana-Na, Mantenna ngadamelna, sareng panangan-Na ngadamel tanah garing.
6 Hayu urang nyembah sareng sujud, sujud ka PANGERAN anu ngadamel urang.
7 Sabab Anjeunna teh Allah urang; jeung urang teh jelema-jelema padang rumput hejo-Na, jeung domba panangan-Na. Dinten ieu upami anjeun bakal ngadangu sorana,
8 Ulah heuras haté anjeun, saperti dina provokasi, jeung saperti dina poé godaan di gurun.
9 Waktu karuhun maraneh ngagoda Kami, nguji Kami, jeung ningali pagawean Kami.
10 Opat puluh taun lilana Kami kasedih jeung ieu generasi, sarta ngadawuh, "Ieu bangsa anu sasar manah, sarta henteu terang kana jalan Kami.
11 Ka saha Kami sumpah dina amarah Kami yén maranéhna moal bakal asup kana peristirahatan Kami.

BAB 96

1 Nyanyikeun lagu anyar ka PANGERAN, he saalam dunya!
2 Nyanyi ka PANGERAN, puji jenenganana; nembongkeun kasalametan-Na ti poe ka poe.
3 Nyaritakeun kaagungan-Na di antara bangsa-bangsa, kaajaiban-Na di antara sakabeh jalma.
4 Sabab PANGERAN teh agung, sarta kudu dipuji-puji.
5 Sabab sagala allah bangsa-bangsa teh brahala, tapi PANGERAN anu ngadamel langit.
6 Kahormatan sareng kaagungan aya di payuneunana: kakuatan sareng kaéndahan aya dina tempat suci-Na.
7 Serahkeun ka PANGERAN, eh bangsa-bangsa, pasihan kamulyaan sareng kakuatan ka PANGERAN.
8 Nyanggakeun ka PANGERAN kaagungan jenenganana;
9 Sembah ka PANGERAN ku kamulyaan kasucian: sing sieun ka Mantenna, eh saalam dunya.
10 Bejakeun di antara bangsa-bangsa, yen PANGERAN teh jumeneng raja, dunya oge bakal diadegkeun, moal goyah.
11 Mugi langit gumbira, bumi gumbira; hayu laut ngaguruh, jeung fulness dinya.
12 Sawah jeung sakur nu aya di jerona kudu bungah.
13 Di payuneun PANGERAN, Mantenna sumping, pikeun ngahukum bumi.

BAB 97

1 PANGERAN jumeneng raja; hayu bumi girang; hayu multitude pulo bungah eta.
2 Mega jeung poek ngurilingan Mantenna: kaadilan jeung kaadilan teh tempatna tahta-Na.
3 Di payuneunana aya seuneu, ngaduruk musuh-musuhna di sakurilingeunana.

4 Kilat-kilat-Na nyaangan jagat, bumi ningal, teras ngageter.
5 Gunung-gunung ngalebur kawas lilin di payuneun PANGERAN, di payuneun Gusti saalam dunya.
6 Langit nyatakeun kaadilan-Na, sareng sadaya jalma ningali kamulyaan-Na.
7 Jelema-jelema anu ngabakti ka arca-arca, anu ngagungkeun brahala-brahala, kudu nyembah ka Mantenna, eh dewa-dewa.
8 Sion ngadarenge, sarta bungah; sareng putri-putri Yuda girang ku kaadilan Gusti, nun PANGERAN.
9 Sabab Gusti, nun PANGERAN, Maha Luhur luhur saalam dunya;
10 Aranjeun anu nyaah ka PANGERAN, benci kajahatan; Anjeunna ngabebaskeun aranjeunna tina panangan anu jahat.
11 Caang ditebarkeun pikeun jalma bener, jeung kabagjaan pikeun jalma jujur.
12 Sarurak ka PANGERAN, eh jelema-jelema bener; sareng muji sukur dina ngémutan kasucian-Na.

BAB 98

1 (Mazmur.) Punten nyanyikeun lagu anyar ka PANGERAN; pikeun manéhna geus dipigawé hal endah: leungeun katuhu-Na, jeung panangan suci-Na, geus gotten manéhna meunangna.
2 PANGERAN parantos terangkeun kasalametan-Na, kaadilan-Na parantos ditembongkeun di payuneun bangsa-bangsa.
3 Mantenna emut kaasih-Na sareng kasatiaan-Na ka urang Israil: sakumna tungtung bumi parantos ningali kasalametan Allah urang.
4 Geura surak ka PANGERAN, he sakabeh bumi!
5 Nyanyi ka PANGERAN ku kacapi; ku kacapi, jeung sora mazmur.
6 Kalayan tarompét sareng sora kornét, gumbirakeun ka payuneun PANGERAN, Raja.
7 Hayu laut ngaguruh, jeung saeusina; dunya, sarta maranéhanana anu Huni therein.
8 Muga-muga caah-caah sarurak pananganana, gunung-gunung sina gumbira
9 Di payuneun PANGERAN; pikeun anjeunna datang ka nangtoskeun bumi: kalawan amal saleh anjeunna bakal nangtoskeun dunya, sarta jalma kalawan equity.

BAB 99

1 PANGERAN jumeneng raja; hayu jalma ngageter: anjeunna sitteth antara cherubims; hayu bumi obah.
2 PANGERAN agung di Sion; sarta anjeunna luhur luhureun sakabeh jalma.
3 Hayu aranjeunna muji jeneng Gusti nu agung tur dahsyat; sabab éta suci.
4 Kakuatan raja oge resep kana pangadilan; Anjeun ngadegkeun kaadilan, ngalaksanakeun kaadilan sareng kabeneran di Yakub.
5 Puji PANGERAN Allah urang, sembah di tapak suku-Na; sabab anjeunna suci.
6 Musa jeung Harun di antara imam-imam-Na, jeung Samuel di antara jalma-jalma anu nyebut jenengan-Na; aranjeunna nyauran PANGERAN, sarta anjeunna ngawaler aranjeunna.
7 Mantenna ngadawuh ka maranehna dina tihang mendung; 8 Gusti ngawaler aranjeunna, nun PANGERAN, Allah kami: Gusti anu ngahampura aranjeunna, sanaos males kalakuanana.
9 Puji PANGERAN Allah urang, sembah di gunung-Na anu suci; sabab PANGERAN Allah urang teh suci.

BAB 100

1 (Mazmur puji.) Geura surak ka PANGERAN, he sakabeh nagara.
2 Ngawula ka PANGERAN kalayan suka bungah: sumping ka payuneun payuneunana kalayan nyanyi.
3 Apal maneh yen PANGERAN teh Allah: Anjeunna anu ngadamel urang, lain urang sorangan; Kami umat-Na, sareng domba-domba padang rumput hejo.
4 Asupkeun kana gapura-gapura-Na kalayan sukur, jeung ka palataran-Na kalayan pujian: sukur ka Mantenna, sarta ngaberkahan jenengan-Na.
5 Sabab PANGERAN teh hade; asih-Na langgeng; jeung bebeneran-Na endureth ka sadaya generasi.

BAB 101

1 (Mazmur Daud.) Abdi bade nyanyikeun kaasih sareng kaadilan: ka Gusti, nun PANGERAN, abdi bade nyanyi.
2 Abdi bakal kalakuanana bijaksana dina cara anu sampurna. O iraha anjeun badé sumping ka kuring? Kuring bakal leumpang di jero bumi kuring kalayan ati anu sampurna.
3 Abdi henteu bakal nempatkeun anu jahat ka payuneun abdi; eta moal leket ka kuring.
4 Hate anu bencong bakal undur ti kuring: Kami moal kenal ka jalma jahat.
5 Sing saha anu ngagogoreng batur ku cara diam-diam, tangtu ku Kami dipupus, anu sombong jeung sombong mah moal ku Kami sangsara.
6 Panon Kami bakal neuteup ka jalma-jalma anu satia di nagri, supaya maraneh matuh jeung Kami;
7 Sing saha anu bohong moal cicing di bumi Kami, anu bohong moal cicing di payuneun Kami.
8 Kami isuk-isuk bakal ngancurkeun sakabeh jalma jahat di nagara éta; supaya abdi tiasa nyingkirkeun sadaya anu jahat ti kota PANGERAN.

BAB 102

1 (Doa jalma anu kasangsaraan, nalika anjeunna katindihan, sareng ngucapkeun pangaduanana ka PANGERAN.) Dangukeun paneda abdi, nun PANGERAN, sareng panyambat abdi sumping ka Gusti.
2 Ulah nyumputkeun beungeut Gusti ti kuring dina poé nalika kuring keur kasusahan; condongkeun ceuli anjeun ka kuring: dina poé nalika kuring nelepon kuring gancang-gancang.
3 Sabab poe-poe kuring kalebur kawas haseup, tulang-tulang kuring kaduruk kawas hawu.
4 Hate kuring digebugan, layu kawas jukut; ku kituna kuring poho dahar roti abdi.

5 Ku sabab sora kuring ngaheruk, tulang-tulang kuring napel kana kulit.
6 Abdi sapertos pelikan di gurun keusik, sapertos manuk bueuk di gurun keusik.
7 Abdi ningali, sareng sapertos manuk pipit nyalira di luhur bumi.
8 Musuh-musuh kuring dihina sapopoe; jeung jalma-jalma anu gelo ngalawan Kami, sumpah ngalawan Kami.
9 Sabab Kami geus ngahakan lebu kawas roti, jeung nyampur inuman kuring jeung ceurik,
10 Ku sabab ambek-ambekan jeung bebendu Gusti;
11 Poe-poe kuring lir kalangkang nu mudun; sarta Kami layu kawas jukut.
12 Nanging Gusti, nun PANGERAN, tetep salamina; sareng pangeling-eling anjeun ka sadaya generasi.
13 Anjeun bakal gugah, sareng welas asih ka Sion, margi waktosna pikeun mikanyaah anjeunna, leres, waktosna parantos sumping.
14 Pikeun abdi-abdi Gusti mikaresep kana batu-batuna, sareng mikaresep lebuna.
15 Ku sabab kitu bangsa-bangsa bakal sieun ku jenengan PANGERAN, jeung kamulyaan-Na ka raja-raja saalam dunya.
16 Nalika PANGERAN ngawangun Sion, Anjeunna bakal nembongan dina kamulyaan-Na.
17 Mantenna bakal ngaregepkeun doa jalma-jalma anu miskin, sareng henteu ngahina kana doana.
18 Ieu bakal ditulis pikeun generasi anu bakal datang: sareng jalma-jalma anu bakal diciptakeun bakal muji PANGERAN.
19 Sabab Anjeunna neuteup ka handap ti luhur tempat suci-Na; ti sawarga teu PANGERAN behold bumi;
20 Ngadangu gegeroan si tawanan; pikeun ngabebaskeun jalma-jalma anu ditunjuk pikeun maot;
21 Nganyatakeun nami PANGERAN di Sion, sareng muji Mantenna di Yerusalem;
22 Sabot jalma-jalma karumpul, jeung karajaan-karajaan, ngawula ka PANGERAN.
23 Anjeunna ngaleuleuskeun kakuatan abdi di jalan; anjeunna pondok poé kuring.
24 Abdi nyarios, "Nun Allah, abdi-abdi ulah dileungitkeun dina satengahing dinten abdi; taun-taun Gusti tetep turun-tumurun."
25 Baheula Gusti parantos ngadegkeun bumi, sareng langit mangrupikeun padamelan panangan Gusti.
26 Maranehanana bakal binasa, tapi maneh bakal nanggung; Anjeun bakal ngarobah aranjeunna salaku jubah, sarta aranjeunna bakal dirobah:
27 Tapi maneh teh sarua, jeung umur maneh moal aya tungtungna.
28 Anak-anak abdi-abdi Gusti bakal tetep, sareng turunan-turunanana bakal aya di payuneun Gusti.

BAB 103

1 (Mazmur Daud.) Puji PANGERAN, he jiwa abdi, sareng sadaya anu aya dina diri abdi, puji jeneng-Na anu suci.
2 Puji PANGERAN, he jiwa abdi, sareng ulah hilap kana sagala kauntungan-Na.
3 Anu ngahampura sagala kajahatan anjeun; anu nyageurkeun sagala panyakit anjeun;
4 Anu nebus hirup anjeun tina karusakan; anu crowneth thee kalawan lovingkindness jeung tender mercies;
5 Anu nyugemakeun sungut anjeun ku hal-hal anu hadé; ku kituna nonoman anjeun renewed kawas garuda urang.
6 PANGERAN maparin kaadilan jeung kaadilan ka sakur anu ditindes.
7 Mantenna nguningakeun jalan-jalanna ka Musa, kalakuan-Na ka urang Israil.
8 PANGERAN teh welas asih jeung welas asih, lila-lila bendu, tur maparin welas asih.
9 Mantenna moal salamina ngabantah, sareng moal nahan amarah salamina.
10 Mantenna henteu ngarawat urang saatos dosa urang; atawa ngaganjar urang nurutkeun kajahatan urang.
11 Sabab sakumaha luhurna langit saluhureun bumi, kacida agungna welas asih-Na ka jalma-jalma anu sieun ka Mantenna.
12 Sakumaha jauhna wetan ka kulon, kitu jauhna Mantenna ngaleungitkeun kajahatan urang ti urang.
13 Sapertos bapa karunya ka anak-anakna, kitu deui PANGERAN mikanyaah ka anu sieun ka Mantenna.
14 Sabab Mantenna uninga kana kaayaan urang; Anjeunna inget yen kami lebu.
15 Sedengkeun pikeun manusa, poéna lir jukut, lir kembang sawah, jadi mekar.
16 Sabab angin ngahiliwir ka dinya; sareng tempatna moal terang deui.
17 Tapi asih-asih PANGERAN ti salalanggengna nepi ka salalanggengna ka jalma-jalma anu sieun ka Mantenna, jeung kaadilan-Na ka anak-anak;
18 Ka jalma-jalma anu nyumponan perjangjian-Na, jeung ka jalma-jalma anu inget kana parentah-parentah-Na pikeun ngalakonanana.
19 PANGERAN geus nyiapkeun tahta-Na di sawarga; jeung karajaan-Na maréntah leuwih sakabéh.
20 Puji PANGERAN, he malaikat-malaikat-Na, anu luhung kakuatanana, anu ngalaksanakeun parentah-parentah-Na, ngaregepkeun kana pangandika-Na.
21 Puji PANGERAN, he sakabeh balad-Na; ye menteri-Na, anu ngalakukeun kahayang-Na.
22 Puji PANGERAN, sakur padamelana-Na di sadaya tempat kakawasaana-Na: puji PANGERAN, eh jiwa abdi.

BAB 104

1 Puji PANGERAN, eh jiwa abdi. Nun PANGERAN Allah abdi, Gusti teh agung pisan; anjeun dipasihan kahormatan sareng kaagungan.
2 Anu nutupan diri anjeun ku cahaya sapertos pakean, anu ngabentang langit sapertos gorden.
3 Anu nempatkeun balok kamar-Na dina cai, anu ngadamel méga kareta-Na, anu leumpang dina jangjang angin.
4 Anu ngajadikeun malaikat-malaikat-Na jadi roh; menteri-menteri-Na seuneu hurung:
5 Anu netepkeun dasar-dasar bumi, supaya bumi ulah dileungitkeun salamina.
6 Mantenna ditutupan ku jero sapertos pakean: caina ngadeg di luhur gunung-gunung.
7 Ku sabab dihukum ku Gusti, maranehna kabur; ku sora guludug anjeun aranjeunna rurusuhan.
8 Maranehna naek ka gunung-gunung; maranehna turun ku lebak ka tempat nu geus ngadegkeun keur maranehna.

9 Anjeun parantos netepkeun wates supados aranjeunna henteu tiasa ngalangkungan; yen maranehna teu baralik deui nutupan bumi.
10 Mantenna ngirimkeun cinyusu-cinyusu ka lebak-lebak, mapay-mapay pasir-pasir.
11 Maranehna mere nginum ka unggal sato galak, kalde liar nyumponan hausna.
12 Ku maranehna, manuk-manuk sawarga bakal dicicingan di antara dahan-dahanna.
13 Mantenna nyiram gunung-gunung tina kamar-kamar-Na, bumi sugema ku hasil karya Gusti.
14 Mantenna nuwuhkeun jukut keur sasatoan, jeung jukut keur kaperluan manusa;
15 Sareng anggur anu ngagembirakeun manah manusa, sareng minyak anu matak caang beungeutna, sareng roti anu nguatkeun manah manusa.
16 Tangkal PANGERAN pinuh ku geutah; cedars of Libanon, anu anjeunna geus dipelak;
17 Tempat manuk-manuk nyieun sayangna, ari manuk gagak, imahna mah tangkal kiara.
18 Pagunungan anu luhur jadi pangungsian pikeun embe liar; jeung batu keur conies.
19 Mantenna netepkeun bulan pikeun mangsa-mangsa, panonpoe nyaho kana surupna.
20 Gusti ngajadikeun poek, geus peuting;
21 Singa-maung ngora ngageleger nyilakakeun mangsana, nyiar kadaharanna ti Allah.
22 Panonpoe geus mencrong, maranehna kumpul-kumpul, tuluy ngagoler dina gorowongna.
23 Manusa indit ka pagaweanana jeung pagaweanana nepi ka magrib.
24 Nun PANGERAN, rupi-rupi padamelan Gusti! dina hikmah Anjeun geus dijieun kabeh: bumi pinuh ku riches Anjeun.
25 Kitu deui ieu laut anu gede jeung lega, di jerona aya mahluk-mahluk nu ngarayap teu kaitung, boh sato-sato leutik boh nu gede.
26 Di dinya aya kapal-kapal: aya Leviatan, anu ku maneh dijieun pikeun maén di dinya.
27 Sadayana ngadagoan ka Gusti; Anjeun tiasa masihan aranjeunna daging dina mangsana.
28 Nu dipaparinkeun ka maranehna, karumpul;
29 Anjeun nyumputkeun raray, aranjeunna kaganggu, anjeun nyabut napasna, aranjeunna maot, sareng uih deui kana lebuna.
30 Gusti ngutus roh anjeun, aranjeunna diciptakeun, sareng anjeun nganyarkeun bumi.
31 Kamulyaan PANGERAN bakal langgeng, PANGERAN bakal girang kana karya-Na.
32 Mantenna neuteup ka bumi, ngageter, nyabak pasir-pasir, terus haseup.
33 Abdi bade ngahuleng ka Gusti salami abdi hirup, abdi bade nyanyi muji ka Allah abdi salami abdi aya.
34 Semedi ka Anjeunna bakal amis, kuring bakal bungah ka PANGERAN.
35 Jalma-jalma doraka dipupus tina bumi, sareng anu jahat ulah aya deui. Puji PANGERAN, duh jiwa abdi. Puji PANGERAN.

BAB 105

1 Puji sukur ka PANGERAN; nganuhunkeun kana jenengan-Na: terangkeun kalakuan-Na di antara jalma-jalma.
2 Nyanyi ka Mantenna, tembangkeun mazmur ka Mantenna: sebatkeun sagala karya-Na anu endah.
3 Sing mulya ku jenengan-Na anu suci, sing bungah manah nu neangan PANGERAN.
4 Neangan PANGERAN, jeung kakuatan-Na;
5 Émut kana karya-karyana anu luar biasa; kaajaiban-Na, jeung judgments tina sungut-Na;
6 Eh turunan Ibrahim abdi-Na, turunan Yakub pilihan-Na.
7 Mantenna teh PANGERAN Allah urang, pangadilan-Na aya di sakuliah bumi.
8 Mantenna emut kana perjangjianana salalanggengna, pangandika anu diparentahkeun ka sarebu turunan.
9 Perjangjian anu ku Mantenna didamel jeung Ibrahim, jeung sumpah-Na ka Ishak;
10 Sarta eta geus diteguhkeun ka Yakub pikeun jadi hukum, jeung ka Israil jadi perjangjian anu langgeng.
11 Pokna, "Ka maneh ku Kami rek dibere tanah Kanaan, tanah pusaka maneh.
12 Waktu jumlahna ngan saeutik; enya, saeutik pisan, jeung strangers di dinya.
13 Waktu maranehna indit ti hiji bangsa ka bangsa sejen, ti hiji karajaan ka bangsa sejen;
14 Mantenna teu ngantep saurang-saurang milampah kajahatan ka maranehna;
15 Pokna, "Ulah nyabak ka nu diistrénan Kami, jeung ulah nepi ka ngaganggu nabi-nabi Kami."
16 Sabalikna anjeunna nyebatkeun kalaparan di nagara éta: anjeunna ngarecah sadaya batang roti.
17 Mantenna ngutus hiji jelema miheulaan maranehna, nya eta Yusup, anu dijual jadi gandek.
18 Anu sukuna dicekel ku rancag, dipangku kana beusi.
19 Nepi ka waktuna pangandika-Na datang: Pangandika PANGERAN nguji manéhna.
20 Raja ngutus sarta ngaleupaskeun anjeunna; komo pangawasa rahayat, sarta ngantep manéhna balik bébas.
21 Mantenna dijadikeun raja di imahna, jeung jadi pangawasa sagala harta banda.
22 Pikeun ngabeungkeut pangéran-Na dina kersa-Na; jeung ngajarkeun hikmah sénator-Na.
23 Urang Israil oge daratang ka Mesir; sarta Yakub sojourned di tanah Ham.
24 Sarta anjeunna ngaronjatkeun jalma-Na pisan; jeung ngajadikeun eta leuwih kuat ti musuh maranéhanana.
25 Mantenna ngajurungkeun hate maranehna supaya ngabencian umat-Na, nepi ka licik ka abdi-abdi-Na.
26 Mantenna ngutus Musa abdi-Na; jeung Harun anu ku Mantenna dipilih.
27 Maranehna nembongkeun kaahengan-kaahengan-Na di antara maranehna, jeung mujijat-mujijat di tanah Ham.
28 Mantenna ngirimkeun poek, sarta ngajadikeun poek; sarta aranjeunna henteu rebelled ngalawan kecap-Na.
29 Mantenna ngarobah cai maranehna jadi getih, jeung maehan lauk maranehna.
30 Tanahna ngalahirkeun bangkong loba pisan, di kamar raja-rajana.
31 Anjeunna nyarios, sareng aya rupa-rupa laleur, sareng kutu di sakumna daérah.

32 Mantenna mere hujan es ka maranehna, jeung seuneu ngahuru di tanah maranehna.
33 Kebon anggur jeung tangkal kondangna ku Mantenna ditelasan; jeung marake tatangkalan di basisirna.
34 Anjeunna nyarios, simeut sumping, sareng hileud, sareng anu teu kaétang.
35 Sarta sakabeh pepelakan di tanah maranéhanana didahar, sarta ngahakan buah taneuh maranéhanana.
36 Mantenna maehan sakabeh anak cikal di tanahna, anu panghulu sakur kakuatanana.
37 Mantenna diusir ku perak jeung emas, sarta di antara kaom-kaomna teu aya anu lemah.
38 Mesir kacida bungahna waktu maranehna budal, lantaran sieun ku maranehna.
39 Mantenna nyebarkeun mega pikeun panutup; jeung seuneu pikeun méré caang dina peuting.
40 Jalma-jalma naranya, ku Anjeunna dipaparinkeun puyuh, disuguhan ku roti ti sawarga.
41 Mantenna muka batu cadas, caina ngemplong; aranjeunna lumpat di tempat-tempat garing kawas walungan.
42 Mantenna emut kana jangji-Na anu suci, sareng Ibrahim abdi-Na.
43 Mantenna ngalahirkeun umat-Na kalawan suka bungah, sarta pilihan-Na kalawan suka bungah.
44 Mantenna dipaparinkeun tanah-tanah bangsa-bangsa kapir;
45 Sangkan maranehna narurut kana parentah-parentah-Na, jeung tunduk kana hukum-hukum-Na. Puji PANGERAN.

BAB 106

1 Puji PANGERAN. O muji sukur ka PANGERAN; pikeun anjeunna téh alus: pikeun asih-Na endureth salamina.
2 Saha anu bisa ngucapkeun lampah kasaktian PANGERAN? saha nu bisa nembongkeun sagala puji-Na?
3 Bagja jalma anu ngajaga kaadilan, sareng anu midamel kabeneran salamina.
4 Emut ka abdi, nun PANGERAN, kalayan nikmat Gusti ka umat Gusti;
5 Sangkan abdi tiasa ningali kahadean pilihan Gusti, supados abdi tiasa girang dina kabagjaan bangsa anjeun, supados abdi tiasa ngagungkeun sareng warisan anjeun.
6 Kami geus dosa jeung karuhun kami, kami geus ngalakukeun kajahatan, kami geus ngalakukeun jahat.
7 Karuhun kami henteu terang kaajaiban Gusti di Mesir; maranehna teu inget kana rupa-rupa mercies Anjeun; tapi provoked anjeunna di laut, sanajan di laut Beureum.
8 Najan kitu, Anjeunna nyalametkeun maranehna demi jenengan-Na, supaya Mantenna ngungkabkeun kakawasaana-Na.
9 Laut Beureum oge ku Mantenna digebruskeun, nepi ka garing, ku Mantenna ditungtun ngaliwat ka jero, kawas ngaliwatan gurun keusik.
10 Sareng anjeunna nyalametkeun aranjeunna tina panangan anu ngabencian aranjeunna, sareng nebus aranjeunna tina panangan musuh.
11 Musuh-musuhna katutupan ku cai, teu aya saurang-saurang deui.
12 Tuluy maranehna percaya kana pilahir-Na; aranjeunna nyanyi muji-Na.
13 Maranehna mopohokeun karya-Na; aranjeunna henteu ngadagoan naséhat-Na:
14 Tapi di gurun keusik kacida napsuna, nepi ka ngagoda Allah di gurun keusik.
15 Sarta anjeunna masihan aranjeunna pamundut maranéhanana; tapi dikirim leanness kana jiwa maranéhanana.
16 Maranéhna ogé sirik ka Musa di pasanggrahan, jeung Harun, utusan PANGERAN.
17 Bumi dibuka, ngelek Datan, sareng nutupan rombongan Abiram.
18 Jeung seuneu hurung di rombongan maranéhanana; seuneu ngaduruk nepi ka jahat.
19 Maranehna nyieun hiji anak sapi di Horeb, sarta nyembah ka arca.
20 Ku sabab kitu kaagunganana robah jadi kawas sapi anu ngadahar jukut.
21 Maranehna mopohokeun ka Allah Jurusalametna, anu geus midamel hal-hal anu agung di Mesir;
22 Kaahengan-kaahengan di tanah Ham, jeung hal-hal anu dahsyat di sisi Laut Beureum.
23 Ku sabab eta Mantenna ngadawuh yen Mantenna bakal ngancurkeun maranehna, lamun Musa pilihan-Na henteu ngadeg di payuneuna-Na, pikeun mareuman bendu-Na, supaya maranehna henteu ditumpes.
24 Leres, aranjeunna ngahina tanah anu pikaresepeun, aranjeunna henteu percanten kana pangandika-Na.
25 Tapi di kemah-kemahna gegelendeng, teu narurut kana dawuhan PANGERAN.
26 Ku sabab eta Anjeunna ngangkat panangan ka maranehna, rek ngagulingkeun maranehna di gurun keusik.
27 Pikeun ngancurkeun turunan maranéhna ogé di antara bangsa-bangsa, sarta paburencay aranjeunna di nagara-nagara.
28 Maranehna ngariung ka Baalpeor, ngadahar kurban-kurban anu maraot.
29 Ku sabab kitu maranehna ngajurung Mantenna ku kacipta-kaciptana, nepi ka maranehna ku bala.
30 Geus kitu Pinehas ngadeg, tuluy ngahukum;
31 Sarta eta dianggap kabeneran ka Anjeunna turun-tumurun salalanggengna.
32 Maranéhna ogé ngambek kana cai pasea, nepi ka musabab ka Musa lantaran maranéhna.
33 Ku sabab maranehna ngajurungkeun sumanget-Na, nepi ka nyarita teu kahaja ku biwir-Na.
34 Bangsa-bangsa anu ku PANGERAN diparentahkeun ku maranehna henteu ditumpes.
35 Tapi aranjeunna pacampur jeung kapir, sarta diajar karya maranéhanana.
36 Maranehna ngabakti ka brahala-brahalana, anu matak jadi jerat.
37 Leres, aranjeunna ngorbankeun putra sareng putrina ka sétan,
38 Jeung ngucurkeun getih jelema nu teu boga dosa, malah getih anak-anak lalaki jeung anak awewe, anu ku maranehna dikurbankeun ka brahala-brahala Kanaan;
39 Ku sabab kitu maranehna najis ku kalakuanana sorangan, jeung laku jina ku kalakuanana sorangan.
40 Ku sabab kitu PANGERAN bendu ka umat-Na, nepi ka Mantenna muji kana pusaka-Na.

41 Sarta anjeunna diserenkeun kana leungeun kapir; sarta maranéhanana anu hated aranjeunna maréntah leuwih aranjeunna.
42 Musuh-musuhna oge ditindeskeun, nepi ka ditundukkeun ku pananganana.
43 Sababaraha kali Anjeunna nyalametkeun maranehna; tapi aranjeunna provoked anjeunna kalawan nasehat maranéhanana, sarta dibawa low pikeun iniquity maranéhanana.
44 Sanajan kitu Mantenna ngungkabkeun kasangsaraan maranehna, ngadenge panyambatna.
45 Mantenna emut kana perjangjian-Na ka maranehna, sarta tobat nurutkeun kaagungan-Na.
46 Mantenna ngajadikeun maranehna oge karunya ka sakur anu mawa eta tawanan.
47 Nun PANGERAN Allah abdi, salametkeun kami, kumpulkeun kami ti antara bangsa-bangsa, pikeun muji jenengan Gusti anu suci, sareng ngagungkeun pujian ka Gusti.
48 Puji PANGERAN, Allah Israil, ti salalanggengna nepi ka salalanggengna. Puji PANGERAN.

BAB 107

1 Puji sukur ka PANGERAN, sabab Mantenna alus, asih-Na langgeng.
2 Saur anu ditebus ku PANGERAN, anu ku Mantenna ditebus tina panangan musuh;
3 Maranehna dikumpulkeun ti nagri-nagri, ti wetan, ti kulon, ti kaler, jeung ti kidul.
4 Maranehna ngumbara di gurun keusik ku cara nyaliara; aranjeunna henteu mendakan kota pikeun cicing.
5 Lapar jeung halabhab, jiwana pingsan.
6 Tuluy maranehna sasambat ka PANGERAN dina kasulitan, sarta ku Mantenna diluputkeun tina kasangsaraanana.
7 Mantenna ditungtun ku jalan anu bener, nepi ka ka kota tempatna.
8 Duh, mugi-mugi jalmi-jalmi muji ka PANGERAN, margi kasaean-Na, sareng kaahengan-Na ka manusa!
9 Sabab Mantenna nyugemakeun jiwa anu hayangeun, jeung nyuuh ka nu lapar ku kahadean.
10 Sapertos anu linggih di poek sareng dina kalangkang maot, kabeungkeut ku kasangsaraan sareng beusi;
11 Ku sabab maranehna barontak kana pangandika Allah, jeung ngahina kana piwuruk Nu Maha Agung.
12 Ku sabab eta, Anjeunna ngancurkeun hate maranehna ku pagawean; aranjeunna murag, sarta teu aya nu nulungan.
13 Tuluy maranehna sasambat ka PANGERAN dina kasusahna, sarta ku Mantenna disalametkeun tina kasusahna.
14 Mantenna ngaluarkeun maranehna tina poek jeung kalangkang ajal, sarta megat tali-talina.
15 Muga-muga jalma-jalma muji sukur ka PANGERAN ku kasaean-Na, jeung karya-karya-Na anu endah ka anak manusa!
16 Sabab Mantenna ngaremukkeun gapura-gapura tambaga, ngaremukkeun palang-palang beusi.
17 Jalma-jalma bodo ku sabab kalakuanana, jeung ku kalakuanana kajahatan, disangsara.
18 Jiwa maranehna abhorreth sagala rupa daging; sarta aranjeunna ngadeukeutan ka Gerbang maot.
19 Tuluy maranehna sasambat ka PANGERAN dina kasusahna, sarta ku Mantenna disalametkeun tina kasusahna.
20 Mantenna ngutus pangandika-Na, nyageurkeun maranehna, jeung nyalametkeun maranehna tina karuksakanana.
21 Muga-muga jalma-jalma muji sukur ka PANGERAN ku kasaean-Na, jeung karya-karya-Na anu endah ka anak manusa!
22 Sarta hayu aranjeunna ngurbankeun kurban sukur, sarta ngumumkeun karya-Na kalawan gumbira.
23 Anu turun ka laut dina kapal, anu bisnis di cai hébat;
24 Eta jelema-jelema narenjo karya PANGERAN, jeung mujijat-mujijat-Na di jero jero.
25 Mantenna marentah, maparin angin ribut, nu ngagelebug ombakna.
26 Maranehna naek ka langit, turun deui ka jero, nyawana lebur ku kasulitan.
27 Maranéhna gulinggasahan, jongjonan kawas jalma mabok, jeung teu boga akal.
28 Tuluy maranehna sasambat ka PANGERAN dina kasusahna, sarta ku Mantenna diusir tina kasangsaraanana.
29 Mantenna ngajadikeun angin ribut jadi tenang, nepi ka ombak-ombakna tetep.
30 Tuluy maranehna bungah lantaran jempe; ku kituna anjeunna bringeth aranjeunna ka Haven maranéhanana dipikahayang.
31 Muga-muga jalma-jalma muji sukur ka PANGERAN ku kasaean-Na, jeung karya-karya-Na anu endah ka anak manusa!
32 Hayu aranjeunna ngagungkeun anjeunna ogé di jamaah jalma, sareng muji Mantenna di kumpulan para sesepuh.
33 Mantenna ngarobah walungan-walungan jadi gurun keusik, jeung sumber-sumber cai jadi taneuh garing;
34 Tanah anu subur jadi tandus, ku kajahatan anu nyicingan di dinya.
35 Mantenna ngarobah gurun keusik jadi caina, jeung taneuh garing jadi sumber cai.
36 Sarta di dinya Mantenna ngajadikeun jalma-jalma anu kalaparan dicicingan, pikeun nyiapkeun kota pikeun tempatna;
37 Sarta melak sawah, jeung melak kebon anggur, anu bisa ngahasilkeun bungbuahan nambahan.
38 Mantenna oge ngaberkahan maranehna, nepi ka ngalobaan pisan; jeung teu sangsara sapi maranéhanana ngurangan.
39 Deui, aranjeunna dikurangan sareng diturunkeun ku katindasan, kasangsaraan, sareng kasedih.
40 Mantenna ngancurkeun panghina ka para pangéran, dijurukeun di gurun keusik, nu taya jalanna.
41 Tapi Anjeunna ngangkat jalma miskin tina kasangsaraan, sareng ngajantenkeun kulawarga sapertos domba.
42 Jalma bener bakal ningali éta, sareng gumbira, sareng sagala kajahatan bakal nutupan sungutna.
43 Sing saha anu wijaksana, anu bakal narenjo hal-hal ieu, tangtu bakal ngarti kana asihna PANGERAN.

BAB 108

1 (Kidung atawa Jabur Daud.) Nun Allah, manah abdi tetep; Kuring bakal nyanyi jeung muji, komo jeung kamulyaan kuring.
2 Hudang, harpa jeung kacapi: Kami sorangan bakal gugah isuk-isuk.
3 Abdi muji ka Gusti di tengah-tengah umat, nun PANGERAN, di antara bangsa-bangsa.
4 Sabab welas asih Gusti teh kacida agungna saluhureun langit, jeung kabeneran Gusti nepi ka mega.
5 Muji Gusti, nun Allah, saluhureun langit;
6 Mugia kakasih Gusti disalametkeun;
7 Allah parantos ngandika dina kasucian-Na; Kami bakal girang, kuring baris ngabagi Sekem, sarta mete kaluar lebak Sukot.
8 Gilad milik Kami; Manasseh milik kuring; Epraim oge kakuatan sirah kuring; Yuda teh pemberi hukum Kami;
9 Moab teh tempat ngumbah Kami; leuwih Edom abdi bakal tuang kaluar sapatu abdi; Ku urang Pelisti bakal jaya.
10 Saha anu bakal mawa kuring ka kota anu kuat? Saha anu bakal nungtun abdi ka Edom?
11 Moal Gusti, nun Allah, anu ngantunkeun simkuring? sareng anjeun moal, ya Allah, angkat sareng sarwa kami?
12 Pasihan abdi pitulung tina kasulitan: pikeun pitulung manusa sia-sia.
13 Ku jalan Allah urang bakal gagah perkasa, sabab Anjeunna anu bakal nginjak musuh urang.

BAB 109

1 (Pikeun pamingpin biduan, Mazmur Daud.) Ulah cicing, nun Allah anu dipuji ku abdi;
2 Pikeun sungut jalma jahat jeung sungut curang muka ngalawan kuring: maranéhanana geus ngomong ngalawan kuring jeung bohong bohong.
3 Maranehna ngurilingan kuring oge ku kecap-kecap anu hatena; jeung ngalawan kuring tanpa sabab.
4 Ku sabab asih Kami, maranehna musuh Kami, tapi kuring ngadoakeun diri.
5 Sareng aranjeunna parantos ngabales kuring anu jahat pikeun anu hadé, sareng kabencian pikeun kanyaah kuring.
6 Atur jalma jahat pikeun anjeunna, sareng ngantep Iblis nangtung di katuhuna.
7 Nalika anjeunna bakal dihukum, hayu anjeunna dihukum: sareng mugi doana janten dosa.
8 Ari-Na kudu saeutik; sarta ngantep sejen nyandak kantor na.
9 Anak-anakna kudu yatim, pamajikanana jadi randa.
10 Mugia anak-anakna terus-terusan nyimpang, menta;
11 Sing penjahat kudu nangkep sagala milikna; sarta ngantep strangers spoil pagawean na.
12 Mugi-mugi teu aya anu mikawelas ka Mantenna;
13 Mugi turunan-Na dipupus; sarta dina generasi saterusna hayu ngaran maranéhanana blotted kaluar.
14 Mugi kajahatan karuhunna dielingan ku PANGERAN; jeung ulah nepi ka dipupus dosa indungna.
15 Mugi-mugi aranjeunna tetep aya di payuneun PANGERAN, supados Mantenna ngaleungitkeun pangeling-eling ka maranehna ti bumi.
16 Sabab teu inget kana welas asih, tapi nganiaya ka nu miskin jeung malarat, nepi ka bisa maehan nu remuk manah.
17 Sakumaha anjeunna mikaresep kutukan, kitu deui dugi ka anjeunna: sakumaha anjeunna henteu resep kana berkah, janten jauh tina anjeunna.
18 Sakumaha anjeunna ngagemkeun kutukan sapertos jubah-Na, kitu deui kana beuteungna sapertos cai, sareng sapertos minyak kana tulang-Na.
19 Nya eta ka manehna teh ibarat pakean anu nutupan manehna, jeung jadi sabuk anu terus-terusan disarungkeun.
20 Mugi-mugi ieu ganjaran ti PANGERAN ka musuh-musuh abdi, sareng ka jalmi-jalmi anu nyentak ka abdi.
21 Tapi mugi Gusti laksanakeun kanggo abdi, nun PANGERAN, Gusti, demi jenengan Gusti;
22 Kaula mah miskin jeung malarat, hate aing tatu.
23 Abdi luntur lir kalangkang nalika lungsur-langsar.
24 tuur abdi lemah ku puasa; jeung daging abdi gagal tina fatness.
25 Kaula oge jadi panghina ka maranehna;
26 Tulungan abdi, nun PANGERAN, Allah abdi;
27 Sangkan maranehna nyaho yen ieu leungeun Anjeun; yén Gusti, PANGERAN, parantos ngalaksanakeunana.
28 Hayu aranjeunna kutukan, tapi anjeun ngaberkahan: nalika aranjeunna hudang, hayu aranjeunna isin; tapi hayu hamba thy girang.
29 Musuh-musuh abdi sina dipasihan isin, sina nutupan kabingungan sorangan, sapertos mantel.
30 Kaula muji sukur ka PANGERAN; enya, kuring bakal muji anjeunna di antara balaréa.
31 Pikeun anjeunna bakal nangtung di leungeun katuhu jalma miskin, pikeun nyalametkeun anjeunna tina jalma anu ngahukum jiwana.

BAB 110

1 (Mazmur Daud.) PANGERAN nimbalan ka Gusti Kami, "Linggih di sisi katuhu Kami, nepi ka Kami ngajadikeun musuh-musuh anjeun jadi tapak suku."
2 PANGERAN bakal ngutus tongkat kakuatan maneh ti Sion, marentah di tengah-tengah musuh maneh.
3 Umat anjeun bakal rela dina dinten kakawasaan Gusti, dina kaéndahan kasucian ti isuk-isuk;
4 PANGERAN geus sumpah, sarta moal kaduhung, Anjeun imam salamina nurutkeun aturan Melkisidik.
5 PANGERAN di leungeun katuhu maneh bakal neunggeul raja-raja dina mangsa bendu-Na.
6 Anjeunna bakal ngahukum di antara bangsa-bangsa, anjeunna bakal ngeusian tempat-tempat ku mayit; anjeunna bakal tatu huluna leuwih loba nagara.
7 Anjeunna bakal nginum tina walungan di jalan, ku kituna anjeunna kedah angkat sirah.

BAB 111

1 Puji PANGERAN. Abdi bakal muji PANGERAN kalayan sapinuhna haté abdi, dina majelis anu jujur, sareng di jamaah.
2 Damel PANGERAN teh agung, dipilarian ku sakur anu mikaresepna.
3 Karya-Na anu mulya tur mulya, jeung kaadilan-Na langgeng salalanggengna.

4 Mantenna ngajantenkeun karya-karya-Na anu endah pikeun diinget-inget: PANGERAN teh welas asih sareng welas asih.
5 Mantenna maparin dahareun ka jalma-jalma anu sieun ka Mantenna;
6 Anjeunna parantos nunjukkeun ka umat-Na kakawasaan karya-Na, supados masihan aranjeunna warisan bangsa-bangsa.
7 Karya-karya panangan-Na mangrupikeun kaleresan sareng pengadilan; sagala parentah-Na pasti.
8 Maranehanana tetep teguh salalanggengna, sarta dilakonan dina bebeneran jeung kajujuran.
9 Mantenna ngutus panebusan ka umat-Na, marentahkeun perjangjian-Na pikeun salalanggengna, jenengan-Na anu suci jeung nu dihormat.
10 Taqwa ka PANGERAN mangrupikeun awal kawijaksanaan.

BAB 112

1 Puji PANGERAN. Bagja jalma anu sieun ka PANGERAN, anu resep pisan kana parentah-parentah-Na.
2 Katurunan-Na bakal kuat di bumi: generasi anu jujur bakal diberkahan.
3 Kakayaan sareng kabeungharan bakal aya di bumina, sareng kaadilan-Na langgeng salamina.
4 Pikeun jalma jujur aya caang dina poek: Anjeunna welas asih, pinuh welas asih jeung bener.
5 Jalma hade budi, jeung mere injeuman;
6 Mantenna moal goyah salalanggengna;
7 Mantenna moal sieun ku beja-beja anu jahat, manahna tetep, percaya ka PANGERAN.
8 Haténa geus mantep, moal sieun, nepi ka ningali kahayang-Na ka musuh-musuhna.
9 Anjeunna parantos ngabubarkeun, masihan ka anu miskin; kaadilan-Na langgeng salamina; tandukna bakal diluhurkeun ku kahormatan.
10 Jalma-jalma jahat bakal narenjoeunana, terus kasedih; anjeunna bakal gnash kalawan huntu-Na, sarta ngalembereh jauh: kahayang jalma jahat bakal binasa.

BAB 113

1 Puji PANGERAN. Puji, eh hamba-hamba PANGERAN, puji jenengan PANGERAN.
2 Puji jenengan PANGERAN ti ayeuna nepi ka salalamina.
3 Ti mimiti panonpoe nepi ka surupna, jenengan PANGERAN kudu dipuji.
4 PANGERAN teh luhur saluhureun sakabeh bangsa, jeung kamulyaana-Na saluhureun langit.
5 Saha anu nyarupaan PANGERAN Allah urang, anu jumeneng di luhur,
6 Saha anu ngarendahkeun dirina pikeun ningali anu aya di sawarga sareng di bumi!
7 Mantenna ngahirupkeun nu miskin tina lebu, ngangkat nu malarat tina rungkun;
8 Sangkan Mantenna diangkat ku para pangéran, malah jeung para pangéran umat-Na.
9 Mantenna ngajadikeun awewe mandul pikeun ngajaga imah, sarta jadi indung bungah anak. Puji PANGERAN.

BAB 114

1 Waktu Israil kaluar ti Mesir, turunan Yakub ti bangsa anu basana asing;
2 Yuda jadi tempat suci-Na, jeung Israil kakawasaanana.
3 Laut nempo, terus kabur: Yordan diusir deui.
4 Gunung-gunung luncatan kawas domba, jeung pasir-pasir leutik kawas anak domba.
5 Ku naon maneh, laut, nepi ka kabur? Anjeun Yordania, naha anjeun diusir?
6 He gunung-gunung! Jeung ye bukit saeutik, kawas anak domba?
7 Ngageter, he bumi, di payuneun Gusti, di payuneun Allah Yakub;
8 Anu ngarobah batu cadas jadi cai anu ngadeg, batu batu jadi sumber cai.

BAB 115

1 Sanes ka abdi, nun PANGERAN, sanes ka abdi, tapi ka jenengan Gusti mugi dipasihan kamulyaan, karana welas asih Gusti, sareng demi kasatiaan Gusti.
2 Ku naon bangsa-bangsa kudu nanya, Dimana ayeuna Allah maranehna?
3 Tapi Allah urang aya di sawarga: Mantenna parantos ngalaksanakeun naon-naon anu dipikahoyong.
4 Brahala-brahalana mah perak jeung emas, pagawean leungeun manusa.
5 Maranehna boga sungut, tapi teu nyarita;
6 Maranehna boga ceuli, tapi teu ngadenge; irung boga, tapi teu bau.
7 Maranehna boga leungeun, tapi teu nangkeup; suku boga, tapi teu bisa leumpang; atawa ngomong ngaliwatan tikoro.
8 Jalma-jalma anu ngadamelna sami sareng aranjeunna; kitu ogé unggal hiji anu percanten ka aranjeunna.
9 Eh Israil, percanten ka PANGERAN, Anjeunna mangrupikeun pitulung sareng taméngna.
10 Eh turunan Harun, percanten ka PANGERAN, Anjeunna mangrupikeun pitulung sareng taméngna.
11 Nu sieun ku PANGERAN, sing percaya ka PANGERAN, Mantenna pitulung jeung tameng maranehna.
12 PANGERAN geus eling ka urang: Mantenna bakal ngaberkahan urang; anjeunna bakal ngaberkahan urang Israil; Anjeunna bakal ngaberkahan kulawarga Harun.
13 Mantenna bakal ngaberkahan jalma-jalma anu sieun ka PANGERAN, boh nu leutik boh nu gede.
14 PANGERAN bakal nambahan maneh, maneh jeung anak-anak maraneh.
15 Aranjeun diberkahan ku PANGERAN anu ngadamel langit jeung bumi.
16 Langit, malah langit, kagungan PANGERAN, tapi bumi parantos dipaparinkeun ka umat manusa.
17 Nu paeh teu muji ka PANGERAN, teu aya nu turun ka jempe.
18 Tapi urang bakal ngaberkahan ka PANGERAN ti ayeuna nepi ka salamina. Puji PANGERAN.

BAB 116

1 Kaula nyaah ka PANGERAN, sabab Mantenna ngupingkeun sora jeung panyambat abdi.

2 Ku sabab Mantenna nyarandekeun ceulina ka Kami, ku sabab eta Kami bakal nganuhunkeun ka Anjeunna salila Kami hirup.
3 Kasangsaraan maot ngariung kuring, sareng kanyeri naraka nahan kuring: kuring mendakan kasusah sareng kasedih.
4 Geus kitu kaula nyebat jenengan PANGERAN; Nun PANGERAN, abdi nyuhunkeun, salametkeun jiwa abdi.
5 PANGERAN teh welas asih, tur adil; enya, Allah urang teh welas asih.
6 PANGERAN ngajaga anu sederhana: abdi direndahkeun, sareng anjeunna ngabantosan abdi.
7 Balik deui ka tempat istirahat anjeun, eh jiwa; keur PANGERAN geus diurus bountifully ka anjeun.
8 Sabab Gusti nyalametkeun jiwa abdi tina maot, panon abdi tina cimata, sareng suku abdi tina ragrag.
9 Abdi bakal leumpang di payuneun PANGERAN di tanah anu hirup.
10 Abdi percanten, janten abdi nyarios: Abdi pisan sangsara.
11 Ceuk Kami, “Sakabeh jelema bohong.
12 Naon anu kudu ku sim kuring dibaleskeun ka PANGERAN tina sagala kasaean-Na ka kuring?
13 Abdi bakal nyandak cangkir kasalametan, sareng nyebat nami PANGERAN.
14 Kaula bade nedunan ikrar ka PANGERAN ayeuna di payuneun umat-Na.
15 Pupusna jalma-jalma suci di payuneun PANGERAN.
16 Nun PANGERAN, abdi teh abdi Gusti; Abdi abdi anjeun, sareng putra abdi awéwé anjeun: anjeun parantos ngaleupaskeun beungkeut abdi.
17 Kaula bade nyanggakeun kurban pamuji sukur, sareng bade nganuhunkeun ka Gusti.
18 Kaula bade nedunan ikrar ka PANGERAN ayeuna di payuneun umat-Na,
19 Di palataran Bait Allah, di tengah-tengah maneh, eh Yerusalem! Puji PANGERAN.

BAB 117

1 Puji PANGERAN, he bangsa-bangsa, puji Mantenna, he sakabeh umat!
2 Sabab welas asih-Na gede ka urang, jeung kasatiaan PANGERAN langgeng salalanggengna. Puji PANGERAN.

BAB 118

1 Puji sukur ka PANGERAN; pikeun anjeunna téh alus: sabab asih-Na endureth salamina.
2 Hayu urang Israil ayeuna nyebutkeun, yén asih-Na langgeng.
3 Ayeuna turunan Harun ngucapkeun, yen asih-Na langgeng.
4 Sing ajrih ka PANGERAN, hayu urang sarerea, yen asih-Na langgeng.
5 Abdi nganuhunkeun ka PANGERAN dina kasusahan, PANGERAN ngawaler abdi, sareng nempatkeun abdi di tempat anu lega.
6 PANGERAN aya di pihak abdi; Kuring moal sieun: naon bisa manusa ngalakukeun ka kuring?
7 PANGERAN nyarengan abdi-abdi sareng anu nulungan abdi;
8 Leuwih hade ngandel ka PANGERAN ti batan percaya ka manusa.
9 Leuwih hade ngandel ka PANGERAN ti batan percaya ka para pangeran.
10 Kaula dikurilingan ku sakabeh bangsa, tapi ku jenengan PANGERAN ku Kami rek ditumpes.
11 Maranehna ngariung ka Kami; enya, aranjeunna ngurilingan kuring ngeunaan: tapi ku nami PANGERAN kuring bakal ngancurkeun aranjeunna.
12 Maranehna kukurilingan kawas lebah; aranjeunna dipareuman sapertos seuneu cucuk: sabab ku nami PANGERAN abdi bakal ngancurkeun aranjeunna.
13 Maneh geus nyodorkeun kuring nepi ka tiwas, tapi PANGERAN geus nulungan kuring.
14 PANGERAN mangrupikeun kakuatan sareng lagu abdi, sareng janten kasalametan abdi.
15 Sora gumbira jeung kasalametan aya dina kemah-kemah jalma bener: panangan katuhu PANGERAN ngalakukeun gagah.
16 Leungeun katuhu PANGERAN diluhurkeun, panangan katuhu PANGERAN didamel gagah.
17 Abdi moal maot, tapi hirup, sareng nyatakeun padamelan PANGERAN.
18 PANGERAN parantos ngahukum abdi, tapi abdi henteu diserenkeun ka maot.
19 Bukakeun ka abdi lawang-lawang kabeneran: Abdi badé lebet kana éta, sareng muji PANGERAN.
20 Ieu gapura PANGERAN, tempat jalma bener bakal asup.
21 Abdi badé muji ka Gusti, margi Gusti parantos ngupingkeun ka abdi, sareng parantos janten kasalametan abdi.
22 Batu anu ditampik ku tukang-tukang bangunan teh jadi batu juru.
23 Ieu teh PANGERAN; éta endah dina panon urang.
24 Ieu poe anu didamel ku PANGERAN; urang bakal girang jeung gumbira di dinya.
25 Nun PANGERAN, salametkeun ayeuna, nun PANGERAN.
26 Diberkahan anu sumping ku nami PANGERAN, kami parantos ngaberkahan anjeun kaluar ti Bait PANGERAN.
27 Allah teh PANGERAN, anu geus maparin caang ka urang;
28 Anjeun Allah abdi, sareng abdi bakal muji ka Gusti: Anjeun Allah abdi, abdi bakal ngaluhuran Anjeun.
29 Puji sukur ka PANGERAN! pikeun anjeunna téh alus: pikeun asih-Na endureth salamina.

BAB 119

1 ALEP. Bagja jalma anu teu najis dina jalan, anu leumpang dina hukum PANGERAN.
2 Bagja jalma-jalma anu ngajaga kana kasaksian-Na, sareng anu milari Mantenna kalayan ati-ati.
3 Maranéhna ogé henteu ngalakukeun kajahatan;
4 Gusti parantos marentahkeun ka abdi-abdi supados ngalaksanakeun timbalan-timbalan Gusti.
5 Muga-muga jalan-jalan abdi ditungtut kana katetepan Gusti!
6 Mangka abdi moal isin, upami abdi taat kana sagala parentah Gusti.
7 Abdi muji ka Gusti kalayan jujur, nalika abdi diajar hukum-hukum Gusti anu adil.

8 Kaula bade nedunan parentah-parentah Gusti, mugi ulah dugi ka abdi sadaya.
9 BÉTÉ. Ku naon saurang nonoman ngabersihkeun jalanna? ku nyandak heed thereto nurutkeun kecap thy.
10 Sakedahna hate abdi neneda ka Gusti, mugi abdi ulah nyimpang tina parentah Gusti.
11 Pangandika Gusti ku sim kuring disimpen dina jero hate, supados ulah dosa ka Gusti.
12 Muji Gusti, nun PANGERAN, ajarkeun parentah Gusti.
13 Kalayan biwir abdi, abdi parantos nyatakeun sagala putusan tina sungut anjeun.
14 Abdi bagja dina jalan kasaksian Gusti, sapertos dina sagala kabeungharan.
15 Abdi badé muhasabah kana timbalan Gusti, sareng ningali kana jalan Gusti.
16 Abdi bakal resep kana katetepan Gusti: Abdi moal mopohokeun pangandika Gusti.
17 GIMEL. Perlakuan bountifully ka abdi Anjeun, supaya abdi bisa hirup, sarta tetep kecap anjeun.
18 Buka panon abdi, supados abdi tiasa ningal hal-hal anu endah tina hukum Gusti.
19 Abdi teh urang asing di bumi, ulah nyumputkeun parentah Gusti ka abdi.
20 Jiwa abdi remuk ku karepna kana putusan Gusti salamina.
21 Maneh geus ngagebeg ka jalma-jalma anu dikutuk, anu ingkar tina parentah-parentah Gusti.
22 Jauhkeun ti kuring hina jeung hina; pikeun kuring geus tetep kasaksian Anjeun.
23 Para pangéran ogé calik sareng nyarios ngalawan ka abdi, tapi abdi Gusti parantos muhasabah kana katetepan Gusti.
24 Kasaksian Gusti oge kabingahan abdi sareng nasehat abdi.
25 DALET. Jiwa abdi cleavet kana lebu: hirupkeun abdi nurutkeun pangandika Anjeun.
26 Abdi parantos nyarioskeun kalakuan abdi, sareng Gusti ngupingkeun ka abdi.
27 Pasihan abdi terang kana jalan parentah Gusti, supados abdi nyarioskeun karya-karya Gusti anu endah.
28 Jiwa abdi ngalebur kasedih, mugi Gusti nguatkeun abdi numutkeun pangandika Gusti.
29 Jauhkeun abdi tina jalan bohong, sareng pasihan abdi hukum Gusti kalayan welas asih.
30 Abdi parantos milih jalan anu leres, hukum-hukum Gusti parantos diserahkeun ka abdi.
31 Abdi tetep kana parentah Gusti, nun PANGERAN, mugi abdi ulah dihinakeun.
32 Abdi bakal ngajalankeun jalan parentah Gusti, nalika anjeun ngalegaan haté abdi.
33 Anjeunna. Nun PANGERAN, ajarkeun abdi kana katetepan Gusti; jeung kuring bakal tetep nepi ka ahir.
34 Pasihan abdi pangertian, sareng abdi bakal nuturkeun hukum Gusti; enya, kuring bakal nitenan eta kalawan sakabeh haté kuring.
35 Pasihan abdi kana jalan parentah Gusti; sabab di dinya kuring resep.
36 Condongkeun manah abdi kana parentah-parentah Gusti, sanes kana karakusan.
37 Hindarkeun panon kuring tina ningali anu kasombongan; sareng gancangkeun kuring dina jalan anjeun.
38 Teguhkeun pangandika Gusti ka abdi Gusti, anu taqwa ka Gusti.
39 Pupuskeun hinaan anu ku simkuring dipikaajrih, sabab hukum-hukum Gusti teh hade.
40 Nya, abdi parantos sono kana parentah-parentah Gusti.
41 WAU. Mugi-mugi rahmat Gusti sumping oge ka abdi, nun PANGERAN, kasalametan Gusti, numutkeun pangandika Gusti.
42 Janten abdi kedah tiasa ngajawab ka anu ngahina ka abdi, sabab abdi percanten kana pangandika Gusti.
43 Jeung ulah nepikeun pangandika bebeneran tina sungut Kami; keur kuring geus miharep kana judgments thy.
44 Kitu deui abdi-abdi bade tumut kana hukum Gusti salalanggengna.
45 Sareng abdi bakal leumpang dina kamerdikaan, sabab abdi milarian timbalan Gusti.
46 Abdi bade nyarioskeun kasaksian Gusti oge di payuneun raja, sareng moal isin.
47 Abdi bakal resep kana parentah Gusti, anu ku abdi dipikacinta.
48 Panangan abdi oge bade ngangkat kana parentah Gusti, anu ku abdi dipikacinta; sarta kuring bakal tapa dina katetepan thy.
49 ZAIN. Inget kecap ka abdi Anjeun, kana nu Anjeun geus ngabalukarkeun kuring pikeun harepan.
50 Ieu panglipur abdi dina kasangsaraan, sabab pangandika Gusti parantos nyegerkeun abdi.
51 Kaula dihina pisan ku jalma-jalma anu sombong, tapi kuring henteu nolak tina hukum Gusti.
52 Abdi emut kana hukum-hukum Gusti ti baheula, nun PANGERAN; sarta geus comforted sorangan.
53 Kacida pikasieuneunana ku jalma-jalma jahat anu ninggalkeun hukum Gusti.
54 Angger-angger Gusti parantos janten lagu-lagu sim kuring di tempat ibadah.
55 Abdi emut kana jenengan Gusti, nun PANGERAN, wengi-wengi, sareng nedunan hukum Gusti.
56 Ieu abdi kagungan, margi abdi tumut kana parentah Gusti.
57 KETEH. Anjeun bagian abdi, O PANGERAN: Kuring geus ngomong yén kuring bakal tetep kecap thy.
58 Abdi nyuhunkeun sih kurnia Gusti kalayan sapinuhna manah, mugia welas asih ka abdi numutkeun pangandika Gusti.
59 Abdi mikir kana jalan abdi, sareng nyepengkeun suku abdi kana kasaksian Gusti.
60 Abdi buru-buru, sareng henteu tunda kana parentah Gusti.
61 Tali-tali jalma-jalma jahat ngarampok kuring, tapi kuring henteu mopohokeun hukum Gusti.
62 Dina tengah wengi abdi gugah muji sukur ka Gusti margi tina hukum Gusti anu adil.
63 Kaula nyaah ka jalma-jalma anu ajrih ka Gusti, jeung jalma-jalma anu taat kana parentah-parentah Gusti.
64 Nun PANGERAN, bumi pinuh ku welas asih Gusti;
65 TEH. Gusti parantos damel saé ka abdi Gusti, nun PANGERAN, numutkeun pangandika Gusti.
66 Pajarkeun ka abdi kaadilan sareng pangaweruh anu hadé, sabab abdi percanten kana parentah Gusti.
67 Samemeh kasangsaraan, abdi sesat, tapi ayeuna abdi parantos nedunan pangandika Gusti.

68 Maneh teh hade, jeung hade; ajarkeun ka abdi parentah-parentah Gusti.
69 Jalma-jalma anu reueus ngamalkeun bohong ka abdi, tapi abdi bakal ngajaga timbalan Gusti kalayan sapinuhna haté.
70 Haténa lir gajih; tapi kuring resep kana hukum Gusti.
71 Sae pikeun kuring anu disangsara; supados abdi tiasa diajar katetepan Gusti.
72 Hukum sungut Gusti leuwih hade keur kuring ti batan rébuan emas jeung pérak.
73 JOD. Leungeun anjeun parantos ngadamel kuring sareng ngawangun kuring: pasihan abdi pangertian, supados kuring diajar paréntah anjeun.
74 Jalma-jalma anu sieun ka Gusti bakal bagja lamun ningali Kami; sabab kuring ngarep-ngarep kana pangandika anjeun.
75 Abdi terang, nun PANGERAN, yen putusan Gusti leres, sareng ku kasatiaan Gusti parantos nyiksa abdi.
76 Mugi-mugi Gusti janten panglipur sim kuring, numutkeun pangandika Gusti ka abdi Gusti.
77 Mugi-mugi Gusti sumping ka abdi, supados abdi tiasa hirup;
78 Sing sombong kudu isin; Pikeun aranjeunna diurus perversely ka kuring tanpa alesan: tapi kuring bakal tapa dina precepts Anjeun.
79 Sing saha anu ajrih ka Gusti, sing saha anu uninga kana parentah Gusti.
80 Mugi abdi sing satia dina katetepan Gusti; supaya kuring teu isin.
81 KAP. Jiwa abdi pingsan pikeun kasalametan anjeun: tapi kuring ngarepkeun pangandika anjeun.
82 Panon abdi lirén pikeun pangandika Gusti, saurna, Iraha Gusti ngalipur abdi?
83 Pikeun Kami geus jadi kawas botol dina haseup; Nanging abdi henteu hilap kana katetepan Gusti.
84 Sabaraha dinten abdi Gusti? iraha anjeun bakal ngalaksanakeun hukuman ka anu nganiaya kuring?
85 Jalma-jalma anu reueus ngagali liang pikeun abdi, anu henteu saluyu sareng hukum Gusti.
86 Sakabeh parentah Gusti satia, dikaniaya ka kaula; tulungan abdi.
87 Maranéhna ampir-ampiran ngahakan kuring di bumi; tapi abdi henteu ngantunkeun parentah-parentah Gusti.
88 Nyegerkeun abdi tina asih Gusti; jadi kuring bakal tetep kasaksian tina sungut anjeun.
89 LAMED. Salamina, nun PANGERAN, pangandika Gusti tetep di sawarga.
90 Kasatiaan Gusti teh turun-tumurun;
91 Maranéhna tetep dina poé ieu nurut kana aturan-aturan Gusti, margi sadaya umat Gusti.
92 Upami teu aya hukum Gusti anu janten karesep abdi, abdi kedahna binasa dina kasangsaraan abdi.
93 Abdi moal mopohokeun timbalan-timbalan Gusti, sabab ku Gusti parantos ngahirupkeun abdi.
94 Abdi kagungan anjeun, salametkeun abdi; keur kuring geus ditéang aturan thy.
95 Jalma jahat ngadagoan kuring pikeun ngancurkeun kuring, tapi kuring bakal ngémutan kasaksian Gusti.
96 Abdi parantos ningali tungtung sadaya kasampurnaan, tapi parentah Gusti jembar pisan.
97 emh. O kumaha cinta abdi hukum Anjeun! éta semedi abdi sapopoe.
98 Ku parentah-parentah Gusti parantos ngajantenkeun abdi langkung wijaksana ti batan musuh-musuh abdi, margi aranjeunna salamina sareng abdi.
99 Abdi langkung seueur pangarti ti batan guru-guru abdi sadaya, sabab piunjuk Gusti mangrupikeun pamikiran abdi.
100 Abdi langkung ngartos ti batan anu kapungkur, margi abdi taat kana parentah Gusti.
101 Abdi parantos ngajauhan sampéan abdi tina sagala cara anu jahat, supados abdi tiasa ngajaga pangandika Gusti.
102 Abdi henteu nyimpang tina hukum-hukum Gusti, sabab Gusti parantos ngajar abdi.
103 Betapa amisna pangandika Gusti kana rasa abdi! enya, leuwih amis batan madu kana sungut kuring!
104 Ku timbalan-timbalan Gusti abdi nampi pangertian, ku sabab kitu abdi benci kana sagala jalan palsu.
105 NUN. Firman anjeun mangrupikeun lampu pikeun suku kuring, sareng lampu pikeun jalan kuring.
106 Abdi parantos sumpah, sareng abdi bakal ngalaksanakeun éta, yén kuring bakal netepkeun hukum-hukum Gusti anu adil.
107 Abdi pisan sangsara, mugi Gusti hirupkeun abdi, numutkeun pangandika Gusti.
108 Nun PANGERAN, mugi kersa nampi pangaos abdi-abdi kalayan suka rela, sareng ajarkeun hukum-hukum Gusti.
109 Jiwa abdi tetep aya dina panangan abdi, tapi abdi henteu mopohokeun hukum Gusti.
110 Jalma-jalma jahat parantos nangkep abdi, tapi abdi henteu nyimpang tina timbalan Gusti.
111 Kasaksian Gusti ku abdi dipusakakeun salalanggengna, margi eta teh kabungahan abdi.
112 Abdi ngajurungkeun manah abdi pikeun ngalaksanakeun katetepan Gusti salamina, dugi ka ahir.
113 SAMEH. Abdi bogoh pikiran sia-sia: tapi hukum thy do I love.
114 Gusti tempat panyumputan abdi sareng taméng abdi, abdi ngarep-ngarep kana pangandika Gusti.
115 Nyingkah ti Kami, eh jelema-jelema jahat, sabab Kami bakal nuturkeun parentah-parentah Allah Kami.
116 Nyanggakeun abdi numutkeun pangandika Gusti, supados abdi tiasa hirup, sareng ulah isin kana harepan abdi.
117 Tungtung abdi, mugi abdi salamet, sareng abdi bakal tetep ngaregepkeun katetepan Gusti.
118 Sakur anu ingkar tina parentah-parentah Gusti ku Gusti ditincak-tincak;
119 Gusti ngancurkeun sakabeh jalma jahat di bumi sapertos runtah, ku sabab éta kuring resep kana kasaksian Gusti.
120 Daging abdi ngageter sieun ku Gusti; sarta Kami sieun judgments thy.
121 AIN. Abdi parantos ngalaksanakeun kaadilan sareng kaadilan: ulah ngantepkeun abdi ka anu ngatindas.
122 Janten jaminan pikeun abdi Gusti pikeun kasaéan: ulah ngantepkeun anu sombong ka abdi.
123 Panon abdi lirén pikeun kasalametan Gusti, sareng pikeun pangandika kaadilan Gusti.
124 Laksanakeun ka abdi Gusti numutkeun welas asih Gusti, sareng ajarkeun katetepan Gusti.
125 Abdi abdi Gusti; pasihan abdi pangertian, supados abdi terang kana kasaksian Gusti.

126 Geus waktuna Gusti migawe pagawean, nya eta hukum Gusti geus batal.
127 Ku sabab eta abdi bogoh ka parentah Gusti leuwih ti emas; enya, luhureun emas murni.
128 Ku sabab kitu abdi nganggap sagala parentah Gusti ngeunaan sagala hal leres; jeung Abdi hate unggal jalan palsu.
129 PE. Kasaksian Gusti endah pisan, ku sabab kitu jiwa kuring tetep.
130 Pangandika Gusti maparin caang; eta mere pamahaman ka basajan.
131 Abdi ngabuka sungut, sareng ngahuleng, margi abdi ngarep-ngarep kana parentah Gusti.
132 Mugi-mugi ka abdi-abdi, welas asih ka abdi-abdi, sapertos anu dianggo ka jalmi-jalmi anu nyaah ka Gusti.
133 Taatkeun léngkah abdi dina pangandika Gusti, sareng ulah aya kajahatan anu ngawasa abdi.
134 Luputkeun abdi tina panganiayaan manusa: ku kituna abdi bakal ngajaga timbalan Gusti.
135 Terangkeun wajah Gusti ka abdi Gusti; sareng ajarkeun ka abdi katetepan Gusti.
136 Walungan-walungan cai maruragan panon abdi, margi henteu nedunan hukum Gusti.
137 TZADDI. Gusti teh adil, nun PANGERAN, sareng hukum-hukum Gusti leres.
138 Kasaksian Gusti anu diparentahkeun ku Gusti leres sareng satia pisan.
139 Kaanginan abdi ngalebur abdi, margi musuh abdi parantos mopohokeun pangandika Gusti.
140 Pangandika Gusti suci pisan, ku sabab eta abdi teh mikanyaah.
141 Kaula leutik, dihina, tapi ulah poho kana parentah-parentah Gusti.
142 Kaadilan Gusti mangrupikeun kaadilan anu langgeng, sareng hukum Gusti leres.
143 Kasangsaraan sareng kasangsaraan parantos nahan abdi, tapi parentah Gusti anu pikabungaheun abdi.
144 Kabeneran kasaksian Gusti langgeng: pasihan abdi pangertian, sareng abdi bakal hirup.
145 KOPH. Kuring ceurik kalayan sakujur haté; dengekeun abdi, nun PANGERAN: Abdi bakal ngajaga katetepan Gusti.
146 Abdi sasambat ka Gusti; nyalametkeun abdi, sarta abdi bakal tetep testimonies Anjeun.
147 Abdi ngahalangan isuk-isuk, sareng sasambat: Abdi ngarep-ngarep kana pangandika Gusti.
148 Panon abdi ngahalangan jam wengi, supados abdi tiasa muhasabah dina pangandika Gusti.
149 Dangukeun sora abdi numutkeun kaasih Gusti.
150 Maranehanana deukeut-deukeut anu nuturkeun kajahatan, jauh tina hukum Gusti.
151 Gusti caket, nun PANGERAN; sareng sadaya parentah anjeun leres.
152 Ngeunaan kasaksian-kasaksian Gusti, abdi parantos terang ti baheula yen Gusti parantos ngadegkeunana salamina.
153 RÉH. Perhatikeun kasangsaraan kuring, sareng salametkeun kuring: sabab kuring henteu mopohokeun hukum Gusti.
154 Beungeutkeun perkara abdi, sareng luputkeun abdi: gancangkeun abdi numutkeun pangandika Gusti.
155 Kasalametan jauh ti jalma jahat, sabab henteu milarian katetepan Gusti.
156 Nun PANGERAN, agungna welas asih Gusti;
157 Loba anu panganiaya jeung musuh Kami; tapi kuring henteu nolak tina kasaksian anjeun.
158 Kaula nenjo jelema-jelema nu ngalanggar hukum, jeung ngarasa sedih; sabab aranjeunna henteu ngajaga kecap anjeun.
159 Perhatikeun kumaha abdi mikanyaah timbalan-timbalan Gusti.
160 Pangandika Gusti leres ti awal mula, sareng sadaya hukum Gusti anu adil langgeng salamina.
161 SKIN. Pangéran-pangéran dikaniaya tanpa alesan, tapi haté kuring sieun ku pangandika Gusti.
162 Abdi bingah kana pangandika Gusti, sapertos jalmi anu mendakan jarahan anu ageung.
163 Abdi benci sareng jijik bohong, tapi hukum Gusti abdi bogoh.
164 Sadinten tujuh kali sim kuring muji ka Gusti, margi tina hukum Gusti anu adil.
165 Katengtreman gede jalma anu nyaah kana hukum Gusti, moal aya anu nyinggung aranjeunna.
166 PANGERAN, abdi ngarep-ngarep kana kasalametan Gusti, sareng ngalaksanakeun parentah Gusti.
167 Jiwa abdi nyumponan parentah Gusti; jeung Abdi bogoh aranjeunna exceedingly.
168 Abdi nedunan timbalan-timbalan Gusti sareng parentah Gusti, margi sadaya jalan abdi aya di payuneun Gusti.
169 TAU. Sumangga sasambat abdi caket payuneun Gusti, nun PANGERAN: pasihan abdi pangertian numutkeun pangandika Gusti.
170 Nyuhunkeun panyuwun abdi dugi ka payuneun Gusti, salametkeun abdi numutkeun pangandika Gusti.
171 Biwir abdi bakal ngucapkeun pujian, nalika Gusti parantos ngajarkeun katetepan Gusti.
172 Basa abdi bakal nyarioskeun pangandika Gusti, sabab sagala parentah Gusti leres.
173 Mugi Gusti nulungan abdi; sabab kuring geus milih parentah Anjeun.
174 Abdi ngarep-ngarep kana kasalametan Gusti, nun PANGERAN; sareng hukum anjeun mangrupikeun kabungahan abdi.
175 Sumangga abdi hirup, sareng muji ka Gusti; sarta ngantep judgments thy mantuan kuring.
176 Abdi sesat sapertos domba anu leungit; neangan abdi thy; keur kuring teu poho parentah thy.

BAB 120

1 (Kidung darajat.) Dina kasangsaraan kuring sasambat ka PANGERAN, sarta Mantenna nguping.
2 Luputkeun jiwa abdi, nun PANGERAN, tina biwir bohong, sareng tina létah anu bohong.
3 Naon anu bakal dipasihkeun ka anjeun? atanapi naon anu bakal dilakukeun ka anjeun, eh basa palsu?
4 Panah-panah anu seuseukeutna ti nu gagah perkasa, jeung bara api tina juniper.
5Cilaka kuring, anu kuring cicing di Mesek, anu cicing di kemah Kedar!
6 Jiwa abdi parantos lami cicing sareng anjeunna anu henteu resep katengtreman.

7 Kami keur katengtreman, tapi lamun kuring nyarita, maranehna keur perang.

BAB 121

1 (Kidung darajat.) Abdi badé angkat panon ka pasir-pasir, ti mana datangna pitulung abdi.
2 Pitulung abdi ti PANGERAN, anu ngadamel langit sareng bumi.
3 Mantenna moal ngantep suku anjeun obah, anu ngajaga anjeun moal sare.
4 Nya, anu ngajaga urang Israil moal sare atanapi sare.
5 PANGERAN anu ngajaga anjeun, PANGERAN anu ngiuhan anjeun dina panangan katuhu anjeun.
6 Panonpoe moal nyaah ka anjeun beurang, atawa bulan peuting.
7 PANGERAN bakal ngajaga anjeun tina sagala kajahatan, anjeunna bakal ngajaga jiwa anjeun.
8 PANGERAN bakal ngajaga anjeun kaluar jeung asup anjeun ti ayeuna nepi ka salamina.

BAB 122

1 (Hiji kidung darajat Daud.) Kaula bungah basa ceuk maranehna, "Hayu urang ka Bait Allah."
2 Suku kami bakal nangtung di jero gerbang anjeun, Yérusalém.
3 Yérusalém diadegkeun sabagé kota anu padu;
4 Ka mana eta kaom-kaom, nya eta kaom-kaom PANGERAN, nyarekan ka urang Israil, pikeun muji sukur ka jenengan PANGERAN.
5 Sabab aya tahta pangadilan, tahta kulawarga Daud.
6 Nenedakeun katengtreman Yerusalem: sing saha anu nyaah ka Gusti bakal makmur.
7 Katengtreman aya dina témbok anjeun, sareng kamakmuran di jero karaton anjeun.
8 Demi dulur-dulur jeung dulur-dulur Kami, ayeuna kuring bakal ngucapkeun, "Katengtreman aya dina diri anjeun."
9 Ku sabab Bait PANGERAN, Allah urang, abdi bakal milarian kasalametan anjeun.

BAB 123

1 (Hiji kidung darajat.) Ka Gusti abdi neuteup panon abdi, duh nu dumuk di sawarga.
2 Lah, sakumaha panon budak ningali kana panangan juragan, sareng sapertos panon budak awéwé kana panangan nyonya; jadi panon urang ngadagoan PANGERAN Allah urang, nepi ka manéhna mikanyaah ka urang.
3 Mugia abdi-abdi, nun PANGERAN, mugi kaasih ka abdi;
4 Jiwa urang kacida pinuhna ku hinaan jalma-jalma anu bageur, jeung hinaan jalma-jalma nu sombong.

BAB 124

1 (Kidung darajat Daud).
2 Upama lain PANGERAN anu di pihak urang, waktu jalma-jalma narajang ka urang.
3 Geus kitu maranehna gancang-gancang ngelek ka urang, nalika amarahna ngagedur ka urang.
4 Geus kitu cai geus ngaleuleuwihi urang, caina geus nyaah ka jiwa urang.
5 Teras cai kareueus parantos ngalangkungan jiwa urang.
6 Puji PANGERAN, anu henteu masihan urang salaku mangsa huntu maranéhanana.
7 Jiwa urang luput lir manuk kaluar tina jerat tukang manuk;
8 Pitulung urang aya dina nami PANGERAN, anu ngadamel langit sareng bumi.

BAB 125

1 (Kidung darajat.) Anu percaya ka PANGERAN bakal lir gunung Sion, anu teu bisa dipindah-pindah, tapi tetep langgeng.
2 Sakumaha gunung-gunung ngurilingan Yerusalem, kitu deui PANGERAN ngurilingan umat-Na ti ayeuna nepi ka salamina.
3 Sabab panangan jalma-jalma jahat moal aya dina kaayaan jalma bener; lest nu soleh nempatkeun mudik leungeun maranéhna kana iniquity.
4 Nun PANGERAN, laksanakeun kahadean ka jalma-jalma anu bageur, sareng ka jalma-jalma anu jujur.
5 Pikeun jalma anu nyimpang kana jalan anu bengkok, PANGERAN bakal nungtun aranjeunna sareng anu ngalakukeun kajahatan, tapi katengtreman bakal aya dina Israil.

BAB 126

1 (Hiji kidung darajat.) Nalika PANGERAN malikkeun deui pangbuangan Sion, urang sapertos anu ngimpi.
2 Mangka sungut urang pinuh ku seuri, jeung létah urang ku nyanyian: lajeng aranjeunna nyarios di antara kapir, PANGERAN geus dipigawé hal hébat pikeun maranéhna.
3 PANGERAN parantos ngadamel hal-hal anu hébat pikeun urang; dimana urang bungah.
4 Nun PANGERAN, urang balikkeun deui panangkaran urang, sapertos walungan di kidul.
5 Anu melak ku cimata bakal melak ku bungah.
6 Sing saha anu kaluar jeung ceurik, mawa siki anu berharga, pasti bakal datang deui kalayan gumbira, mawa gandumna.

BAB 127

1 (Kidung darajat pikeun Suléman.) Iwal PANGERAN anu ngawangun imah, maranéhanana digawé sia-sia anu ngawangun éta;
2 Sia-sia anjeun gugah isuk-isuk, linggih telat, tuang roti tina kasedihan: sabab kitu anjeunna masihan sare anu dipikacinta.
3 Leres, murangkalih mangrupikeun warisan ti PANGERAN, sareng buah rahim mangrupikeun ganjaran Mantenna.
4 Sapertos panah anu aya dina panangan jalmi perkasa; kitu deui barudak ngora.
5 Bagja jalma anu pinuh ku panahna: aranjeunna moal isin, tapi bakal nyarios sareng musuh di gapura.

BAB 128

1 (Kidung darajat.) Bagja sakur anu sieun ka PANGERAN; nu leumpang dina jalan-Na.
2 Pikeun anjeun bakal ngadahar hasil tina panangan anjeun: anjeun bakal bagja, sareng anjeun bakal bagja.
3 Pamajikan anjeun bakal lir anggur anu buahan di sisi imah anjeun: anak anjeun sapertos pepelakan zaitun di sakuriling méja anjeun.
4 Nya kitu, jalma anu sieun ku PANGERAN bakal diberkahan.
5 PANGERAN bakal ngaberkahan ka anjeun ti Sion, sarta anjeun bakal ningali kahadean Yerusalem sapanjang poé hirup anjeun.
6 Leres, anjeun bakal ningali anak-anak anjeun, sareng katengtreman di Israil.

BAB 129

1 (Hiji kidung darajat.) Ti budak ngora mah maranehna geus sering nganyenyerikeun hate, mugi urang Israil ngucapkeun:
2 Geus sababaraha kali maranehna nganyenyeri kuring ti budak leutik, tapi maranehna teu meunang ngalawan kuring.
3 Tukang bajak ngabajak kana tonggong Kami;
4 PANGERAN teh adil, geus megatkeun tali-tali jalma jahat.
5 Sing saha jalma-jalma anu benci ka Sion, kudu dibingungkeun.
6 Sing jadi lir jukut dina loteng imah, anu layu samemeh tumuwuh.
7 Nu mower teu ngeusian leungeun-Na; atawa manéhna nu ngabeungkeut sheaves dada-Na.
8 Sanes anu ngalangkung teu nyaraho, "Mugia Gusti ngaberkahan ka aranjeun."

BAB 130

1 (Hiji kidung darajat.) Tina jero-jerona kuring sasambat ka Gusti, nun PANGERAN.
2 Gusti, dangukeun sora abdi: mugi ceuli Anjeun merhatikeun sora panyuwun abdi.
3 Upami Gusti, nun PANGERAN, kedah nyirian kajahatan, nun PANGERAN, saha anu bakal tahan?
4 Tapi aya pangampura sareng anjeun, anu matak sieun.
5 Abdi ngarep-ngarep PANGERAN, jiwa abdi ngantosan, sareng pangandika-Na abdi ngarep-ngarep.
6 Jiwa abdi ngadagoan Gusti langkung ti batan anu jaga isuk-isuk, ti batan anu jaga isuk-isuk.
7 Urang Israil kudu ngarep-ngarep ka PANGERAN;
8 Sarta anjeunna bakal nebus Israil tina sagala kajahatan-Na.

BAB 131

1 (Kidung darajat Daud.) Nun PANGERAN, abdi henteu sombong, sareng panon abdi henteu sombong;
2 Satemenna Kami geus kalakuanana jeung nyenangkeun diri, kawas budak anu disapih ti indungna: jiwa kuring malah kawas anak disapih.
3 Hayu urang Israil ngarep-ngarep ka PANGERAN ti ayeuna sareng salamina.

BAB 132

1 Kidung darajat. PANGERAN, emut ka Daud, sareng sadaya kasangsaraanana:
2 Kumaha anjeunna sumpah ka PANGERAN, sareng sumpah ka Allah Yakub anu perkasa;
3 Satemenna Kami moal asup ka Kemah Kami, moal naek kana ranjang Kami;
4 Abdi moal masihan sare kana panon abdi, atanapi sare kana kongkolak panon abdi,
5 Dugi ka abdi mendakan tempat pikeun PANGERAN, tempat pikeun Gusti Yakub anu perkasa.
6 Nya, urang ngupingkeunana di Eprata, di tegal-tegal.
7 Urang bakal asup ka kemah-kemah-Na: urang bakal nyembah di tapak suku-Na.
8 Nun PANGERAN, gugah ka pangreureuhan Gusti; anjeun, sareng Parahu kakuatan anjeun.
9 Mugi imam-imam Gusti anggoan ku kaadilan; jeung hayu wali thy ngagorowok pikeun kabagjaan.
10 Demi abdi Gusti Daud, ulah nyingkur wajah anu diistrenan ku Gusti.
11 PANGERAN geus sumpah bener ka Daud; anjeunna moal balik ti dinya; Tina buah awak anjeun bakal kuring pasang kana tahta anjeun.
12 Upami anak-anak anjeun bakal ngajaga perjangjian sareng kasaksian Kami anu bakal diajarkeun ka aranjeunna, anak-anakna bakal linggih dina tahta anjeun salami-lami.
13 Sabab PANGERAN geus milih Sion; anjeunna geus dipikahoyong eta pikeun habitation-Na.
14 Ieu tempat peristirahatan Kami salamina: di dieu Kami baris cicing; keur Kami geus dipikahoyong eta.
15 Kami bakal ngaberkahan rezekina kalayan seueur pisan;
16 Para imam-imamna ku Kami ku Kami rek dipakekeun ku kasalametan, jalma-jalma sucina bakal surak gumbira.
17 Di dinya Kami rek nyieun tanduk Daud nepi ka pucukna: Kami geus nangtukeun lampu pikeun anu diistrenan Kami.
18 Musuh-musuhna ku Kami dipasihan isin, tapi makuta-Na bakal mekar dina dirina sorangan.

BAB 133

1 (Kidung darajat Daud.) Behold, kumaha alus jeung kumaha pikaresepeun nya éta pikeun dulur-dulur hirup babarengan dina persatuan!
2 Ibarat salep anu amis dina sirah, anu nyerep kana janggot, bahkan janggot Harun;
3 Sapertos embun-embunan Hermon, lir ibun anu turun ka pagunungan Sion;

BAB 134

1 (Hiji kidung darajat.) Puji sukur ka PANGERAN, he sakabeh abdi-abdi PANGERAN, anu peuting-peuting nangtung di Bait Allah.
2 Angkat panangan anjeun di Bait Suci, sareng puji PANGERAN.
3 PANGERAN anu ngadamel langit jeung bumi ngaberkahan ka anjeun ti Sion.

BAB 135

1 Puji PANGERAN. Puji jenengan PANGERAN; puji
Mantenna, eh abdi-abdi PANGERAN.
2 Aranjeun anu araya di Bait Allah, di palataran Bait Allah
urang,
3 Puji PANGERAN; pikeun PANGERAN teh alus: nyanyi
muji ka ngaranna; pikeun éta pikaresepeun.
4 Sabab PANGERAN geus milih Yakub pikeun Mantenna,
jeung Israil jadi harta banda-Na.
5 Kaula terang yen PANGERAN teh agung, sarta Gusti
urang teh luhur sagala allah.
6 Sakur anu dikersakeun ku PANGERAN, di sawarga, di
bumi, di sagara, jeung di sagara jero.
7 Mantenna nimbulkeun uap ti tungtung-tungtung bumi;
Anjeunna ngadamel kilat pikeun hujan; Anjeunna bringeth
angin kaluar tina treasuries-Na.
8 Anu maehan anak cikal Mesir, boh manusa boh sasatoan.
9 Anu ngutus tanda-tanda jeung mujijat-mujijat ka tengah-
tengah maneh, eh Mesir, ka Firaun jeung ka para abdi-
abdina.
10 Anu maehan bangsa-bangsa gede, maehan raja-raja anu
gagah;
11 Sihon raja urang Emor, jeung Og raja Basan, jeung
sakabeh karajaan Kanaan.
12 Mantenna dipaparinkeun tanahna jadi pusaka, jadi
warisan ka Israil umat-Na.
13 Asma Gusti, nun PANGERAN, langgeng
salalanggengna; sareng pangeling-eling anjeun, nun
PANGERAN, sapanjang sadaya generasi.
14 Sabab PANGERAN bakal ngahukum umat-Na, sarta
bakal tobat ka abdi-abdi-Na.
15 Arca-arca bangsa-bangsa lain nya eta perak jeung emas,
pagawean leungeun manusa.
16 Maranehna boga sungut, tapi teu nyarita; panon boga
aranjeunna, tapi maranéhna teu ningali;
17 Maranehna boga ceuli, tapi teu ngadenge; henteu aya
napas dina sungutna.
18 Anu nyieun eta teh sarua jeung maranehna, kitu deui
anu ngandelkeunana.
19 Puji PANGERAN, eh urang Israil, puji PANGERAN,
eh turunan Harun!
20 Puji PANGERAN, eh urang Lewi!
21 Puji PANGERAN ti Sion, anu jumeneng di Yerusalem.
Puji PANGERAN.

BAB 136

1 Puji sukur ka PANGERAN; pikeun anjeunna téh alus:
pikeun asih-Na endureth salamina.
2 Puji sukur ka Allahna dewa, asih-Na langgeng.
3 Puji sukur ka PANGERAN Nu Maha Kawasa, asih-Na
langgeng.
4 Ka Mantenna anu nyalira ngadamel mujijat-mujijat,
sabab asih-Na langgeng.
5 Ka Mantenna ku kawijaksanaan ngajadikeun langit, asih-
Na langgeng salalanggengna.
6 Ka Mantenna anu ngabentangkeun bumi saluhureun cai,
asih-Na langgeng salalanggengna.
7 Ka Anjeunna anu ngadamel lampu-lampu anu agung,
sabab asih-Na langgeng.
8 Panonpoé ngawasa beurang, sabab asih-Na langgeng.
9 Bulan jeung bentang-bentang ngawasa peuting, asih-Na
langgeng.
10 Ka anu maehan Mesir dina anak cikalna, sabab asih-Na
langgeng.
11 Jeung ngaluarkeun Israil ti antara maranehna, sabab
asih-Na langgeng.
12 Ku panangan anu kuat, sareng panangan anu
diacungkeun, sabab asih-Na langgeng.
13 Ka Mantenna anu ngabagi Laut Beureum jadi bagian-
bagian, sabab asih-Na langgeng.
14 Mantenna ngajadikeun urang Israil ngaliwat ka dinya,
sabab asih-Na langgeng.
15 Tapi Firaun jeung baladna digulingkeun di Laut
Beureum, sabab asih-Na langgeng.
16 Ka Mantenna anu nungtun umat-Na di gurun keusik,
asih-Na langgeng.
17 Ka Mantenna anu maehan raja-raja agung, asih-Na
langgeng.
18 Jeung maehan raja-raja anu kamashur, asih-Na langgeng.
19 Sihon raja urang Emor, asih-Na langgeng.
20 Jeung Og raja Basan, asih-Na langgeng.
21 Mantenna dipaparinkeun tanahna jadi pusaka, sabab
asih-Na langgeng.
22 Malah jadi pusaka ka Israil abdi-Na, asih-Na langgeng
salalanggengna.
23 Anu emut ka urang dina kaayaan asor, asih-Na langgeng.
24 Sareng parantos nebus urang tina musuh urang, sabab
asih-Na langgeng.
25 Anu maparin dahareun ka sakabeh mahluk, sabab asih-
Na langgeng.
26 Puji sukur ka Allah Nu Maha Suci, asih-Na langgeng.

BAB 137

1 Di sisi walungan-walungan Babul, di dinya urang calik,
enya-enya urang ceurik, inget ka Sion.
2 Kami ngagantungkeun kacapi kami dina willows di
tengahna.
3 Sabab di dinya jelema-jelema anu mawa urang tawanan
teh menta lagu ka urang; Jeung maranéhna nu wasted kami
merlukeun kami mirth, nyebutkeun, Nyanyi kami salah
sahiji lagu Sion.
4 Kumaha carana urang nyanyi lagu PANGERAN di nagri
asing?
5 Lamun kuring poho ka anjeun, Yerusalem, hayu
leungeun katuhu kuring poho ka licikna.
6 Upami abdi henteu émut ka anjeun, mugi létah abdi
nyangkut kana hateup sungut abdi; lamun kuring leuwih
milih teu Yerusalem luhureun kabagjaan kuring.
7 Inget, nun PANGERAN, urang Edom dina mangsa
Yerusalem; anu ngadawuh, Rase eta, rase eta, komo nepi
ka yayasan eta.
8 Eh putri Babul, anu bakal ditumpes! Bagja bakal
anjeunna, anu ngaganjar ka anjeun sakumaha anjeun
parantos ngalayanan kami.
9 Bagja jalma-jalma anu nyandak budak-budak anjeun
kana batu.

BAB 138

1 (Mazmur Daud.) Abdi muji ka Gusti kalayan sapinuhna
manah;

2 Abdi bade nyembah ka Bait Gusti anu suci, sareng muji nami Gusti kusabab asih sareng kasatiaan Gusti: sabab Gusti parantos ngagungkeun pangandika Gusti di luhur sadaya nami Gusti.
3 Dina mangsa abdi sasambat, Gusti ngawaler abdi, sareng nguatkeun abdi kalayan kakuatan dina jiwa abdi.
4 Sakur raja saalam dunya bakal muji ka Gusti, nun PANGERAN, sabot ngadangu pangandika Gusti.
5 Leres, aranjeunna bakal nyanyi dina jalan Gusti, sabab agung kamulyaan PANGERAN.
6 Sanajan PANGERAN teh Maha Agung, Mantenna merhatoskeun ka nu asor;
7 Sanaos abdi leumpang di tengah-tengah kasusah, Gusti bakal nyegerkeun abdi: Gusti bakal ngacungkeun panangan anjeun ngalawan amarah musuh, sareng panangan katuhu Gusti bakal nyalametkeun abdi.
8 PANGERAN bakal nyampurnakeun naon-naon ka abdi: asih Gusti, nun PANGERAN, langgeng salalanggengna;

BAB 139

1 (Ka panghulu penyanyi, Mazmur Daud.) Nun PANGERAN, Gusti parantos mariksa sareng terang ka abdi.
2 Gusti terang kana kaayaan abdi sareng jungjunan abdi, Gusti ngartos pikiran abdi ti jauh.
3 Gusti ngurilingan jalan abdi sareng bohong, sareng terang kana sagala jalan abdi.
4 Sabab teu aya kecap dina basa abdi, tapi, nun PANGERAN, Gusti uninga sadayana.
5 Mantenna parantos ngepung abdi di tukangeun sareng di payun, sareng parantos nahan panangan ka abdi.
6 Pangetahuan sapertos kitu endah teuing pikeun kuring; éta luhur, Kuring teu bisa ngahontal kana eta.
7 Kamana abdi bade angkat ti roh Gusti? atanapi kamana abdi kedah kabur ti payuneun Gusti?
8 Lamun kuring naek ka sawarga, Anjeun aya di dinya;
9 Upama Kami nyokot jangjang isuk-isuk, sarta cicing di tungtung laut;
10 Malah di dinya panangan Gusti bakal nungtun abdi, sareng panangan katuhu Gusti bakal nahan abdi.
11 Lamun Kami nyebutkeun, Pasti poek bakal nutupan kuring; malah peuting bakal caang ngeunaan kuring.
12 Leres, poek henteu nyumput ti anjeun; tapi peuting shineth sakumaha beurang: poek jeung caang duanana sarua jeung thee.
13 Kusabab Gusti parantos gaduh raga abdi, Gusti parantos nutupan abdi dina rahim indung abdi.
14 Abdi muji ka Gusti; keur Kami fearfully jeung wonderfully dijieun: endah pisan karya thy; sareng jiwa abdi terang leres.
15 Harta abdi henteu disumputkeun ti Gusti, nalika abdi dijieun rahasia, sareng panasaran didamel di bagian panghandapna bumi.
16 Panon maneh geus narenjo awak kuring, can sampurna; sareng dina buku anjeun sadaya anggota kuring ditulis, anu terus-terusan didamel, nalika teu acan aya.
17 Betapa berhargana pikiran Gusti ka abdi, nun Allah! kumaha hébat jumlah maranéhanana!
18 Lamun ku Kami dietang, jumlahna leuwih loba ti batan keusik;
19 Nun Allah, Gusti bakal maehan jalmi-jalmi anu jahat.
20 Maranéhna ngomong jahat ka anjeun, sarta musuh-musuh anjeun nyebut jenengan anjeun tanpa guna.
21 Naha abdi-abdi henteu benci ka aranjeunna, nun PANGERAN, anu nyilakakeun ka Gusti? jeung teu kuring grieved jeung jalma anu naek ngalawan Anjeun?
22 Kaula benci ka maranehna kalawan ambek-ambekan anu sampurna: Kami nganggap maranehna musuh Kami.
23 Parios abdi, nun Allah, sareng terang manah abdi: coba abdi, sareng terang pikiran abdi.
24 Sareng tingali upami aya jalan anu jahat dina kuring, sareng pitunjuk kuring kana jalan anu langgeng.

BAB 140

1 (Pikeun pamingpin biduan, Mazmur Daud.) Nun PANGERAN, luputkeun abdi tina jalmi-jalmi anu jahat;
2 Anu ngabayangkeun kajahatan dina haténa; terus-terusan dikumpulkeun pikeun perang.
3 Maranehna geus ngasah létah kawas oray; racun panambah aya dina biwir maranéhanana. Selah.
4 Jaga abdi, nun PANGERAN, tina panangan jalma-jalma jahat; ngajaga kuring ti lalaki telenges; anu boga maksud pikeun ngagulingkeun jalan kuring.
5 Jalma-jalma reueus nyumputkeun bubu pikeun kuring, sareng tali; aranjeunna geus nyebarkeun jaring di sisi jalan; aranjeunna geus diatur gins pikeun kuring. Selah.
6 Abdi nyarios ka PANGERAN, Gusti teh Allah abdi;
7 Nun PANGERAN Nun Gusti, kakuatan kasalametan abdi, Gusti parantos nutupan sirah abdi dina dinten perang.
8 Nun PANGERAN, ulah ngabulkeun karep jalma-jalma jahat; ulah nepi ka ngaluhurkeun diri. Selah.
9 Sedengkeun pikeun sirah jalma-jalma anu ngurilingan kuring, mugi katutupan ku biwirna sorangan.
10 Asupkeun areng-ameng ka dinya; kana liang jero, ambéh maranéhanana henteu gugah deui.
11 Ulah aya nu ngomong jahat di bumi: jahat bakal moro jalma telenges pikeun ngagulingkeun manéhna.
12 Kaula terang yen PANGERAN bakal ngabela perkara kasangsaraan, jeung hak jalma miskin.
13 Pasti jalma-jalma bener bakal muji sukur ka jenengan Gusti, jalma jujur bakal cicing di payuneun Gusti.

BAB 141

1 (Mazmur Daud.) PANGERAN, abdi sasambat ka Gusti! ngupingkeun sora kuring, nalika kuring sasambat ka anjeun.
2 Doa abdi mugi dipaparinkeun ka Gusti laksana menyan; jeung ngangkat leungeun kuring salaku kurban peuting.
3 Nun PANGERAN, pasangkeun pangawas abdi; ngajaga panto biwir kuring.
4 Ulah condong manah kuring kana naon-naon anu jahat, pikeun ngalaksanakeun kajahatan sareng jalma-jalma anu ngalakukeun kajahatan: sareng kuring henteu kéngingkeun tuangeunana.
5 Mugi abdi-abdi dipaehan ku jalmi-jalmi; eta bakal kahadean a: na hayu anjeunna reprove kuring; eta bakal jadi minyak alus teuing, nu moal megatkeun sirah kuring: pikeun can solat kuring ogé bakal di calamities maranéhanana.
6 Lamun hakim-hakimna digulingkeun di tempat-tempat batu, maranehna bakal ngadarenge omongan Kami; pikeun aranjeunna amis.

7 Tulang-tulang urang paburencay dina sungut kuburan, siga anu neukteuk jeung ngabeulahan kai di bumi.
8 Nanging abdi neuteup ka Gusti, nun PANGERAN. ulah ninggalkeun jiwa abdi malarat.
9 Jauhkeun abdi tina snares anu aranjeunna dipasang pikeun kuring, sareng jerat-jerat anu ngalakukeun kajahatan.
10 Mugi nu jahat ragrag kana jaringna sorangan, ari Kami mah kabur.

BAB 142

1 (Maskil Daud; Doa nalika anjeunna aya di guha.) Abdi sasambat ka PANGERAN kalayan sora abdi; kalayan sora kuring ka PANGERAN kuring ngadoakeun.
2 Abdi nyungkeun pangaduan abdi ka anjeunna; Kuring nunjukkeun ka anjeunna kasulitan kuring.
3 Nalika sumanget abdi katindihan dina jero abdi, teras Gusti terang jalan abdi. Dina jalan anu kuring leumpang, aranjeunna sacara pribadi nempatkeun snare pikeun kuring.
4 Abdi neuteup ka katuhu, ningali, tapi teu aya anu kenal ka abdi; euweuh lalaki miara jiwa kuring.
5 Abdi sasambat ka Gusti, nun PANGERAN, saur abdi, Gusti teh pangungsian abdi sareng bagian abdi di tanah anu hirup.
6 Perhatoskeun kana panyambat abdi; keur Kami dibawa pisan low: nyalametkeun kuring ti persecutors kuring; sabab maranehna leuwih kuat ti kuring.
7 Buangkeun jiwa abdi tina panjara, supados abdi muji jenengan Gusti; keur anjeun bakal nungkulan bountifully ka kuring.

BAB 143

1 (Mazmur Daud.) Dangukeun paneda abdi, nun PANGERAN, pangersa abdi, waler abdi ku kasatiaan Gusti, sareng dina kaadilan Gusti.
2 Sarta ulah asup ka pangadilan jeung abdi Anjeun: pikeun di paningal Anjeun moal aya jalma anu hirup bisa bener.
3 Sabab musuh geus nganiaya jiwa kuring; anjeunna hath smitten hirup abdi turun ka taneuh; Anjeunna parantos ngajantenkeun kuring cicing di gelap, sapertos anu parantos lami maot.
4 Ku sabab kitu, sumanget kuring katindihan dina jero kuring; haté kuring di jero kuring geus sepi.
5 Abdi émut kana jaman baheula; Kuring tapa kana sagala karya thy; Kuring muse kana karya leungeun anjeun.
6 Abdi ngacungkeun panangan ka anjeun, jiwa abdi haus ka anjeun, sapertos tanah anu haus. Selah.
7 Geura dangukeun abdi-abdi, nun PANGERAN, roh abdi leuleus; ulah nyumputkeun wadana Gusti ka abdi, supados abdi-abdi ulah sapertos jalmi-jalmi anu turun ka liang kubur.
8 Isuk-isuk kuring ngupingkeun kaasih Gusti; keur di thee do I percanten: ngabalukarkeun kuring nyaho jalan wherein kuring kudu leumpang; pikeun kuring ngangkat jiwa kuring ka anjeun.
9 Nun PANGERAN, luputkeun abdi ti musuh-musuh abdi;
10 Ajar abdi ngalaksanakeun pangersa Gusti; pikeun anjeun Allah abdi: sumanget anjeun alus; pimpin kuring ka tanah anu jujur.
11 Puguhkeun abdi, nun PANGERAN, demi jenengan Gusti;
12 Ku karana welas asih Gusti, singkirkeun musuh-musuh abdi, tumpurkeun sadaya anu nganyenyerikeun jiwa abdi, sabab abdi teh abdi Gusti.

BAB 144

1 (Mazmur Daud.) Puji PANGERAN kakuatan abdi, anu ngajarkeun leungeun abdi perang, sareng ramo abdi perang.
2 Kahadean abdi, sareng benteng abdi; munara luhur kuring, jeung deliverer kuring; tameng abdi, sarta anjeunna di saha kuring percanten; anu ngawasa umat Kami di handapeun Kami.
3 PANGERAN, naon manusa, dugi ka terang anjeunna! atawa anak manusa, nu ngajadikeun akun manéhna!
4 Manusa ibarat kasombongan, poé-poéna lir kalangkang anu sirna.
5 Tungku langit, nun PANGERAN, lungsur ka gunung-gunung.
6 Paburencaykeun kilat, paburencaykeun, undurkeun panah-panah maneh, tumpurkeun.
7 Kintunkeun panangan ti luhur; nyingkirkeun kuring, sareng nyalametkeun kuring tina cai anu ageung, tina panangan budak-budak asing;
8 Anu sungutna ngomongkeun bohong, leungeun katuhuna bohong.
9 Abdi bade nyanyi lagu anyar ka Gusti, abdi bakal nyanyi muji ka Gusti nganggo gambus sareng alat sapuluh senar.
10 Mantenna anu maparin kasalametan ka raja-raja;
11 Luputkeun abdi, sareng luputkeun abdi tina panangan budak asing, anu sungutna nyarios bohong, sareng panangan katuhuna tangan katuhu bohong.
12 Sangkan putra-putra urang sabage tatangkalan anu tumuwuh di waktu ngora; supaya putri-putri urang bisa jadi batu juru, dipoles sajajar jeung karaton.
13 Supaya gudang-gudang urang pinuh, nyumponan sagala rupa panyimpenan;
14 Sangkan sapi-sapi urang kuat pikeun ngagarap; supaya teu aya nu asup, atawa kaluar; supaya teu aya keluhan di jalan urang.
15 Bagja jalma-jalma anu aya dina kaayaan kitu, bagja jalma-jalma anu Allahna nyaéta PANGERAN.

BAB 145

1 (Mazmur Daud puji.) Abdi ngagungkeun Gusti, nun Allah, raja; sareng abdi bakal ngaberkahan nami anjeun salamina.
2 Saban poe Kami rek ngaberkahan ka maneh; sarta kuring bakal muji ngaran anjeun salawasna sarta salawasna.
3 PANGERAN Nu Maha Agung, sarta kudu dipuji; jeung kaagungan-Na teu bisa diteangan.
4 Generasi nu hiji bakal muji kalakuan maneh ka nu sejen, jeung bakal nganyatakeun kalakuan maneh nu kawasa.
5 Abdi bade nyarioskeun kaagungan kaagungan Gusti, sareng karya-karya Gusti anu endah.
6 Sareng jalma-jalma bakal nyarioskeun kakuatan kalakuan anjeun anu dahsyat, sareng kuring bakal nyatakeun kaagungan anjeun.

7 Maranéhna bakal loba ngéling-ngéling kana kahadéan Gusti anu agung, sarta baris ngalagukeun kasalametan Gusti.
8 PANGERAN teh welas asih, welas asih; lalaunan amarah, sareng welas asih.
9 PANGERAN teh sae ka sarerea;
10 Sadaya padamelan Gusti bakal muji ka Gusti, nun PANGERAN; sareng para wali anjeun bakal ngaberkahan ka anjeun.
11 Maranehna bakal nyarita ngeunaan kamulyaan karajaan Anjeun, jeung nyarita ngeunaan kakawasaan Anjeun;
12 Pikeun ngawanohkeun ka anak manusa kalakuan-Na, jeung kaagungan kaagungan karajaan-Na.
13 Karajaan Gusti teh karajaan anu langgeng, kakawasaan Gusti langgeng turun-tumurun.
14 PANGERAN nangtayungan sakur nu rubuh, jeung ngagugahkeun sakur nu sujud.
15 Panon sadaya ngadagoan anjeun; sareng anjeun masihan aranjeunna tuangeun dina waktosna.
16 Gusti mukakeun panangan Gusti, sareng nyumponan kahoyong sadaya mahluk hirup.
17 PANGERAN teh adil dina sagala lampah-Na, tur suci dina sagala padamelana-Na.
18 PANGERAN caket ka sakur anu nyambat ka Mantenna, ka sakur anu nyambat ka Mantenna kalayan leres.
19 Mantenna bakal nyumponan kahayang jalma-jalma anu ajrih ka Mantenna: Mantenna bakal ngadangu panyambatna, sareng bakal nyalametkeun aranjeunna.
20 PANGERAN ngajaga sakur anu nyaah ka Mantenna;
21 Bibit abdi bakal ngucapkeun pujian ka PANGERAN, sareng mugi sadaya umat manusa ngaberkahan jenengan-Na anu suci salami-lami.

BAB 146

1 Puji PANGERAN. Puji PANGERAN, duh jiwa abdi.
2 Sapanjang hirup abdi muji ka PANGERAN, abdi bade nyanyi muji ka Allah abdi salami abdi aya.
3 Ulah ngandelkeun pangersa, atawa ka anak manusa, anu teu aya pitulung.
4 Nafasna kaluar, balik deui ka bumina; dina poe eta pisan pikiran-Na binasa.
5 Bagja jalma anu boga pitulung Allah Yakub, anu ngarep-ngarep ka PANGERAN Allahna.
6 Anu ngadamel langit, bumi, laut, sareng sadaya anu aya di jerona, anu ngajaga bebeneran salamina.
7 Nu ngahukum ka nu tertindas, nu mere dahareun ka nu lapar. PANGERAN ngabebaskeun tawanan:
8 PANGERAN ngabuka panon nu lolong, PANGERAN ngahudangkeun nu tunduk, PANGERAN mikanyaah ka jalma bener.
9 PANGERAN ngajaga urang asing; Anjeunna ngabebaskeun yatim sareng randa;
10 PANGERAN bakal jumeneng raja salalanggengna, Allah maneh, eh Sion, turun-tumurun. Puji PANGERAN.

BAB 147

1 Puji PANGERAN! pikeun éta pikaresepeun; jeung pujian téh comely.
2 PANGERAN ngawangun Yerusalem, Mantenna ngumpulkeun jalma-jalma anu dibuang.
3 Mantenna nyageurkeun nu remuk manah, jeung ngabeungkeut tatu-tatuna.
4 Anjeunna nyarioskeun jumlah béntang; Anjeunna nyebut aranjeunna sadayana ku ngaran maranéhanana.
5 Nu Maha Agung Gusti urang, tur Maha Kawasa: pangarti-Na taya watesna.
6 PANGERAN ngangkat jalma-jalma anu lemah lembut;
7 Nyanyi ka PANGERAN kalayan sukur; nyanyikeun pujian ka Allah urang dina kacapi:
8 Anu nutupan langit ku mega, anu nyiapkeun hujan pikeun bumi, anu ngadamel jukut di gunung-gunung.
9 Mantenna mere dahareun ka sato, jeung manuk gagak anu ceurik.
10 Mantenna henteu resep kana kakuatan kuda, anjeunna henteu resep kana suku manusa.
11 PANGERAN mikaresep ka jalma-jalma anu sieun ka Mantenna, ka jalma-jalma anu ngarep-ngarep kana welas asih-Na.
12 Puji PANGERAN, eh Yerusalem! puji Allah anjeun, O Sion.
13 Sabab Mantenna geus nguatkeun gapura-gapura anjeun; Anjeunna parantos ngaberkahan barudak anjeun dina jero anjeun.
14 Mantenna ngadamel karapihan di daérah anjeun, sareng anjeun pinuh ku gandum anu panghadéna.
15 Mantenna ngutus parentah-Na ka bumi, pangandika-Na gancang pisan.
16 Mantenna masihan salju sapertos bulu domba, ngaburkeun ibun sapertos lebu.
17 Mantenna ngalungkeun és-Na kawas keusik, saha anu tahan tiisna?
18 Mantenna ngintunkeun pangandika-Na, sarta ngaleburkeunana;
19 Mantenna ngungkabkeun pangandika-Na ka Yakub, katetepan-katetepan jeung hukum-hukum-Na ka Israil.
20 Mantenna henteu ngalakukeun kitu ka bangsa mana waé, sareng ngeunaan hukum-hukumna, aranjeunna henteu terang. Puji PANGERAN.

BAB 148

1 Puji PANGERAN. Puji PANGERAN ti langit: puji Mantenna di jangkung.
2 Puji Mantenna, he sakabeh malaikat-Na: puji Mantenna, he sakabeh balad-Na.
3 Puji Mantenna, he panonpoe jeung bulan: puji Mantenna, he sakabeh bentang cahaya.
4 Puji Mantenna, he langit di langit, jeung cai di luhur langit.
5 Hayu aranjeunna muji nami PANGERAN, sabab anjeunna maréntahkeun, sareng aranjeunna diciptakeun.
6 Mantenna oge geus ngadegkeun maranehna salalanggengna;
7 Puji PANGERAN ti bumi, he naga, jeung sakabeh sagara!
8 Seuneu, jeung hujan es; salju, jeung uap; angin ribut minuhan firman-Na:
9 Gunung-gunung, jeung sakabeh pasir; tangkal buahan, jeung sagala cedars:
10 Sato galak, jeung sakabeh ingon-ingon; hal-hal anu ngarayap, sareng manuk ngalayang:
11 Raja-raja saalam dunya, jeung sakabeh jalma; pangeran, jeung sakabeh hakim bumi:

12 Boh jajaka boh budak awewe; kolot, jeung barudak:
13 Hayu aranjeunna muji nami PANGERAN, sabab ngan nami-Na anu unggul; kamulyaan-Na luhureun bumi jeung langit.
14 Mantenna oge ngaluhurkeun tanduk umat-Na, muji sakabeh umat-Na; malah urang Israil, hiji jalma deukeut ka anjeunna. Puji PANGERAN.

BAB 149

1 Puji PANGERAN. Nyanyi ka PANGERAN lagu anyar, jeung puji Mantenna di jamaah para wali.
2 Hayu urang Israil girang ka Anjeunna anu ngadamel anjeunna: mugi urang Sion gumbira ku Rajana.
3 Hayu aranjeunna muji asma-Na dina jogét, hayu aranjeunna nyanyi muji ka Mantenna kalayan rebana sareng kacapi.
4 Sabab PANGERAN mikanyaah ka umat-Na, maparin kasalametan ka nu lemah lembut.
5 Hayu urang suci jadi gumbira dina kamulyaan: hayu aranjeunna nyanyi nyaring dina ranjang maranéhanana.
6 Muji-muji Allah dina sungut maranéhanana, jeung pedang dua sisi dina leungeun maranéhna;
7 Pikeun ngalaksanakeun pamales kanyeri, sareng hukuman ka jalma-jalma;
8 Pikeun ngabeungkeut raja-rajana ku rante, para gegedenna ku rante beusi;
9 Pikeun ngalaksanakeun hukuman ka aranjeunna: Ieu kahormatan pikeun sadaya umat-Na. Puji PANGERAN.

BAB 150

1 Puji PANGERAN. Puji Allah di tempat suci-Na: puji Mantenna dina firmament kakawasaan-Na.
2 Puji Mantenna lantaran kasaktianana: Puji Mantenna nurut kaagungan-Na.
3 Puji Mantenna ku sora tarompét, puji Mantenna ku gambus jeung kacapi.
4 Puji Mantenna ku rebana jeung tarian: puji Mantenna ku alat-alat senar jeung organ.
5 Puji Mantenna dina kecrek anu nyaring, puji Mantenna dina kecrek anu nyaring.
6 Sakur anu boga napas muji PANGERAN. Puji PANGERAN.